

Udskriftsdato: 30. december 2025

2020/1 LSF 95 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om kemikalier, lov om miljøbeskyttelse og lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v. (Supplerende bestemmelser til markedsovervågningsforordningen samt offentliggørelsesordning, registreringsordning og andre justeringer af tilsyns- og håndhævelsesbestemmelserne i lov om kemikalier)

Ministerium: Miljø- og Fødevareministeriet

Journalnummer: Miljø- og Fødevaremin., j.nr. 2019-22019

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kemikalier, lov om miljøbeskyttelse og lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v.

(Supplerende bestemmelser til markedsovervågningsforordningen samt offentliggørelsesordning, registreringsordning og andre justeringer af tilsyns- og håndhævelsesbestemmelserne i lov om kemikalier)

§ 1

I lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 26. januar 2017, som ændret ved lov nr. 806 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 37 a indsættes efter overskriften før § 38:

»§ 37 b. Miljøministeren fastsætter regler om, at den, der producerer, leverer, importerer, eksporterer, forhandler, oplagrer eller distribuerer bekæmpelsesmidler i Danmark til erhvervmæssig anvendelse, skal afgive oplysninger om navn, adresse, CVR-nummer, type af virksomhed og oplysning om, hvorvidt virksomheden har bekæmpelsesmidler på lager samt hvis relevant virksomhedens P-nummer.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om oprettelse, drift og brug af registre med oplysninger indhentet efter regler udstedt i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om betaling af gebyr til dækning af udgifterne ved registre oprettet efter regler udstedt i medfør af stk. 2.«

2. § 39 affattes således:

»§ 39. Enhver erhvervsdrivende og erhvervmæssig bruger skal efter anmodning fra miljøministeren eller tilsynsmyndighederne give alle oplysninger om stoffer, blandinger eller andre varer, herunder om tekniske, økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som skønnes nødvendige for myndighedernes administration eller kontrol af loven, af regler fastsat i medfør af loven og af EU-forordninger vedrørende de af loven omfattede stoffer, blandinger og andre varer.«

3. Efter § 47 a indsættes:

»§ 47 b. Tilsynsmyndigheden kan offentliggøre oplysninger om påbud, forbud og indskærper, som er meddelt eller indgivet i forbindelse med tilsynsvirksomheden, herunder oplysninger om producenter, importører eller forhandlere med nævnelse af navne på fysiske og juridiske personer og oplysninger om stoffer, blandinger og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.«

4. I § 48, *stk. 4*, indsættes efter »§ 38 f«: »og § 39«, og efter »påbyde«: »den erhvervsdrivende eller erhvervmæssige bruger« samt », om sammensætningen af et stof, en blanding eller en vare« og »producenten eller importøren« udgår.

5. I § 48 b, *stk. 1*, ændres »foretage beslaglæggelse af« til: »beslaglægge«.

6. I § 49 indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Enhver producent, importør eller forhandler, som sælger stoffer, blandinger eller andre varer via en onlinegrænseflade, skal efter anmodning fra tilsynsmyndighederne og for egen regning fremsende

prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer til brug for tilsynsmyndighedernes varetagelse af tilsynsopgaver eller andre opgaver efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov. Tilsynsmyndighederne sender kvittering for fremsendte eksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer til afsenderen. Producenten eller importøren af de fremsendte prøveeksemplarer er forpligtet til at godtgøre en forhandler de fremsendte prøvers fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af en kvittering.

Stk. 4. Tilsynsmyndighederne kan som led i kontrollen med overholdelse af reglerne i loven eller i regler fastsat i medfør af loven erhverve prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer omfattet af lovens anvendelsesområde, herunder ved brug af skjult identitet.«

7. Efter § 49 indsættes:

»§ 50. Tilsynsmyndighederne kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold på en onlinegrænseflade, hvis denne henviser til stoffer, blandinger og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde. Tilsynsmyndighedernes afgørelser efter 1. pkt. kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 50 a. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko i følgende tilfælde:

- 1) Hvis et påbud efter § 50 ikke er efterkommet.
- 2) Hvis der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af stoffer, blandinger og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens anmodning. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå tilsynsmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Hvis grundlaget for blokering ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«

8. I § 55 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at betaling af gebyrer i medfør af lovens regler og regler fastsat i medfør af loven skal ske digitalt.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

9. I § 59, stk. 1, nr. 5, ændres »eller § 48« til: », § 48, § 49, stk. 3, 1. pkt., eller § 50«.

10. I § 59, stk. 1, nr. 8, udgår »eller undlader at afgive prøver efter § 50«.

11. I § 59, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »§ 37,«: »§ 37 b,«.

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019, som ændret ved lov nr. 61 af 28. januar 2020, lov nr. 645 af 19. maj 2020, lov nr. 807 af 9. juni 2020 og lov nr. 808 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 79 d indsættes:

»§ 79 e. Miljøministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser, regler om tilsynsmyndighedens tilsynsforpligtelser og -beføjelser.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser, regler om, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at ændre eller fjerne indhold på en onlinegrænseflade, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med nærmere angivne regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller regler i forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.«

2. Efter § 90 indsættes i *kapitel 10*:

»§ 90 a. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko i følgende tilfælde:

- 1) Hvor et påbud efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, ikke er efterkommet.
- 2) Hvor der meddeles påbud efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, og hvor der gentagne gange er meddelt lignende påbud efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2.

Stk. 2. Afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade efter stk. 1 træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens anmodning. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå tilsynsmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Hvis grundlaget for blokering ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«

3. I § 110, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »§ 79 d,«: »§ 79 e,«.

§ 3

I lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 16 af 4. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold på en onlinegrænseflade, hvis denne henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

§ 6 b. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko i følgende tilfælde:

- 1) Hvis et påbud efter § 6 a ikke er efterkommet.
- 2) Hvis der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå ministeren ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Ministeren kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Stk. 4. Ministeren skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Hvis grundlaget for blokering ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal ministeren, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«

2. I § 7 indsættes som 2. pkt.:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om erhvervelse af produktprøver som led i kontrollen, herunder ved brug af skjult identitet.«

3. I § 11, stk. 3, indsættes efter »herunder om«: »tekniske«, og efter »skriftligt« indsættes: »og elektronisk«.

4. I § 13, stk. 1, nr. 1, ændres »eller § 6« til: »§ 6 eller § 6 a«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2021, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 8, træder i kraft den 1. januar 2021.

§ 5

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 3 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Om markedsovervågningsforordningen
3. Lovforslaget hovedpunkter
 - 3.1. Markedsovervågningsforordningens indførsel og reglernes anvendelsesområde
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.1. Kemikalieloven
 - 3.1.1.2. Miljøbeskyttelsesloven
 - 3.1.1.3. Gødningsloven
 - 3.1.2. Miljø og Fødevareministeriets overvejelser
 - 3.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Muligheden for at indhente oplysninger, herunder om indlejret software i produkter
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.1.1. Markedsovervågningsforordningen
 - 3.2.1.2. Kemikalieloven
 - 3.2.1.3. Miljøbeskyttelsesloven
 - 3.2.1.4. Gødningsloven
 - 3.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser
 - 3.2.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3. Muligheden for at udføre markedsovervågning under skjult identitet og foretage reverse engineering
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.1.1. Markedsovervågningsforordningen
 - 3.3.1.2. Kemikalieloven
 - 3.3.1.3. Miljøbeskyttelsesloven
 - 3.3.1.4. Gødningsloven
 - 3.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser
 - 3.3.3. Den foreslåede ordning
 - 3.4. Mulighed for at påbyde at fjerne eller ændre indhold fra en onlinegrænseflade
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser
 - 3.4.3. Den foreslåede ordning
 - 3.5. Muligheden for at blokere adgangen til en onlinegrænseflade
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser
 - 3.5.3. Den foreslåede ordning
 - 3.6. Strafbestemmelser
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.1.1. Markedsovervågningsforordningen
 - 3.6.1.2. Kemikalieloven

- 3.6.1.3. Miljøbeskyttelsesloven
- 3.6.1.4. Gødningsloven
- 3.6.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser
 - 3.6.2.1. Kemikalieloven
 - 3.6.2.2. Miljøbeskyttelsesloven
 - 3.6.2.3. Gødningsloven
- 3.6.3. Den foreslåede ordning
 - 3.6.3.1. Kemikalieloven
 - 3.6.3.2. Miljøbeskyttelsesloven
 - 3.6.3.3. Gødningsloven
- 3.7. Øvrige ændringer af tilsyns- og håndhævelsesbestemmelser i kemikalieloven
 - 3.7.1. Registreringsordning
 - 3.7.1.1. Gældende ret
 - 3.7.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.7.2. Forbud mod import, salg og anvendelse af stoffer, blandinger og varer ved manglende oplysninger
 - 3.7.2.1. Gældende ret
 - 3.7.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.7.3. Offentliggørelse af overtrædelser
 - 3.7.3.1. Gældende ret
 - 3.7.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.7.4. Beslaglæggelse
 - 3.7.4.1. Gældende ret
 - 3.7.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.7.5. Prøveeksemplarer fra E-handel
 - 3.7.5.1. Gældende ret
 - 3.7.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Klima- og miljømæssige konsekvenser
- 8. Forholdet til EU-retten
- 9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslagets hovedindhold er en supplerings af de dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011, EU-Tidende 2019, nr. L 169, side 1, (herefter markedsovervågningsforordningen), som pålægger den enkelte medlemsstat at fastsætte regler for markedsovervågningsmyndighedens beføjelser og forpligtigelser for så vidt angår produkter omfattet af EU-retsakter oplistet i forordningens bilag I.

Supplerings af reglerne i markedsovervågningsforordningen forudsætter således på Miljø- og Fødevareministeriets område visse ændringer af kemikalieloven, miljøbeskyttelsesloven samt gødningsloven.

Markedsovervågningsforordningen stiller bl.a. krav om, at markedsovervågningsmyndighederne fører effektiv kontrol med de produkter, som er omfattet af de EU-retsakter, der er omfattet af forordningens bilag I.

De produktkrav, der følger af disse EU-retsakter på Miljø- og Fødevareministeriets område, er allerede i dag gennemført i dansk ret i kemikalieloven, miljøbeskyttelsesloven og gødningsloven og i regler udstedt i medfør af disse love. Markedsovervågningsforordningen overlader til medlemsstaterne at sikre et system til effektiv markedsovervågning af de produkter, der er omfattet af forordningen. Lovforslagets § 1, nr. 2, 7, og §§ 2 og 3 har således til formål at sikre, at myndighederne har de nødvendige beføjelser til at føre en effektiv kontrol hermed.

Lovforslaget er dog ikke alene en supplerings af markedsovervågningsforordningens regler. Det foreslås således endvidere, at visse af de foreslåede nye beføjelser skal omfatte flere produktområder, end de der er omfattet af markedsovervågningsforordningen. Det drejer sig om visse produkter omfattet af gødningsloven og kemikalieloven. Således foreslås det, at de nye eller udvidede beføjelser skal kunne benyttes på alle de produkter, der er omfattet af kemikalieloven og gødningsloven, og ikke alene de produkter, som er omfattet af de EU-retsakter, der er omfattet af forordningen. Årsagen hertil er, at der ikke bør være forskel på tilsynsmyndighedernes mulighed for at føre et effektivt tilsyn med farlige produkter, uanset om de er omfattet af markedsovervågningsforordningen eller nationale regler. Det foreslås dog i forhold til miljøbeskyttelsesloven, at der kun vil være mulighed for at fastsætte regler, hvor dette fremgår af EU-retlige eller internationale forpligtigelser, og dermed ikke hele miljøbeskyttelseslovens anvendelsesområde. Baggrunden herfor er, at miljøbeskyttelsesloven dækker et meget omfangsrigt og forskelligartet regelsæt og mange reguleringssubjekter, hvorfor det vurderes uhensigtsmæssigt, at de udvidede tilsynsbeføjelser skal gælde hele miljøbeskyttelsesloven og regler fastsat i medfør af denne.

Endelig indeholder lovforslaget forslag til en række yderligere beføjelser i kemikalieloven, som ikke er

en følge af krav i markedsovervågningsforordningen. I forbindelse med ændringen af kemikalieloven vurderes det at være hensigtsmæssigt at tilføje fire yderligere beføjelser, som tilsynsmyndigheden kan benytte for at sikre et effektivt tilsyn på kemikalieområdet. Det drejer sig om hjemmel til etablering af en offentliggørelsesordning, beføjelse til at påbyde forbud mod salg, import og anvendelse af stoffer, blandinger og varer, når tilsynsmyndigheden ikke får de oplysninger, som de har anmodet om, beføjelse til udtagning af prøveeksemplarer fra internetbutikker for virksomhedernes egen regning samt beføjelse til at foretage beslaglæggelse i videre omfang end tidligere forudsat.

Ud over disse fire ekstra beføjelser foreslås det i kemikalieloven, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om et registreringskrav for alle danske producenter, importører, eksportører, leverandører, lagerholdere, distributører og forhandlere af bekæmpelsesmidler til erhvervmæssig anvendelse som en opfølgning på Pesticidstrategien 2017-2021. Pesticidstrategien er indgået mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti. I strategien er aftaleparterne enige om at sætte rammen for en reduceret belastning af pesticider og en fornuftig og sikker brug af pesticider i Danmark. Det vil blandt andet sikres gennem en anvendelse af de mindst belastende pesticider.

2. Om markedsovervågningsforordningen

Markedsovervågningsforordningen afløser Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93, EU-Tidende 2008, nr. L 218, side 30, for så vidt angår de dele af forordning 765/2008/EF, der omhandler markedsovervågning.

Markedsovervågningsforordningen bygger videre på principperne i forordning 765/2008/EF, hvorefter formålet fortsat er, at produkter, der er omfattet af varernes frie bevægelighed inden for EU, opfylder krav om et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser som bl.a. sundhed, sikkerhed og forbrugerbeskyttelse. Markedsovervågningsforordningen sigter således mod at forhindre, at produkter, der ikke overholder de gældende regler, som er farlige for brugerne, og som kan forvride konkurrencen i forhold til de erhvervsdrivende, der sælger lovlige produkter, bringes i omsætning på EU-markedet. På den måde styrkes sikkerheden for varer i det indre marked.

Et af markedsovervågningsforordningens hovedformål er at opdatere reglerne, så de afspejler opbygningen af moderne forsyningskæder og forbrugsadfærd. Det vil primært sige en opdatering som følge af det øgede udbud af produkter til salg online og stadig mere komplekse forsyningskæder. Et andet hovedformål er at ensarte markedsovervågningen yderligere både på tværs af medlemsstaterne og på tværs af produktområder. Markedsovervågning er den samlede betegnelse for de kontrolaktiviteter og foranstaltninger, der gennemføres og træffes af myndighederne for at sikre, at markedsførte produkter opfylder de gældende regler.

Markedsovervågningsforordningen fastsætter regler om markedsovervågning og produktoverensstemmelse på EU-niveau for de produkter, som er nærmere afgrænset i bilag I til markedsovervågningsforordningen. Markedsovervågningsforordningen gælder for 70 direktiver og forordninger og ensarter dele af forpligtelserne og kontrolbeføjelserne. Af forordningens bilag I fremgår en lang række af harmoniserede EU-retsakter, som fastsætter nærmere krav til de enkelte produktområder.

Markedsovervågningsforordningen er almen gyldig, bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i

dansk ret. Samtidig er det et krav i forordningen, at bestemmelser vedrørende den praktiske markedsovervågning suppleres i national lovgivning. Forordningen forpligter således medlemslandene til at sikre, at deres markedsovervågningsmyndigheder har en række konkrete minimumsbeføjelser til rådighed.

De fleste af disse minimumsbeføjelser findes allerede i kemikalieloven, miljøbeskyttelsesloven og gødningsloven i dag, men der er på visse områder behov for at indføre nye eller skærpede beføjelser i de pågældende love og regler udstedt i medfør af disse for at leve op til forordningens krav. Disse yderligere beføjelser omfatter muligheden for at indhente oplysninger, herunder om indlejret software i produkter, muligheden for at udføre markedsovervågning under skjult identitet og muligheden for at blokere adgangen til en onlinegrænseflade, hvis der markedsføres produkter, som udgør en alvorlig risiko.

Efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 1, tillægger medlemsstaterne deres markedsovervågningsmyndigheder de markedsovervågnings-, undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning og for anvendelsen af EU-harmoniseringslovgivningen.

Efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 3, kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, hvordan de beføjelser, der er nødvendige for anvendelsen af forordningen og EU-harmoniseringslovgivningen, udøves. Beføjelserne skal, alt efter hvad der er relevant, udøves direkte af markedsovervågningsmyndighederne under deres egen myndighed, gennem andre offentlige myndigheder i overensstemmelse med kompetencefordelingen og den institutionelle og administrative struktur i den pågældende medlemsstat eller ved at indbringe sagen for en domstol, der er kompetent til at træffe den nødvendige afgørelse om at godkende udøvelsen af denne beføjelse, herunder i givet fald ved klageadgang, såfremt en begæring om at træffe den nødvendige afgørelse ikke blev taget til følge.

Ved lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning er der indført regler, der supplerer markedsovervågningsforordningen på Sikkerhedsstyrelsens område. For at sikre en ensartet anvendelse af de supplerende regler til markedsovervågningsforordningen inden for hele forordningens anvendelsesområde, er de foreslåede regler i dette lovforslag, der supplerer markedsovervågningsforordningen på kemikalielovens, miljøbeskyttelseslovens og gødningslovens område, tilpasset de supplerende regler til markedsovervågningsforordningen i lov om produkter og markedsovervågning.

3. Lovforslaget hovedpunkter

3.1. Markedsovervågningsforordningens indførsel og reglernes anvendelsesområde

3.1.1. Gældende ret

3.1.1.1. Kemikalieloven

Lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 26. januar 2017 (herefter kemikalieloven), skal sikre, at der tilvejebringes fornødne oplysninger om stoffer og blandinger, der sælges her i landet, og sikre, at der kan foretages regulering af salg og anvendelse af de stoffer og blandinger, som er eller på grundlag af foreliggende undersøgelser eller erfaringer formodes at være farlige for sundheden eller skadelige for miljøet.

Formålet er at forebygge sundhedsfare, unødvendig miljøbelastning og miljøskade i forbindelse med fremstilling, opbevaring, anvendelse og bortskaffelse af stoffer og blandinger.

I kemikalieloven reguleres alle faser i det kredsløb, som stoffer og blandinger gennemløber, hvilket vil sige fra fremstilling af disse stoffer og blandinger, til opbevaring og anvendelse i virksomheder og husholdninger og frem til den endelige bortskaffelse som affald. Kemikalieloven finder anvendelse på stoffer og blandinger, samt varer der indeholder eller afgiver stoffer og blandinger.

Reglerne for myndighedernes tilsyn og kontrol findes i kemikalielovens kapitel 10. Tilsyn og kontrol med stoffer, blandinger og varer inden for kemikalielovens anvendelsesområde varetages primært af Miljøstyrelsen.

Det, der er anført i markedsovervågningsforordningens bilag I, oplister 11 EU-regelsæt, som er omfattet af kemikalieloven:

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2004 af 31. marts 2004 om vaske- og rengøringsmidler.
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 af 29. april 2004 om persistente organiske miljøgifte og om ændring af direktiv 79/117/EØF.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF af 21. april 2004 om begrænsning af emissioner af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse malinge og lakker samt produkter til autoreparationslakering og om ændring af direktiv 1999/13/EF.
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF.
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006.
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1005/2009 af 16. september 2009 om stoffer, der nedbryder ozonlaget.
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (RoHS-direktivet).
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 af 16. april 2014 om fluorholdige drivhusgasser og om ophævelse af forordning (EF) nr. 842/2006.
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter.
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/852 af 17. maj 2017 om kviksølv og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1102/2008.

EU-forordningerne gælder direkte i dansk ret. Beføjelserne i disse forordninger er henlagt til de rette myndigheder ved en række bekendtgørelser:

- Bekendtgørelse nr. 284 af 3. april 2006 om henlæggelse til Miljøstyrelsen af opgaver og beføjelser vedrørende vaske- og rengøringsmidler, bekendtgørelse nr. 985 af 20. september 2019 om henlæggelse til Miljøstyrelsen, Arbejdstilsynet og Søfartsstyrelsen af opgaver og tilsyn vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH),

- Bekendtgørelse nr. 787 af 15. august 2009 om henlæggelse til Miljøstyrelsen af opgaver og tilsyn vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger m.v.,
- Bekendtgørelse nr. 1287 af 4. december 2014 om henlæggelse til Miljøstyrelsen af opgaver, tilsyn og kontrol vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 om fluorholdige drivhusgasser, og
- Bekendtgørelse nr. 1122 af 30. september 2017 om henlæggelse til Miljøstyrelsen og Kommunalbestyrelsen af opgaver og tilsyn vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2017/852 om kviksølv.

Derudover er visse bestemmelser fra kosmetikforordningen suppleret i bekendtgørelse nr. 803 af 21. juni 2013 om kosmetiske produkter.

Direktiv 2004/42/EF og RoHS-direktivet er implementeret ved:

- Bekendtgørelse nr. 1369 af 25. november 2015 om markedsføring og mærkning af flygtige organiske forbindelser i visse malinger og lakker samt produkter til autoreparationslakering, bekendtgørelse nr. 148 af 8. februar 2018 om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og bekendtgørelse nr. 1337 af 8. december 2019 om håndtering af affald i form af motordrevne køretøjer, opkrævning af miljøbidrag og udbetaling af skrotningsgodtgørelse (bilskrotbekendtgørelsen).
- Bekendtgørelse nr. 1216 af 10. august 2020 om begrænsning af import og salg samt fremstilling til eksport inden for EU af elektrisk og elektronisk udstyr, der indeholder visse farlige stoffer (RoHS-bekendtgørelsen).

3.1.1.2. Miljøbeskyttelsesloven

Lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 med senere ændringer (herefter miljøbeskyttelsesloven), medvirker til at værne om natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet. Loven har et bredt anvendelsesområde, hvilket fremgår af lovens § 2, og omfatter bl.a. produkter og varer, som i forbindelse med fremstilling, opbevaring, anvendelse, transport eller ved den senere håndtering som affald kan medføre forurening.

Miljøbeskyttelseslovens generelle regler om tilsynsmyndighedernes beføjelser og pligter fremgår af lovens §§ 65-73 (kapitel 9) og §§ 85-87.

I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 80, stk. 1, kan miljøministeren bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren. Samtidigt kan miljøministeren i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 80, stk. 2, fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter § 80, stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

Markedsovervågningsforordningens bilag I oplister otte EU-regelsæt, som er omfattet af miljøbeskyttelsesloven:

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og om ophævelse af direktiv 91/157/EØF.

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF af 8. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjemission i miljøet fra maskiner til udendørs brug.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE).
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer,
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/53/EU af 20. november 2013 om fritidsfartøjer og personlige fartøjer og om ophævelse af direktiv 94/25/EF.
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628/EU af 14. september 2016 om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikkevejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF.
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket.

Disse EU-regelsæt er implementeret ved otte bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, og hvor lovens tilsynsregler finder anvendelse:

- Bekendtgørelse nr. 870 af 8. juli 2015 om import og salg samt eksport af batterier og akkumulatorer.
- Bekendtgørelse nr. 766 af 30. maj 2020 om visse krav til emballager.
- Bekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2016 om støj fra maskiner til brug i det fri.
- Bekendtgørelse nr. 148 af 8. februar 2018 om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.
- Bekendtgørelse nr. 1366 af 13. september 2020 om begrænsning af import, salg samt fremstilling til eksport inden for EU og til EFTA-lande af person- og varebiler m.v., der indeholder visse farlige stoffer.
- Bekendtgørelse nr. 1100 af 31. oktober 2019 om regulering af støj- og luftemissioner fra fritidsfartøjer og personlige fartøjer.
- Bekendtgørelse nr. 1019 af 1. oktober 2019 om henlæggelse til Miljøstyrelsen af opgaver og tilsyn vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628/EU af 14. september 2016 om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikke-vejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF.
- Bekendtgørelse nr. 680 af 19. maj 2020 om det europæiske og det nordiske miljømærke.

3.1.1.3. Gødningsloven

Med lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 16 af 4. januar 2017 (herefter gødningsloven), reguleres produktion, opbevaring, køb, salg eller anden form for overdragelse, distribution, import og eksport af alle gødninger og jordforbedringsmidler m.v. gennem hele handelskæden.

Formålet med gødningsloven er dels via krav om mærkning af næringsindholdet i produkterne at sikre brugere, det vil sige landmænd, skovbrugere, gartnere, haveejere og andre, fornødne oplysninger om kvalitet og indhold af indkøbte gødningsstoffer med henblik på kunne gennemføre den bedst mulige gødskning, jordforbedring eller plantedyrkning. Formålet med loven er endvidere at skabe sikkerhed for menneskers og dyrs sundhed ligesom at sikre hensynet til miljøet.

De produkter, der er omfattet af gødningsloven, er defineret i lovens § 2, stk. 1, og omfatter produkter, der er bestemt til fremme af planters vækst, og hvis virkning helt eller overvejende beror på deres indhold af plantenæringsstoffer (gødninger), produkter til fremme af omsætningen af indholdet af organisk stof i komposteringsmateriale (komposteringspræparater), produkter til ændring af jords eller voksemediers fysiske, kemiske eller biologiske tilstand, og hvis virkning ikke eller kun i ringe grad beror på et indhold af plantenæringsstoffer (jordforbedringsmidler), produkter til anvendelse som voksemedier for planter og produkter til fremme af optagelsen af næringsstoffer ved podning på frø, planter, jord eller voksemedier.

Loven indeholder i § 3, stk. 1, en bemyndigelse til ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling til at fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på gennemførelse af EU-direktiver og beslutninger om forhold, der er omfattet af lovens område samt til at fastsætte regler eller iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelse af EU-forordninger om forhold, der er omfattet af loven.

Der er med hjemmel i bestemmelsen udstedt bekendtgørelse nr. 862 af 27. august 2008 om gødning og jordforbedringsmidler m.v. (herefter gødningsbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen indeholder bl.a. bestemmelser, der supplerer reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2003/2003/EF af 13. oktober 2003 om gødninger, EU-tidende, L 304, s. 1, (herefter gødningsforordningen).

Det gælder for gødningsloven, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling efter gødningslovens § 7 kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol med overholdelsen af loven eller de i medfør heraf fastsatte regler eller EU-forordninger om forhold omfattet af loven.

Bemyndigelserne er udnyttet ved gødningsbekendtgørelsen til bl.a. at fastsætte regler om, at Plantedirektoratet (i dag Landbrugsstyrelsen) fører kontrol med overholdelsen af gødningsforordningen, jf. bekendtgørelsens § 17. Bestemmelsen vil også kunne anvendes til at fastsætte regler om, at det er Landbrugsstyrelsen, der varetager de tilsyns- og kontrolbeføjelser, som det efter markedsovervågningsforordningen tillægges markedsovervågningsmyndigheden for så vidt angår produkter omfattet af gødningsforordningen.

Den EU-harmoniseringslovgivning, der er anført i markedsovervågningsforordningens bilag I, som er omfattet af gødningsloven er gødningsforordningen.

3.1.2. Miljø og Fødevareministeriets overvejelser

Som det fremgår af lovforslagets pkt. 2 om markedsovervågningsforordningen, skal de enkelte medlemsstater som minimum tillægge overvågningsmyndighederne en række beføjelser, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4.

Markedsovervågningsforordningen, og herunder forordningens artikel 14, stk. 4, om minimumsbeføjelser for overvågningsmyndighederne, finder anvendelse på de produkter, der er omfattet af de EU-retsakter, der er anført i forordningens bilag I.

Kemikalielovens, miljøbeskyttelseslovens og gødningslovens anvendelsesområder er bredere end reguleringen af de produkter, der er omfattet af retsakterne i markedsovervågningsforordningens bilag I. De tilsyns- og håndhævelsesbestemmelser, der følger af de tre love anvendes således for en videre kreds af produkter end de produkter, der er reguleret af markedsovervågningsforordningens bilag I, og som der

efter markedsovervågningsforordningens artikel 14 stilles krav om, at EU-medlemslandene fastsætter en række konkrete håndhævelsesbeføjelser for.

Det er dog Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der for kemikalielovens og gødningslovens vedkommende er tale om en begrænset mængde produkter ud over de produkter, som er omfattet af markedsovervågningsforordningen, hvorfor der for disse love ikke bør være forskel på tilsynsmyndighedernes mulighed for at føre tilsyn med farlige produkter, uanset om de er omfattet af markedsovervågningsforordningen eller nationale regler.

Miljøbeskyttelsesloven dækker et omfangsrigt og forskelligartet regelsæt og mange reguleringssubjekter, og det vurderes derfor uhensigtsmæssigt på miljøbeskyttelseslovens anvendelsesområde, at de udvidede tilsynsbeføjelser skal gælde for hele miljøbeskyttelsesloven og regler fastsat i medfør af denne. Det er derfor Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at miljøministeren bør få bemyndigelse til at fastsætte de påkrævede tilsynsbestemmelser, når dette er nødvendigt efter EU-retlige og internationale forpligtigelser, herunder med henblik på overholdelse af markedsovervågningsforordningens krav om tilsynsbeføjelser.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at de foreslåede ændringer af kemikalieloven og gødningsloven som følge af markedsovervågningsforordningen, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, 7 og § 3, omfatter samtlige af de produkter, som er omfattet af de pågældende lovområder. Det foreslås således, at de foreslåede nye eller udvidede beføjelser skal kunne benyttes på alle de produkter, der er omfattet af kemikalieloven og gødningsloven, og ikke alene de produkter, som er omfattet af de EU-retsakter, der er omfattet af forordningens bilag I.

Det foreslås endvidere, at hjemlen til at fastsætte de nødvendige tilsyns- og håndhævelsesbeføjelser for miljøbeskyttelseslovens vedkommende, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, begrænses, så der kun vil være mulighed for at fastsætte regler herom inden for miljøbeskyttelseslovens anvendelsesområde, jf. miljøbeskyttelseslovens § 2, hvor dette fremgår af EU-retlige eller internationale forpligtigelser, herunder kravene efter markedsovervågningsforordningen. Bemyndigelsen foreslås udformet således, at den gælder for nuværende og fremtidige forpligtigelser, herunder udvidelser af nuværende forpligtigelser i markedsovervågningsforordningen. I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 67 og § 80, stk. 1, forventes tilsynsbeføjelserne i de otte bekendtgørelser nævnt i pkt. 3.1.1.2. delegeret til Miljøstyrelsen, da det er Miljøstyrelsen, som har ekspertisen og det faglige kendskab til områderne, og i øvrigt administrerer og fører tilsyn med disse i forvejen. I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 80, stk. 2, vil der blive fastsat regler om, at Miljøstyrelsens afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Der henvises til de enkelte ændringer, som er beskrevet i lovforslagets pkt. 3.2-3.6.

3.2. Muligheden for at indhente oplysninger, herunder om indlejret software i produkter

3.2.1. Gældende ret

3.2.1.1. Markedsovervågningsforordningen

Det følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c, at tilsynsmyndighederne som minimum skal tillægges beføjelser til at pålægge erhvervsdrivende at forelægge relevante dokumenter, tekniske specifikationer, data eller oplysninger om overensstemmelse og tekniske aspekter af produktet, herunder adgang til indlejret software i det omfang en sådan adgang er nødvendig for at vurde-

re produktets overensstemmelse med lovgivningen. Samtidig skal tilsynsmyndighederne have beføjelser til at pålægge erhvervsdrivende at levere oplysninger om forsyningskæden og distributionsnettet, om mængder af produkter på markedet og om andre produktmodeller, der har de samme tekniske egenskaber som det pågældende produkt, og oplysninger om ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger er relevante for sagen.

3.2.1.2. Kemikalieloven

Kemikalielovens kapitel 8 indeholder regler om egenkontrol, oplysnings- og undersøgelsespligt. Dette omfatter blandt andet bestemmelserne § 38 f og § 39, som indeholder hjemmel til, at tilsynsmyndigheden efter anmodning kan få udleveret oplysninger til dokumentation for, at stoffer, blandinger og varer er lovlige.

§ 38 f i kemikalieloven fastlægger en generel pligt for producenter og importører til at være i besiddelse af dokumentation for overholdelse af krav, der retter sig mod stoffet, blandingen eller varen. Ifølge § 38 f, stk. 1, 2. pkt., fastlægges de nærmere krav til dokumentationen herom i bekendtgørelser. Enkelte helt specifikke oplysninger er dog udtrykkeligt indsat i bestemmelsens stk. 2 og betegner de oplysninger, som producenter og importører under alle omstændigheder skal være i besiddelse af. Det drejer sig om oplysning om identitet, mængde og for produkternes vedkommende sammensætning. Tilsynsmyndighedens hjemmel til at kræve disse oplysninger udleveret findes i bestemmelsens stk. 4.

Af kemikalielovens § 39 følger det, at ud over de i § 38 f nævnte oplysninger m.v. skal enhver producent, importør, forhandler eller erhvervsmæssig bruger af et stof eller en blanding efter anmodning fra ministeren eller tilsynsmyndighederne give de oplysninger om stoffet eller blandingen, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for myndighedernes administration eller kontrol af loven, af regler fastsat i medfør af loven og af EU-forordninger vedrørende de af loven omfattede stoffer og blandinger. Det samme gælder for producenter, importører, forhandlere og erhvervsmæssige brugere af varer, der er omfattet af loven eller af forordninger som nævnt i 1. pkt.

Den gældende § 39 i kemikalieloven fastlægger en oplysningspligt, der rækker videre end pligten i § 38 f, idet den for det første ikke kun finder anvendelse på producenter og importører, men også forhandlere og erhvervsmæssige brugere. Begrebet erhvervsmæssige brugere blev oprindeligt indsat i bestemmelsen ved lov nr. 341 af 24. maj 1989 om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter og med henvisning til regler på miljøbeskyttelseslovens område. I dag er begrebet især anvendt i gældende regler om bekæmpelsesmidler, jf. bekendtgørelse nr. 910 af 15. juni 2020 om bekæmpelsesmidler og bekendtgørelse nr. 1025 af 26. juni 2020 om brug af kemiske stoffer og blandinger i bekæmpelsesmidler. På området for bekæmpelsesmidler skal begrebet erhvervsmæssige brugere forstås på samme måde som begrebet professionel bruger som defineret i artikel 3, nr. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, dvs. enhver person, der anvender pesticider i forbindelse med sine erhvervsmæssige aktiviteter, herunder sprøjteførere, teknikere, arbejdsgivere og selvstændige i både landbrugssektoren og andre sektorer.

For det andet omfatter bestemmelsen ikke kun oplysningerne nævnt i § 38 f vedrørende overholdelse af krav, der retter sig mod stoffet, blandingen eller varen, men også en lang række andre oplysninger, herunder om tekniske og økonomiske forhold. Dette indebærer, at bestemmelsen ikke er begrænset til kun at vedrøre oplysninger om overholdelsen af de krav, der vedrører stoffet, blandingen eller varen specifikt, men også kan vedrøre overholdelsen af en lang række andre krav og forpligtelser.

Tilsynsmyndighedens beføjelser i henhold til § 38 f og 39 udøves under hensyntagen til de forvaltningsretlige regler, herunder proportionalitetsprincippet og lighedsgrundsætningen, og der kan derfor i alle tilfælde kun kræves oplysninger, som er nødvendige for kontrollen.

Der er bødestraf for ikke at efterkomme tilsynsmyndighedens anmodning om oplysninger efter § 38 f, stk. 4, jf. stk. 1-3, eller § 39, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 7.

For nærmere om håndhævelsen af bestemmelserne henvises til lovforslagets pkt. 3.7.2.

3.2.1.3. Miljøbeskyttelsesloven

Efter miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 2, kan tilsynsmyndigheden anmode den, der er ansvarlig for markedsføring af et produkt eller en vare, der er reguleret i medfør af loven, at give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vurdering af produktets eller varens forurenende egenskaber eller for vurdering af overholdelse af reglerne i øvrigt. Tilsynsmyndighederne kan herunder påbyde den ansvarlige for egen regning at foretage undersøgelser af produktet eller varen.

3.2.1.4. Gødningsloven

Gødningslovens § 11, stk. 3, vedrører borgerens eller virksomhedens oplysningspligt, og det følger af bestemmelsen, at den, der er omfattet af reglerne i loven, af regler fastsat i medfør af loven eller af bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven, efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, skal give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til en kontrols gennemførelse, samt vederlagsfrit yde ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fornøden bistand ved kontrol, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form.

Af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2006-07, A, L 119 som fremsat, side 4197-4198, følger det, at oplysninger om økonomiske og regnskabsmæssige forhold kan være et vigtigt led i kontrollen. Kun oplysninger, som er af direkte betydning for kontrollen, kan kræves afgivet. Myndighederne kan vederlagsfrit forlange elektroniske udskrifter og kopier af relevant materiale.

Som led i tilsynet efter loven, kan tilsynsmyndigheden, jf. gødningslovens § 11, stk. 4, udtage prøver til undersøgelse uden at skulle erlægge betaling herfor.

3.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der ikke inden for de eksisterende bestemmelser om oplysningspligt i kemikalieloven, gødningsloven og miljøbeskyttelsesloven er hjemmel til at kræve samtlige de oplysninger, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c. For som led i tilsynet at kunne kræve disse oplysninger vil der være behov for at ændre de eksisterende tilsyns- og håndhævelsesregler i de tre love.

For så vidt angår kemikalieloven vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at lovens § 39 ikke omfatter

en lige så bred kreds af erhvervsdrivende og en lige så lang række af oplysninger, som er påkrævet efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c.

For det første finder den gældende § 39 kun anvendelse på producenter, importører, forhandlere og erhvervsmæssige brugere. Til sammenligning gælder markedsovervågningsforordningens oplysningspligter i artikel 14, stk. 4, litra a, b og c, ikke kun for fabrikanter, importører og distributører, men også for enhver fysisk eller juridisk person, der har forpligtelser i forbindelse med fremstillingen af produkter, tilgængeliggørelsen på markedet eller ibrugtagningen af dem i overensstemmelse med den relevante EU-harmoniseringslovgivning. Det vurderes, at begrebet erhvervsmæssige brugere ikke kan sidestilles med definitionen af erhvervsdrivende i markedsovervågningsforordningen, idet erhvervsmæssige brugere derimod afgrænses af andre regler, herunder især regler for bekæmpelsesmidler. Personkredsen i den gældende § 39 er således ikke tilstrækkelig bred til at opfylde forpligtelserne i henhold til markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c.

For det andet vurderes det, at den gældende § 39 i kemikalieloven ikke giver tilstrækkelig tydelig hjemmel til at kræve blandt andet oplysninger om og adgang til indlejret software, om forsyningskæden m.v. og om ejerskabet til en onlinegrænseflade, som nævnes i markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer endvidere, at kemikalielovens § 38 f heller ikke er tilstrækkelig til at opfylde forpligtelserne i markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Det er tillige Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at tilsynsmyndigheden, som fører tilsyn med regler i og regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelsesloven, ikke har den nødvendige hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til, at tilsynsmyndigheden kan udføre alle de påkrævede tilsynsbeføjelser og -forpligtelser, som fremgår af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c.

Således er det Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der ikke er den fornødne hjemmel og tilsynsbeføjelse i miljøbeskyttelsesloven til at kunne pålægge erhvervsdrivende at give adgang til indlejret software, jf. artikel 14, stk. 4, litra a, og til at pålægge erhvervsdrivende at levere relevante oplysninger om forsyningskæden, jf. artikel 14, stk. 4, litra b. Endvidere er der ikke den fornødne hjemmel til at pålægge erhvervsdrivende at fremlægge de relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger har relation til undersøgelsens genstand, jf. artikel 14, stk. 4, litra c.

I forhold til miljøbeskyttelsesloven er det Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at miljøministeren bør få bemyndigelse til at fastsætte de nærmere tilsynsbeføjelser i hver enkelt af de otte bekendtgørelser, der er nævnt i lovforslagets pkt. 3.1.1.2. Det vurderes således at være uhensigtsmæssigt, at tilsynsbeføjelserne skal fastsættes i miljøbeskyttelsesloven og dermed gælde for hele lovens anvendelsesområde. Det er vurderingen, at bemyndigelsen kun bør kunne benyttes, hvor det tydeligt fremgår af EU-retlige eller internationale forpligtelser, at sådanne regler skal fastsættes, og det vedrører forhold, der er omfattet af miljøbeskyttelsesloven, jf. denne lovs § 2.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at den gældende § 11, stk. 3, i gødningsloven rummer mulighed for at pålægge erhvervsdrivende at forelægge oplysninger til brug for kontrollen, og ministeriet vurderer,

at muligheden for at pålægge erhvervsdrivende at forelægge oplysninger til brug for kontrollen også rummer mulighed for at pålægge den erhvervsdrivende at forelægge oplysninger om tekniske forhold. Det vurderes dog, at der ikke er tilstrækkelig klar hjemmel til at kræve oplysninger om og adgang til indlejret software, som det er forudsat i markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at de yderligere beføjelser, som vil skulle tillægges markedsovervågningsmyndigheden for kemikalielovens og miljøbeskyttelsesloven vedkommende tillægges miljøministeren og delegeres til de tilsynsmyndigheder, som i øvrigt administrerer og håndhæver den øvrige regulering efter kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven.

Da Landbrugsstyrelsen i dag er tilsynsmyndighed for overholdelsen af gødningsloven og regler udstedt i medfør af denne, vurderes det mest hensigtsmæssigt, at beføjelserne for så vidt angår gødningsloven tillægges ministeren for fødevarer fiskeri og ligestilling, der forventes at delegere kompetencen til Landbrugsstyrelsen.

3.2.3. Den foreslåede ordning

I kemikalieloven foreslås en nyaffattelse af § 39, hvorefter enhver erhvervsdrivende og erhvervsmæssig bruger efter anmodning fra miljøministeren eller tilsynsmyndighederne skal give alle oplysninger om stoffer, blandinger eller andre varer, herunder om tekniske, økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som skønnes nødvendige for myndighedernes administration eller kontrol af loven, af regler fastsat i medfør af loven og af EU-forordninger vedrørende de af loven omfattede stoffer, blandinger og andre varer.

Tilsynsmyndighedens eksisterende beføjelser i kemikalieloven forpligter ikke alle erhvervsdrivende som defineret i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 13, og omfatter ikke alle de oplysninger, som er påkrævet efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c. Med nyaffattelsen af § 39 foreslås derfor en udvidelse af den forpligtede personkreds til at omfatte alle erhvervsdrivende. Begrebet erhvervsmæssige brugere foreslås dog bibeholdt, idet begrebet er anvendt i og afgrænset af en række danske regler, herunder især på området for bekæmpelsesmidler, og idet nyaffattelsen ikke har til hensigt at fjerne disse fra den berørte personkreds.

Nyaffattelsen vil endvidere medføre en udvidelse af bestemmelsen til at omfatte en længere række af oplysninger, herunder særligt også tekniske oplysninger, som forudsat i markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c. Det vurderes i den forbindelse, at anvendelsesområdet for § 39 fremover vil blive så bredt, at henvisningen til § 38 f vil være overflødig, hvorfor henvisningen til denne bestemmelse i den gældende § 39 foreslås fjernet.

Undladelse af at give de oplysninger, der kan kræves efter den foreslåede nyaffattelse af § 39, vil kunne straffes efter kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 7.

I gødningsloven foreslås § 11, stk. 3, suppleret, så den, der er omfattet af reglerne i loven, af regler fastsat i medfør af loven eller af bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven, efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, skal give alle oplysninger, herunder om tekniske, økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til kontrollens gennemførelse, samt vederlagsfrit yde ministeren eller

den, ministeren bemyndiger hertil, fornøden bistand ved kontrol, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt og elektronisk materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form.

Gødningslovens § 11, stk. 3, vil med den foreslåede tilføjelse vedrørende oplysninger om tekniske forhold og elektronisk materiale rumme mulighed for at pålægge erhvervsdrivende, som disse er defineret i forordningens artikel 3, nr. 13, at levere de oplysninger, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c.

Undladelse af at give de oplysninger, der kan kræves efter den foreslåede ændring af § 11, stk. 3, vil kunne straffes efter gødningslovens § 13, stk. 1, nr. 2.

I miljøbeskyttelsesloven foreslås indsat et nyt § 79 e, stk. 1, hvorefter miljøministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige og internationale forpligtelser, regler om tilsynsmyndighedens tilsynsforpligtelser og -beføjelser.

Bestemmelserne i § 79 e, stk. 1, foreslås kun at kunne benyttes, hvor det tydeligt fremgår af EU-retlige eller internationale forpligtelser, at sådanne regler skal fastsættes, og det vedrører forhold, der er omfattet af miljøbeskyttelsesloven, jf. denne lovs § 2.

Det er hensigten, at miljøministeren i første omgang konkret vil benytte bemyndigelseshjemlen i den foreslåede § 79 e, stk. 1, til at fastsætte de minimumsbeføjelser, som fremgår af markedsovervågningsforordningen artikel 14, stk. 4, litra a, b, og c, samt litra j og k, nr. 1, (om beføjelsen til at erhverve produktprøver, herunder under ved skjult identitet) og beføjelsen til at påbyde fjernelse eller ændring af indhold fra en onlinegrænseflade, jf. lovforslagets pkt. 3.3 og 3.4), hvor dette ikke allerede er tillagt ministeren efter gældende ret.

Vedrørende markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c, er det således hensigten, at ministeren med hjemmel i den foreslåede § 79 e, stk. 1, vil fastsætte regler i de berørte bekendtgørelser, jf. de otte bekendtgørelser nævnt i lovforslagets pkt. 3.1.1.2, hvorefter tilsynsmyndigheden vil kunne pålægge erhvervsdrivende at give adgang til indlejret software, pålægge erhvervsdrivende at levere relevante oplysninger om forsyningskæden og pålægge erhvervsdrivende at fremlægge de relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger har relation til undersøgelsens genstand.

Formålet med de foreslåede ændringer er at sikre, at tilsynsmyndighederne kan få adgang til de oplysninger, der er nødvendige i kontroløjemed, og som det er forudsat af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c, at tilsynsmyndigheden kan få adgang til.

Oplysningspligten er af væsentlig betydning for, at tilsynsmyndighederne kan udføre en effektiv kontrol. Vurderingen af, hvilke oplysninger der vil blive indhentet i forbindelse med en kontrol, vil altid bero på en proportionalitetsvurdering, og karakteren af den dokumentation, der kan kræves, vil variere fra sag til sag. De oplysninger, som tilsynsmyndighederne vil kunne kræve, skal være relevante for det, som kontrollen skal belyse og være tilgængelige for virksomheden. Der er således ikke tale om, at tilsynsmyndighederne kan kræve, at en erhvervsdrivende foretager nye test, som efterfølgende dokumenteres over for myndighederne.

De foreslåede bestemmelser vedrørende oplysningspligt vil være omfattet af § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019, og vil således ikke gælde, hvis der foreligger en konkret mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en strafbar lovovertrædelse. I disse tilfælde vil indhentelsen af oplysninger skulle ske efter retsplejelovens regler om strafprocessuelle tvangsindgreb, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for den formodede lovovertrædelse.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

3.3. Muligheden for at udføre markedsovervågning under skjult identitet og foretage reverse engineering

3.3.1. Gældende ret

3.3.1.1 Markedsovervågningsforordningen

Det følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra j, at tilsynsmyndighederne skal have beføjelse til at erhverve produktprøver, herunder under en skjult identitet, til at kontrollere disse prøver og foretage reverse engineering på dem med henblik på at identificere manglende overensstemmelse. Ved reverse engineering forstås en proces, hvor man undersøger et produkt for at finde ud af, hvordan det fungerer og er sat sammen med henblik på at fastslå, om det lever op til gældende regler.

3.3.1.2. Kemikalieloven

Efter kemikalielovens § 49, stk. 1, har tilsynsmyndighederne eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter loven eller regler udstedt med hjemmel i loven. Det følger af bestemmelsen, at tilsynsmyndigheden herunder har adgang til at foretage undersøgelser, fotografere, kopiere eller medtage dokumenter og medtage andre genstande uden vederlag, herunder eksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer, der er reguleret i medfør af loven, og at kvittering for medtagne genstande skal udleveres. Producenten eller importøren af en udtaget produkt- eller vareprøve er forpligtet til at godtgøre en forhandler prøvens fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af kvitteringen.

3.3.1.3. Miljøbeskyttelsesloven

I miljøbeskyttelseslovens kapitel 10 om administrative bestemmelser er der tillagt tilsynsmyndigheden visse yderligere tilsynsbeføjelser ud over de beføjelser, som fremgår af kapitel 9. Det fremgår således af lovens § 87, stk. 1, 1. og 2. pkt., at tilsynsmyndighederne eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter miljøbeskyttelsesloven, regler udstedt med hjemmel i loven eller forordninger på lovens område. Tilsynsmyndigheden har herunder adgang til at foretage undersøgelser, fotografere, kopiere eller medtage dokumenter samt medtage andre genstande uden vederlag, herunder eksemplarer af produkter og varer, der er reguleret i medfør af miljøbeskyttelsesloven.

3.3.1.4. Gødningsloven

Efter gødningslovens § 7 kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætte regler om tilsyn og kontrol med overholdelsen af loven eller de i medfør heraf fastsatte regler eller Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven.

Gødningsloven § 11, stk. 1, vedrører tilsynsmyndighedens adgang til offentlig og privat ejendom, og det følger af bestemmelsen, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til offentlig og privat ejendom, lokaliteter, forretningsbøger, papirer m.v., herunder også materiale, der opbevares i elektronisk form, for at tilvejebringe oplysninger, der er nødvendige til brug for løsning af opgaver i henhold til loven, regler fastsat i medfør af loven eller bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven.

Bestemmelsen rummer både mulighed for at få adgang uden retskendelse til offentlig og privat ejendom, og baggrunden herfor er ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, at det for de lokaliteter, hvor de kontrollerende myndigheder har adgang til at efterse dokumenter m.v., gælder, at det ofte ikke vil være muligt at foretage en opdeling i en forretningsmæssig del og en privat del.

Bestemmelsen rummer også mulighed for, at den kontrollerende myndighed af hensyn til en effektiv kontrol, har ret til at gøre sig bekendt med de af loven omfattede personer, virksomheders m.v. skriftlige materiale, herunder materiale i elektronisk form i det omfang, det er nødvendigt for administration og kontrol i henhold til loven og til forordningsbestemmelser omfattet af lovens område. I en række tilfælde vil formålet med den offentlige kontrol forspildes, hvis tilsynsmyndigheden skulle afvente retskendelse før, at kontrollen gennemføres.

Efter gødningslovens § 11, stk. 4, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, udtage prøver til undersøgelse uden at skulle erlægge betaling herfor.

I forbindelse med kontrol- og tilsynsbesøg hos producenter og på udsalgssteder m.v. udtager Landbrugsstyrelsen prøver til kontrolanalyse med henblik på at udføre kvalitetskontrol af anmeldte produkter. Denne kontrol har til formål at efterprøve, om de af sælgeren angivne oplysninger er korrekte, hvilket vil sige, at det undersøges, om varens faktiske indhold er i overensstemmelse med det deklarerede, og om reglerne vedrørende mærkning af varerne er efterlevet. Kontrollen omfatter også mærkning af varer på løsvarelagre og kontrol af følgesedler til løsvarer. Konstateres det i forbindelse med kontrollen, at der forhandles ikke-anmeldte produkter, bliver den virksomhed, der markedsfører produktet, anmodet om at anmelde produktet.

3.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Det vurderes, at der inden for de gældende håndhævelsesbeføjelser i kemikalieloven, gødningsloven og miljøbeskyttelsesloven er hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan udtage produktprøver, hvis det skønnes nødvendigt. Lovene indeholder dog ikke hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan erhverve produktprøver under skjult identitet. Endvidere har tilsynsmyndigheden ikke hjemmel til at erhverve produktprøver til at foretage reverse engineering. Med henblik på at sikre, at tilsynsmyndighederne efter miljøbeskyttelsesloven, kemikalieloven og gødningsloven har de beføjelser, der er påkrævet efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra j, er der derfor behov for at supplere reglerne om kontrol i de tre love.

Særligt over for virksomheder, som alene sælger produkter via onlinegrænseflader, kan der være proble-

mer med at erhverve retvisende produktprøver, eftersom tilsynsmyndigheden ikke har mulighed for at udføre tilsyn i en fysisk butik. Derved kan tilsynsmyndigheden ikke selv udvælge produktprøver, men er henvist til at modtage produktprøver udvalgt af virksomheden selv, dvs. udvalgte produkter, der eksempelvis er produceret efter en særlig høj standard, såkaldte golden samples, eller får besked om, at disse produkter er udsolgt, selvom dette ikke er tilfældet. Muligheden for at erhverve produktprøver under skjult identitet vil samtidig bidrage til at sikre lige konkurrence mellem fysiske butikker og butikker med salg via onlinegrænseflader. Beføjelsen til at erhverve produktprøver til at foretage reverse engineering vil endvidere medvirke til at sikre lige konkurrence, eftersom tilsynsmyndigheden kan foretage sin egen undersøgelse af produktet, og ikke skal forlige sig på virksomhedens egen undersøgelse, som måske ikke er fyldestgørende.

3.3.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede bestemmelse i § 49, stk. 4, i kemikalieloven vil medføre, at tilsynsmyndighederne som led i kontrollen med overholdelse af reglerne i loven eller i regler fastsat i medfør af loven kan erhverve prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer omfattet af lovens anvendelsesområde, herunder ved brug af skjult identitet.

Bestemmelsen skal sikre, at tilsynsmyndighederne kan erhverve produktprøver, herunder under en skjult identitet, til at kontrollere disse prøver og foretage reverse engineering på dem med henblik på at identificere manglende overensstemmelse og indhente dokumentation. Bestemmelsen tiltænkes at skulle anvendes som et supplement til de øvrige beføjelser ved kontrollen af produkter.

For gødningsloven foreslås indsat et 2. pkt. i § 7, hvorefter ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling bemyndiges til at fastsætte regler om erhvervelse af produktprøver som led i kontrollen.

For miljøbeskyttelsesloven foreslås indsat et § 79 e, stk. 1, hvorefter miljøministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige og internationale forpligtelser, regler om tilsynsmyndighedens tilsynsforpligtelser og -beføjelser.

De to bemyndigelser vil kunne udnyttes af ministeren for hvert område til at tillægge tilsynsmyndighederne på gødningslovens og miljøbeskyttelseslovens områder den beføjelse, der er påkrævet efter artikel 14, stk. 4, litra j, i markedsovervågningsforordningen.

Den foreslåede bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 79 e, stk. 1, foreslås kun at kunne benyttes, hvor det tydeligt fremgår af EU-retlige eller internationale forpligtelser, at sådanne regler skal fastsættes, og det vedrører forhold, der er omfattet af miljøbeskyttelsesloven, jf. denne lovs § 2. Vedrørende markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra j, er det således hensigten, at ministeren med hjemmel i den foreslåede § 79 e, stk. 1, vil fastsætte regler i de berørte bekendtgørelser, jf. de otte bekendtgørelser nævnt i lovforslagets pkt. 3.1.1.2, hvorefter tilsynsmyndigheden vil kunne erhverve produktprøver under en skjult identitet og vil kunne kontrollere prøver og foretage reverse engineering på prøverne med henblik på at identificere manglende overensstemmelse og indhente dokumentation.

Med erhvervelse af produktprøver under skjult identitet forstås situationer, hvor en tilsynsmyndighed køber et produkt uden at give sig til kende eller identificere sig som tilsynsmyndigheden i forbindelse med købet. Tilsynsmyndigheden kan skjule sin identitet på forskellige måder. Det kan eksempelvis ske ved at foretage køb af produkter i en medarbejders navn, ved brug af et særligt kreditkort til formålet, ved

opgivelse af en anden mailadresse end tilsynsmyndighed-ens sædvanlige eller ved at få sendt produktet til en anden adresse end tilsynsmyndighedens officielle postadresse. Der kan også være tale om en kombination af flere forskellige tiltag. Formålet er, at tilsynsmyndigheden i købsituationen ligestilles med enhver anden aftager af det pågældende produkt.

Der er tungtvejende hensyn til, at tilsynsmyndighederne på de tre lovområder skal kunne anvende erhverve produktprøver ved skjult identitet. Beføjelsen har til formål at sikre effektiv kontrol og sikre, at der ikke findes handelsplatforme, hvor salg af farlige produkter foregår, uden myndigheden kan gribe ind.

Ved udnyttelse af beføjelsen til at erhverve produkter under skjult identitet forventes en ordning, hvor virksomheden eller forhandleren af produktet i umiddelbar forlængelse af erhvervelse af produktet orienteres om, at der indledes en kontrolsag. Dette skal alene ske i det omfang, at orienteringen ikke medfører, at formålet med erhvervelsen forspildes, f.eks. fordi virksomheden eller forhandleren af produktet bortskaffer eventuelle ulovlige produkter, imens kontrollen udføres.

Erhvervelse af produktprøver efter den foreslåede bestemmelse i kemikalieloven og efter regler udstedt i medfør af de foreslåede bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven og gødningsloven vil endvidere kunne ske med henblik på reverse engineering. Ved reverse engineering forstås en proces, hvor man undersøger et produkt for at finde ud af, hvordan det fungerer og er sat sammen med henblik på at fastslå, om det lever op til gældende regler.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

3.4. Mulighed for at påbyde at fjerne eller ændre indhold fra en onlinegrænseflade

3.4.1. Gældende ret

Efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, skal markedsovervågningsmyndigheden som minimum tillægges beføjelsen til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter, fra en onlinegrænseflade eller at påbyde, at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

I kemikalieloven, miljøbeskyttelsesloven og gødningsloven findes der ikke mulighed for at påbyde fjernelse af indhold fra en onlinegrænseflade eller at påbyde, at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

3.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der ikke inden for de gældende tilsyns- og håndhævelsesregler i kemikalieloven, gødningsloven og miljøbeskyttelsesloven er den fornødne hjemmel til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter, fra en onlinegrænseflade eller at påbyde ændring af indholdet på onlinegrænsefladen, f.eks. ved at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1.

Det vurderes derfor, at der er behov for at supplere tilsyns- og håndhævelsesreglerne på de tre lovområder for at sikre, at der er hjemmel til dette.

Gødningsloven og kemikalieloven regulerer flere produkter, end hvad der er omfattet af den EU-regulering, som er omfattet af markedsovervågningsforordningens bilag I. Det vurderes, at det vil være mest hensigtsmæssigt at lade en bestemmelse, der skal tillægge tilsynsmyndigheden beføjelsen efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, omfatte alle produkter omfattet af de to lovområder.

For miljøbeskyttelsesloven vurderes det mest hensigtsmæssigt, at miljøministeren tillægges bemyndigelse til at fastsætte de minimumsbeføjelser, som fremgår af markedsovervågningsforordningen artikel 14, stk. 4 litra k, nr. 1.

3.4.3. Den foreslåede ordning

Miljø- og Fødevareministeriet foreslår indsat en § 50 i kemikalieloven, hvorefter tilsynsmyndighederne kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et stof, en blanding eller anden vare, der ikke er i overensstemmelse med regler i loven, regler fastsat i medfør af loven, eller forordninger omfattet af lovens anvendelsesområde.

I gødningsloven foreslås også indsat en § 6 a, hvorefter ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold på en onlinegrænseflade, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i loven, regler fastsat i medfør af loven, eller regler i EU-forordninger omfattet af lovens anvendelsesområde.

I miljøbeskyttelsesloven foreslås med det foreslåede § 79 e, stk. 2, at miljøministeren, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser, fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at ændre eller fjerne indhold fra en onlinegrænseflade, herunder at der vises en advarsel på onlinegrænsefladen, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med nærmere angivne regler i denne lov, regler fastsat i medfør af loven eller regler i forordninger omfattet af lovens anvendelsesområde.

Bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 79 e, stk. 2, foreslås kun at kunne benyttes, hvor det fremgår af EU-retlige eller internationale forpligtelser, at sådanne regler skal fastsættes, og det vedrører forhold, der er omfattet af miljøbeskyttelsesloven, jf. denne miljøbeskyttelseslovens § 2. Vedrørende markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, er det således hensigten, at ministeren med hjemmel i den foreslåede § 79 e, stk. 2, vil fastsætte regler i de berørte bekendtgørelser, jf. de otte bekendtgørelser nævnt i lovforslagets pkt. 3.1.1.2, hvorefter tilsynsmyndigheden vil kunne påbyde fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter, fra en onlinegrænseflade eller at påbyde, at indhold på en onlinegrænseflade skal ændres, f.eks. ved at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

Bestemmelserne indsættes med henblik på at tillægge tilsynsmyndighederne på de tre lovområder den beføjelse, der er påkrævet efter artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, i markedsovervågningsforordningen.

Bestemmelserne skal sikre, at tilsynsmyndighederne kan påbyde ejere af onlinegrænseflader at ændre den måde et produkt markedsføres eller helt at fjerne et sådant, der ikke lever op til reglerne, f.eks. fra en webbutik. Bestemmelsen tænkes også anvendt til at få omtale af stoffet, blandingen eller varen fjernet fra f.eks. blogs eller forbrugertests, ligesom det sikres, at tilsynsmyndighederne kan påbyde ejere at fjerne farlige stoffer, blandinger og andre varer, selv om det ikke er sælger, der ejer onlinegrænsefladen. Samtidig sikres det, at tilsynsmyndighederne kan påbyde, at indholdet af en onlinegrænseflade ændres f.eks. ved, at der vises en advarsel til brugerne, når de benytter sig af grænsefladen, hvis en ulovlig vare har været solgt fra onlinegrænsefladen. I så fald vil kunderne modtage information om dette, når de besøger webbutikken eller platformen.

De foreslåede bestemmelser i gødningsloven og kemikalieloven går videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, idet de vil kunne anvendes i forbindelse med salg af stoffer, blandinger og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, og således ikke alene de stoffer, blandinger og andre varer, der udgør en alvorlig risiko, som det fremgår af forordningen.

En onlinegrænseflade skal forstås, som denne er defineret i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 15. Ved onlinegrænseflade forstås således enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation, der drives af eller på vegne af en erhvervsdrivende, og som giver slutbrugere adgang til den erhvervsdrivendes produkter. Da der hele tiden sker udvikling inden for området, hvor nye digitale løsninger og produkter opstår, vil onlinegrænseflade dog også kunne forstås som omfattende disse.

For nærmere oplysninger om de foreslåede bestemmelser i kemikalielovens § 50, miljøbeskyttelseslovens § 79 e, stk. 2, og gødningslovens § 6 a henvises til henholdsvis lovforslagets § 1, nr. 8, § 2, nr. 1 og § 3, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

3.5. Muligheden for at blokere adgangen til en onlinegrænseflade

3.5.1. Gældende ret

Efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, skal markedsovervågningsmyndigheden som minimum tillægges beføjelsen til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde, hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, om at fjerne indhold, der henviser til de relaterede produkter, fra en onlinegrænseflade eller om at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade, ikke overholdes, at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger.

I kemikalieloven, miljøbeskyttelsesloven og gødningsloven findes der ikke mulighed for at blokere adgangen til hjemmesider eller andre onlinegrænseflader på baggrund af farlige eller uoverensstemmende produkter.

3.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der ikke er den fornødne hjemmel i kemikalieloven, miljøbeskyttelsesloven eller gødningsloven til for at eliminere en alvorlig risiko at påbyde, hvis en anmodning i henhold til bestemmelsen i markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes, at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger, jf. artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, for så vidt angår beføjelsen til at begrænse adgangen til en onlinegrænseflade efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, at det af hensyn til indgrebets alvorlige karakter, er mest hensigtsmæssigt, at en afgørelse herom træffes af domstolene ved kendelse.

Det vurderes, at den foreslåede bestemmelse bør omfatte internetudbydere, der udbyder internet til en bredere kreds af kunder. Det vurderes derimod ikke hensigtsmæssigt at omfatte virksomheder, der udbyder internet til en begrænset eller lukket kreds af personer, herunder restauranter, hoteller, uddannelsesinstitutioner, boligforeninger eller lignende.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at når et påbud om at ændre eller fjerne indhold fra en onlinegrænseflade, der henviser til ulovlige produkter, der er meddelt i henhold til den foreslåede § 50 i kemikalieloven, regler fastsat i medfør af den foreslåede § 79 e, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven eller den foreslåede § 6 a i gødningsloven ikke efterkommes, skal tilsynsmyndigheden eller vedkommende minister kunne foranledige, at adgangen til en onlinegrænseflade blokeres i situationer, hvor produktet udgør en alvorlig risiko, for at være i overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

Muligheden for at der kan ske blokering af hjemmesider i det tilfælde, hvor der gentagne gange er solgt eller formidlet salg af ulovlige produkter, fremgår ikke af markedsovervågningsforordningens artikel 14, men det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der bør være mulighed for at anmode om blokering af en hjemmeside, når der på denne gentagne gange markedsføres produkter, som udgør en alvorlig risiko.

Det vurderes, at i de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af markedsføring af produkter, der er i strid med de lovbestemte produktkrav, bør muligheden for blokering kunne anvendes i situationer, hvor der fra onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter. Bestemmelsen bør kunne anvendes over for webbutikker og handelsplatforme, der formidler et salg af produktet eller videreformidler kontakten mellem køber og sælger.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der ved myndighedens tilsyn med produkter, hvor en udbyder af informationssamfundstjenester ikke bistår tilsynsmyndigheden med at blokere en onlinegrænseflade på baggrund af en afsagt kendelse kan være behov for, at tilsynsmyndigheden anvender administrative tvangsbøder med henblik på at få den nødvendige bistand, således at muligheden for at erhverve et produkt, som udgør en alvorlig risiko, hurtigst muligt bringes til ophør af hensyn til beskyttelse af forbrugeren.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det er afgørende for forbrugerbeskyttelsen og hensynet til miljø og sundhed, at blokeringen af hjemmesider, hvorfra der sælges ulovlige farlige produkter,

hurtigst muligt sker. Tvangsbøder vurderes at være et effektivt middel til, at en udbyder af informations-samfundstjenester vil følge kendelsen, hvis det ikke er gjort med det samme. Derfor bør tilsynsmyndigheden kunne anvende administrative tvangsbøder, for at blokering sker hurtigst muligt. Det er tillige en grundlæggende forudsætning for myndighedens tilsynsvirksomhed, at rettens kendelser efterkommes, og muligheden for at pålægge administrative tvangsbøder anses som et effektivt middel til at sikre, at dette sker.

3.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med de foreslåede bestemmelser i § 50 a, stk. 1, i kemikalieloven, § 90 a i miljøbeskyttelsesloven og § 6 b i gødningsloven, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvis et påbud om at fjerne eller ændre indhold på en onlinegrænseflade efter kemikalielovens § 50, regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 79 e, stk. 2, eller gødningslovens § 6 a ikke er efterkommet, eller hvis der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med regler i de pågældende love, regler fastsat i medfør af lovene eller regler i forordninger omfattet af lovenes anvendelsesområde.

Blokering efter de foreslåede bestemmelser kan således ske i to situationer, og for begge situationer er det en forudsætning, at blokering sker for at eliminere en alvorlig risiko. Et produkt, der udgør en alvorlig risiko er defineret i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 20. Den første situation er tilfælde, hvor et påbud om at ændre eller fjerne indhold på en onlinegrænseflade efter de foreslåede bestemmelser i § 50 i kemikalieloven og § 6 a i gødningsloven samt efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 79 e, stk. 2, ikke er fulgt. Den anden situation er, hvor der gentagne gange er solgt eller formidlet produkter, der ikke er i overensstemmelse med reglerne i de pågældende love, regler fastsat i medfør af lovene eller i EU-forordninger omfattet af lovenes anvendelsesområde.

Gentagelsestilfælde omhandler tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 2 år har begået mindst to lignende forseelser – altså tre i alt. Der behøver ikke nødvendigvis være tale om identiske forseelser. Det afgørende er derimod, at de er ensartede, og at der er tale om produkter, der udgør en alvorlig risiko. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere forseelser har udløst en blokering af onlinegrænsefladen eller har været til pådømmelse i det strafferetlige system. Der er udelukkende tale om, at en tilsynsmyndighed gentagne gange har truffet afgørelse om, at den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig at udgøre en alvorlig risiko. Ved den tredje afgørelse om, at den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig at udgøre en alvorlig risiko, kan tilsynsmyndigheden samtidigt med , at der er truffet afgørelse over for den erhvervsdrivende påbegynde blokering af den pågældende onlinegrænseflade. I gentagelsestilfælde vil tilsynsmyndigheden derfor ikke skulle afvente om påbuddet efterkommes, inden en blokering af onlinegrænseflade kan ske. I den forbindelse går bestemmelsen videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

Det foreslås, at tilsynsmyndigheden ved gentagelsestilfælde vil kunne anmode retten om blokering af en hjemmeside allerede, når det konstateres, og der træffes afgørelse om, at der formidles ulovlige produkter fra den pågældende onlinegrænseflade, og det er nødvendigt at eliminere alvorlig risiko. Tilsynsmyndigheden vil således ikke skulle afvente en eventuel frist for at efterleve et påbud meddelt med hjemmel i de foreslåede bestemmelser i § 50 i kemikalieloven og § 6 a i gødningsloven samt efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 79 e, stk. 2.

Det foreslås med de foreslåede bestemmelser i § 50 a, stk. 2, 1. pkt., i kemikalieloven, § 6 b, stk. 2,

1. pkt., i gødningsloven samt § 90 a, stk. 2, 1. pkt. i miljøbeskyttelsesloven, at afgørelse efter de foreslåede bestemmelser i § 50 a, stk. 1, i kemikalieloven, § 6 b, stk. 1 i gødningsloven eller § 90 a, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter begæring fra tilsynsmyndighederne.

En kendelse efter de foreslåede bestemmelser vil skulle indeholde oplysning om hvilken konkret onlinegrænseflade, der kan blokeres.

Retten vil samtidig kunne træffe afgørelse om blokeringens varighed, idet blokeringen under alle omstændigheder kan ophæves, når betingelserne i de foreslåede § 50 a, stk. 4 eller 5, i kemikalieloven, § 6 b, stk. 4 eller 5, i gødningsloven, eller i § 90 a, stk. 4 eller 5, i miljøbeskyttelsesloven, er til stede.

Kendelser om blokering vil kunne kæres efter de almindelige betingelser i retsplejelovens kapitel 37.

Det foreslås i de foreslåede bestemmelser i § 50 a, stk. 2, 2. pkt., i kemikalieloven, § 6 b, stk. 2, 2. pkt., i gødningsloven og § 90 a, stk. 2, 2. pkt., i miljøbeskyttelsesloven, at retten, inden den træffer afgørelse, så vidt muligt skal give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig.

Repræsentanterne (f.eks. ejeren og/eller registranten) af den onlinegrænseflade, der rammes af indgrebet om blokering, vil således som part få mulighed for at komme med sine bemærkninger, inden kendelsen om blokering træffes over for informationssamfundstjenestens udbyder.

Det foreslås, at der i kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Miljø- og Fødevarerministeriet foreslår med de foreslåede bestemmelser i § 50 a, stk. 2, 3. pkt., i kemikalieloven, § 6 b, stk. 2, 3. pkt., i gødningsloven, og § 90 a, stk. 2, 3. pkt., i miljøbeskyttelsesloven, at der i kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Tilsynsmyndighederne forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. af ejeren (registranten) af den onlinegrænseflade, som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder onlinegrænsefladen ikke kontaktoplysninger, og kan disse oplysninger ikke umiddelbart fremskaffes på anden vis, kan underretning undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjælpsregler om underretning til personer i andre lande.

Miljø- og Fødevarerministeriet foreslår med de foreslåede bestemmelser i § 50 a, stk. 3, 1. pkt., i kemikalieloven, § 6 b, stk. 3, i gødningsloven og i § 90 a, stk. 3, i miljøbeskyttelsesloven, at udbydere af informationssamfundstjenester skal bistå tilsynsmyndighederne ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2.

Det indebærer bl.a., at udbyderne skal iværksætte en blokering af adgangen til den onlinegrænseflade, som rettens kendelse vedrører.

Udbydere af informationssamfundstjeneste skal forstås i overensstemmelse med den definition, der følger

af markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 14. Med udbydere af informationssamfundstjenester forstås således en udbyder af en tjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535. Det drejer sig om udbydere af enhver tjeneste i informationssamfundet, dvs. enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager. Der henvises endvidere til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535, artikel 1, stk. 1, litra b, hvor informationstjenestebegrebet er nærmere defineret.

En informationstjenesteudbyder kan f.eks. være en internetleverandør, serverejer, webhostingudbyder, applikationsudbyder og en erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser online.

Med de foreslåede bestemmelser i kemikalielovens § 50 a, stk. 3, 2. pkt., gødningslovens § 6 b, stk. 3, 2. pkt., og miljøbeskyttelseslovens § 90 a, stk. 3, 2. pkt., foreslås, at tilsynsmyndighederne eller vedkommende minister kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester administrative tvangsbøder med henblik på at gennemtvunge handlinger, som det påhviler udbydere at foretage.

De foreslåede bestemmelser vil kunne finde anvendelse over for udbydere af informationssamfundstjenester i tilfælde, hvor den pågældende udbyder - på trods af tilsynsmyndighedens fremvisning af rettens kendelse om blokering - ikke iværksætter en blokering af den berørte hjemmeside.

I forbindelse med tilsynsmyndighedernes tilsyn kan der i de tilfælde, hvor en kendelse ikke efterkommes, være behov for, at tilsynsmyndigheden anvender administrative tvangsbøder med henblik på, at kendelsen efterleves. Det er afgørende for forbrugerbeskyttelsen og af hensynet til miljø og sundhed, at blokeringen af hjemmesider, hvorfra der sælges ulovlige og farlige produkter, hurtigst muligt sker. Det er en grundlæggende forudsætning for myndighedens tilsynsvirksomhed, at rettens kendelser efterkommes, og muligheden for at pålægge administrative tvangsbøder anses som et effektivt middel til at sikre, at dette sker.

De administrative tvangsbøder vil skulle fastsættes som daglige bøder på 1.000,- kr., indtil den påtvungne handling efterkommes. Daglige administrative tvangsbøder vil skulle gives for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og bøderne vil kunne forhøjes med skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat. Når påbuddet efterkommes bortfalder pålagte, men ikke betalte eller ikke inddrevne tvangsbøder.

Det almindelige proportionalitetsprincip medfører bl.a., at de administrative tvangsbøder ikke må stå i misforhold til undladelsen, ligesom der ved fastsættelsen af de administrative tvangsbøder skal tages hensyn til den handlingspligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt, men bødestørrelsen vil i øvrigt bero på et konkret skøn.

De daglige administrative tvangsbøder vil kunne pålægges fra en given dato. Forudsætningen for at pålægge daglige administrative tvangsbøder vil være, at tilsynsmyndigheden mindst 14 kalenderdage forinden underretter den handlingspligtige om, at bøden vil blive pålagt fra den anførte dato. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om den administrative tvangsbødes størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden.

De daglige administrative tvangsbøder vil kunne forhøjes med en uges skriftligt varsel, hvis den administrativt fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat. For nærmere om de foreslåede bestemmelser

vedrørende administrative tvangsbøder henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, § 2, nr. 2, og § 3, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

For at sikre, at blokering kun opretholdes, hvor kriterierne er tilstede for blokering, foreslås det i de foreslåede bestemmelser i § 50 a, stk. 4, 1. pkt., i kemikalieloven, § 6 b, stk. 4, 1. pkt., i gødningsloven og § 90 a, stk. 4, 1. pkt., i miljøbeskyttelsesloven, at tilsynsmyndighederne skal påse, at et indgreb om blokering efter de foreslåede bestemmelser i § 50 a, stk. 1, i kemikalieloven, i § 6 b, stk. 1, i gødningsloven, og § 90 a, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven, ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede.

Da blokering af en hjemmeside er et vidtgående indgreb, bør der være mulighed for hurtigt at ophæve blokeringen, når grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede. Det forudsættes derfor i de foreslåede bestemmelser i kemikalielovens § 50 a, stk. 4, gødningslovens § 6 b, stk. 4, og miljøbeskyttelseslovens § 90 a, stk. 4, at såfremt tilsynsmyndighederne bliver bekendt med, at grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndighederne hurtigst muligt foranledige, at blokeringen ophæves. Ophævelsen kan ske på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod eller af tilsynsmyndigheden. Informationstjenesteudbydere vil skulle bistå tilsynsmyndighederne med at gennemføre en ophævelse af en blokering på samme vis, som når der pålægges en blokering.

Det foreslås i de foreslåede bestemmelser i kemikalielovens § 50 a, stk. 4, 2. pkt., gødningslovens § 6 b, stk. 4, 2. pkt., og miljøbeskyttelseslovens § 90 a, stk. 4, 2. pkt., at hvis grundlaget for blokering ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

For at processen med at ophæve blokeringen kan forløbe så hurtigt som muligt og uden unødige processer, foreslås det at gøre det muligt for tilsynsmyndighederne at træffe afgørelse om, at blokeringen skal ophæves, det vil sige uden at domstolene skal træffe kendelse om ophævelsen. Tilsynsmyndighederne vil have en forpligtelse til at følge op og vurdere, om blokeringen skal opretholdes. Denne forpligtelse vil ikke omfatte en pligt til at følge op og vurdere om grundlaget for at blokere den pågældende onlinegrænseflade er til stede, oftere end hver sjette måned.

Afgørelse om ophævelse af en blokering vil skulle træffes, når det er godtgjort, at påbuddet er efterkommet, eller den erhvervsdrivende har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at der fra onlinegrænsefladen igen sælges eller formidles salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

I de foreslåede bestemmelser i kemikalielovens § 50 a, stk. 5, 1. pkt., gødningslovens § 6 b, stk. 5, 1. pkt., og miljøbeskyttelseslovens § 90 a, stk. 5, 1. pkt., foreslås det, at hvis den, som indgrebet efter de foreslåede bestemmelser i henholdsvis kemikalielovens § 50 a, stk. 1, gødningslovens § 6 b, stk. 1, eller miljøbeskyttelseslovens § 90 a, stk. 1, retter sig mod, fremsætter anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af kemikalielovens § 50 a, stk. 4, gødningslovens § 6 b, stk. 4, eller i miljøbeskyttelseslovens § 90 a, stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten.

I relation til onlinegrænseflader vil det i praksis være en ejer (registrant), der vil kunne fremsætte den nævnte anmodning.

De foreslåede bestemmelser forudsættes benyttet i de tilfælde, hvor indholdet på onlinegrænsefladerne er ændret væsentligt, men hvor tilsynsmyndigheden eller vedkommende minister ikke anser denne ændring for at være af en sådan art, at blokeringen skal ophæves som følge af de foreslåede bestemmelser i henholdsvis kemikalielovens § 50 a, stk. 4, 1. pkt., gødningslovens § 6 b, stk. 4, 1. pkt., og miljøbeskyttelseslovens § 90 a, stk. 4, 1. pkt. I disse situationer kan den, som blokeringen retter sig mod, få spørgsmålet indbragt for retten.

For at undgå, at en ejer af en onlinegrænseflade gentagne gange anmoder om ophævelse af en blokering, med deraf følgende mulige domstolsprøvelse, foreslås det med bestemmelsen, at der først efter 3 måneder efter ejeren har fået meddelt en afgørelse om enten blokering eller om afslag på ophævelse af en blokering kan fremsætte en fornyet anmodning.

Det foreslås i de foreslåede bestemmelser i kemikalielovens § 50 a, stk. 5, 2. pkt., gødningslovens § 6 b, stk. 5, 2. pkt., miljøbeskyttelseslovens § 90 a, stk. 5, 2. pkt., at retten ved kendelse afgør, om indgrebet skal opretholdes. Der indsættes således med bestemmelserne, en hjemmel til løbende domstolskontrol.

Sagen skal indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside. Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom.

Det foreslås i de foreslåede bestemmelser i kemikalielovens § 50 a, stk. 5, 3. pkt., gødningslovens § 6 b, stk. 5, 3. pkt., og miljøbeskyttelseslovens § 90 a, stk. 5, 3. pkt., at hvis en anmodning ikke tages til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet tre måneder fra kendelsens afsigelse.

Hvis retten træffer afgørelse om, at blokeringen ikke skal ophæves, kan ejeren af onlinegrænsefladen ikke forlange spørgsmålet indbragt for retten på ny, før der er forløbet 3 måneder. De foreslåede bestemmelser i henholdsvis kemikalielovens § 50 a, stk. 4, gødningslovens § 6 b, stk. 4, eller i miljøbeskyttelseslovens § 90 a, stk. 4, skal dog fortsat overholdes i disse måneder. Det vil derfor sige, at tilsynsmyndighederne vil have pligt til at træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen, hvis det godtgøres, at betingelserne for blokeringen ikke længere er til stede.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

3.6. Strafbestemmelser

3.6.1. Gældende ret

3.6.1.1. Markedsovervågningsforordningen

Efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra i, skal markedsovervågningsmyndighederne tillægges beføjelsen til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med forordningens artikel 41.

Efter markedsovervågningsforordningens artikel 41 fastsætter medlemsstaterne regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af forordningen og af den EU-harmoniseringslovgivning, der er anført i forordningens bilag II, som pålægger de erhvervsdrivende forpligtelser, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes i overensstemmelse med national ret. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

3.6.1.2. Kemikalieloven

Efter kemikalielovens § 59, stk. 1, straffes overtrædelse af visse af kemikalielovens bestemmelser med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Dette omfatter bl.a. kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 1 som vedrører overtrædelse af § 10, stk. 3, § 19, § 22, stk. 1, § 24, stk. 1 og 3, eller EU-forordninger vedrørende de af denne lov omfattede stoffer, blandinger og varer, jf. § 59, stk. 1, nr. 1, og kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 5, som vedrører undladelse af at efterkomme forbud, påbud eller anmodning efter § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 31, § 32 a eller § 48.

Straffen kan under skærpende omstændigheder stige til fængsel i indtil to år, jf. lovens § 59, stk. 2.

Bestemmelsen svarer til miljøbeskyttelseslovens § 110 og tilsigter, at der ved strafudmålingen tages hensyn til størrelsen af en tilsigtet eller opnået økonomisk fordel og den skade på mennesker, husdyr eller miljø eller fare herfor, som overtrædelsen har medført.

Straffastsættelsen beror på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens samlede omstændigheder. Det angivne bødeniveau vil derfor kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

3.6.1.3. Miljøbeskyttelsesloven

Overtrædelser af bestemmelser fastsat i De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, som er omfattet af miljøbeskyttelsesloven, jf. § 2, straffes med bøde, jf. lovens § 110, stk. 1, nr. 12. Straffen kan stige til fængsel indtil to år, jf. miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 2.

I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 1, kan overtrædelse af visse af miljøbeskyttelseslovens bestemmelser straffes i form af bøde. Straffen kan under skærpende omstændigheder stige til fængsel i indtil to år, jf. lovens § 110, stk. 2.

I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, kan der i regler udstedt i medfør af visse af miljøbeskyttelseslovens bestemmelser fastsættes straf i form af bøde. Straffen kan under skærpende omstændigheder stige til fængsel i indtil to år, jf. lovens § 110, stk. 3, 2. pkt.

Ved overtrædelser af miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør af loven bør bødeniveauet i førstegangstilfælde i almindelighed være på minimum 5.000 kr. og 10.000 kr. i gentagelsestilfælde, jf. lov nr. 173 af 12. marts 2008 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love og bemærkningerne hertil, jf. Folketingstidende 2007-08, tillæg A, side 22.

Straffastsættelsen beror på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens samlede omstændigheder. Det angivne bødeniveau vil derfor kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

3.6.1.4. Gødningsloven

Efter gødningslovens § 13, stk. 1, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, den, der overtræder forbud eller undlader at efterkomme et påbud meddelt efter lovens § 5,

stk. 1, eller § 6, eller undlader at afgive oplysninger eller at stille bistand til rådighed efter lovens § 11, stk. 3.

Efter gødningslovens § 13, stk. 2, kan der i regler, der udstedes i medfør af loven, fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i regler fastsat af Det Europæiske Fællesskab om forhold, der er omfattet af loven.

Der er ikke i bemærkningerne til gødningsloven angivet et indikativt bødeniveau, men Landbrugsstyrelsen, der administrerer reglerne, søger så vidt muligt at udgangspunktet for bødefastsættelsen er 5.000 kr.

Straffastsættelsen beror på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens samlede omstændigheder. Udgangspunktet for bødefastsættelsen vil derfor kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende omstændigheder, herunder ved gentagelsestilfælde, eller ved formildende omstændigheder.

3.6.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

3.6.2.1. Kemikalieloven

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at kemikalielovens straffbestemmelse bør ændres således, at manglende efterlevelse af tilsynsmyndighedernes påbud af ejeren af en onlinegrænseflade efter den foreslåede nye beføjelse i lovens § 50 bør strafbelægges i medfør af § 59, stk. 1, nr. 5, i kemikalieloven, hvorefter der kan fastsættes straf af bøde. Dette af hensyn til at sikre en effektiv efterlevelse.

Straffen bør kunne stige til fængsel i indtil to år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der foreligger de forhold, der følger af kemikalielovens § 59, stk. 2, nr. 1-3.

Det vurderes, at der derved sikres den påkrævede mulighed for at pålægge sanktioner i overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 41.

3.6.2.2. Miljøbeskyttelsesloven

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at manglende overholdelse af et påbud eller anden pligt for en erhvervsdrivende til at efterleve regler fastsat i medfør af den foreslåede § 79 e bør strafbelægges i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, hvorefter der i regler udstedt i medfør af § 79 e kan fastsættes straf af bøde. Dette af hensyn til at sikre en effektiv efterlevelse.

Straffen bør endvidere under skærpende omstændigheder kunne stige til fængsel i indtil to år, jf. miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, 2. pkt.

Det vurderes, at der derved sikres den påkrævede mulighed for at pålægge sanktioner i overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 41.

3.6.2.3. Gødningsloven

Det er Miljø og Fødevarerministeriets vurdering, at gødningslovens strafbestemmelse bør justeres, så manglende efterlevelse af påbud meddelt i medfør af den foreslåede § 6 a skal kunne straffes.

Det vurderes, at der derved sikres den påkrævede mulighed for at pålægge sanktioner i overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 41.

Der er ikke i dag en bestemmelse i gødningsloven om, at straffen under skærpede omstændigheder kan stige til fængsel i indtil to år, som det er tilfældet for de øvrige to lovområder, og det vurderes ikke nødvendigt for at gennemføre markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra i, jf. art. 41, at der indsættes en sådan bestemmelse i loven.

3.6.3. Den foreslåede ordning

3.6.3.1. Kemikalieloven

Det foreslås, at kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 5, ændres, så den, der undlader at efterkomme et påbud meddelt efter den foreslåede bestemmelse i § 50 kan straffes med bøde. Det er hensigten, at ejeren af en onlinegrænseflades manglende efterlevelse af et påbud om at fjerne eller ændre indhold på en onlinegrænseflade, vil blive strafbelagt i medfør af kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 5. Dette af hensyn til at sikre en effektiv efterlevelse. Miljø- og Fødevarerministeriet foreslår endvidere, at straffen efter kemikalielovens § 59, stk. 2, under skærpende omstændigheder kan stige til fængsel i indtil to år.

Forslaget indebærer endvidere, at det vil være strafsanktioneret, hvis ejeren af en onlinegrænseflade ikke efterkommer et påbud om at ændre eller fjerne indhold fra en onlinegrænseflade, der er meddelt i medfør af den foreslåede § 50.

3.6.3.2. Miljøbeskyttelsesloven

Det foreslås, at miljøministeren kan fastsætte straf af bøde i regler, der udstedes med hjemmel i § 79 e. Det er hensigten, at en erhvervsdrivendes manglende overholdelse af en pligt eller efterlevelse af et påbud om at ændre eller fjerne indhold fra en onlinegrænseflade vil blive strafbelagt i medfør af regler fastsat med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3. Straffen vil endvidere under skærpende omstændigheder kunne stige til fængsel i indtil to år, jf. miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, 2 pkt., hvilket gælder miljøbeskyttelsesloven generelt.

Det er hensigten, at strafbestemmelserne vil blive indsat i de otte bekendtgørelser nævnt i lovforslagets pkt. 3.1.1.2.

Bødeniveauet foreslås at følge miljøbeskyttelseslovens generelle niveau, se hertil pkt. 3.6.1.3.

3.6.3.3. Gødningsloven

Det foreslås, at gødningslovens § 13, stk. 1, nr. 1, ændres, således at den, der undlader at efterkomme et påbud meddelt efter den foreslåede § 6 a, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Forslaget indebærer, at det også vil være strafsanktioneret, hvis ejeren af en onlinegrænseflade ikke

efterkommer et påbud om at ændre eller fjerne indhold fra en onlinegrænseflade, der er meddelt i medfør af den foreslåede § 6 a.

Bødeniveauet foreslås at følge det niveau, som Landbrugsstyrelsen, der administrerer reglerne, almindeligvis benytter som udgangspunkt, se hertil pkt. 3.6.1.4.

3.7. Øvrige ændringer af tilsyns- og håndhævelsesbestemmelser i kemikalieloven

3.7.1. Registreringsordning

3.7.1.1. Gældende ret

Kemikalieloven indeholder i dag ikke hjemmel til, at miljøministeren fastsætter regler om, at den, der producerer, leverer, importerer, eksporterer, forhandler, oplagrer eller distribuerer bekæmpelsesmidler, importerer, eksporterer, forhandler, oplagrer eller på anden måde distribuerer bekæmpelsesmidler i Danmark til erhvervsmæssig anvendelse, skal afgive oplysninger om navn, adresse, CVR-nummer, type af virksomhed og oplysning om, hvorvidt virksomheden har bekæmpelsesmidler på lager samt hvis relevant virksomhedens P-nummer.

Efter lovens § 38 b kan miljøministeren fastsætte regler om autorisation som betingelse for at forhandle, erhvervsmæssigt anvende eller rådgive om anvendelse af bekæmpelsesmidler, og om at forhandlere skal have ansatte, der er autoriserede. Bestemmelsen lader også ministeren fastsætte regler om, at de autoriserede personer fremgår af et register, og at der skal betales gebyr i forbindelse med autorisationsordningen.

Bekendtgørelse nr. 980 af 22. juni 2020 om uddannelse og autorisation i forbindelse med køb, overdragelse og professionel anvendelse af bekæmpelsesmidler (autorisationsbekendtgørelsen), fastlægger i § 4, stk. 4, at autorisationen opnås gennem Miljøstyrelsens Autorisationssystem til brug af Bekæmpelsesmidler (MAB). Det følger desuden af bekendtgørelsens § 13, at Miljøstyrelsen opkræver et gebyr ved udstedelse af en autorisation, der skal dække styrelsens omkostninger til drift af autorisationsordningen. § 13, stk. 5, uddyber, at udstedelse af autorisation og autorisationsnummer samt betaling af gebyr sker via IT-autorisationssystemet MAB.

Det følger af bekendtgørelsens § 11, stk. 2, at overdragelse af plantebeskyttelsesmidler, godkendt til professionel anvendelse, kun må ske fra virksomheder med mindst en ansat, der har erhvervet en S1-autorisation.

Det følger af bekendtgørelsens § 5, stk. 1 og 2, at en S1-autorisation giver ret til at købe, overdrage og udbringe godkendte plantebeskyttelsesmidler ved hjælp af alle sædvanlige former for udbringningsmetoder, og opnås ved, at ansøgeren fremlægger autorisation og bevis for at have bestået sprøjtecertifikatuddannelsen, jf. bekendtgørelsens § 15, eller anden dokumentation for at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler i et omfang, der svarer til sprøjtecertifikatuddannelsen. Kravet gælder også, når man sælger pesticider via net-butik.

Det følger af kemikalielovens § 42, stk. 1, at ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af stoffer eller blandinger skal oplyse arten, mængden og den tiltænkte anvendelse af de stoffer eller blandinger, de sælger eller importerer, samt hvilken sammensætning blandingerne har.

Kemikalielovens § 42, stk. 2 fastsætter, at ministeren for andre varer end de i stk. 1 nævnte kan fastsætte

regler om, at producenter og importører skal oplyse arten, mængden og den tiltænkte anvendelse af de varer, de sælger eller importerer, samt arten, mængden og sammensætningen af de stoffer eller blandinger, som varerne indeholder eller afgiver. Hertil følger det af § 42, stk. 3, at ministeren kan bestemme, at myndigheder efter anmodning skal oplyse, hvilke producenter og importører der sælger eller importerer nærmere angivne stoffer, blandinger og andre varer og i hvilken mængde. Det følger hertil af lovens § 42, stk. 4, at miljøministeren kan fastsætte regler om oprettelse, drift og brug af registre over oplysninger indhentet efter regler udstedt i medfør af § 42, st. 1 og 2. Denne bemyndigelse er i dag kun udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 644 af 13. juni 2014 om register over blandinger og varer, der indeholder nanomaterialer samt producenter og importørers indberetningspligt til registeret.

Endelig er der for den, der producerer, importerer, og sælger giftige og meget giftige bekæmpelsesmidler en række krav i kapitel 6 i bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler nr. 910 af 15. juni 2020 (bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen) vedrørende håndtering af disse midler. Der er f.eks. krav om forsvarlig opbevaring af midler, tilladelse til salg af giftige og meget giftige midler og emballering og bogføring. Efter kemikalielovens kapitel 10, herunder særligt § 48, skal tilsynsmyndigheden håndhæve loven og regler fastsat i henhold til loven gennem påbud og indskærper, når der konstateres overtrædelser. Miljøstyrelsen agerer som primær tilsynsmyndighed, men kan bistås af f.eks. Landbrugsstyrelsen, eller henlægge sine beføjelser til andre styrelser eller kommunalbestyrelsen efter kemikalielovens §§ 45 og 46.

I praksis er det en særlig enhed i Miljøstyrelsen, Kemikalieinspektionen, som udfører løbende tilsyn og kontrol med kendte forhandlere, producenter og importører m.m. af bekæmpelsesmidler i hele landet og håndhæver kemikalieloven og bekendtgørelser udstedt i medfør af loven samt EU-forordninger. I henhold til artikel 68 i forordning nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (pesticidforordningen) aflægger Kemikalieinspektionen rapport til EU-Kommissionen om deres kontrol og håndhævelse over for producenter, leverandører, distributører, importører og eksportører af plantebeskyttelsesmidler. I den forbindelse skal Kemikalieinspektion meddele EU-Kommissionen, hvor mange virksomheder, der er udtaget til kontrol samt typer af disse virksomheder og i den forbindelse angive størrelsen på populationen, som disse virksomheder er udtaget af.

Rapporten er en opsamling fra Kemikalieinspektion ud fra de lageropgørelser, som producenter, leverandører, distributører, importører og eksportører af plantebeskyttelsesmidler er forpligtede til at føre i henhold til artikel 67 i pesticidforordningen. Oplysningerne i disse lageropgørelser kan på anmodning stilles til rådighed for inspektionen og for tredjeparter, og indeholder oplysninger om plantebeskyttelsesmidlets navn og mængde.

Efter kemikalielovens § 59, stk. 4, 1. pkt., kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af en række bestemmelser i loven.

Kemikalieloven indeholder i dag ikke hjemmel til at opkræve betaling af gebyr for det foreslåede nye register over producenter, leverandører, importører, eksportører, lagerholdere, distributører og forhandlere af bekæmpelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse.

3.7.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den foreslåede bestemmelse om registrering er en udløber af Pesticidstrategien 2017-21, som er en politisk aftale, der blev indgået mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti,

Venstre, Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti den 21. april 2017. Med Pesticidstrategi 2017-2021 blev det besluttet at gennemføre en informationsindsats, som skulle sikre kendskab til pesticidreglerne, samt en øget kontrol over en toårig periode hos forhandlere, der sælger sprøjtemidler til erhvervsmæssig brug. Målet var at nedbringe overtrædelsesprocenten i forhold til salg og besiddelse af ulovlige sprøjtemidler. Det fremgår af Pesticidstrategien 2017-2021, at ”indsatsen evalueres i 2019, og der træffes beslutning om kontroltrykket skal forblive opprioriteret i resten af strategiperioden”.

I dag opfylder Kemikalieinspektion sin meddelelsesforpligtelse i henhold til pesticidforordningens artikel 68 baseret på erfaringer og skøn, som løbende opsamles i forbindelse med kontrollen. Den nuværende opgørelse over virksomheder (med oplysning om CVR-numre, adresser og type virksomhed) er vanskelig for Kemikalieinspektionen at holde opdateret, og der sker ikke en automatisk opdatering. Det er dog inspektionens erfaring, at populationen af virksomheder, herunder virksomhedernes afdelinger (P-numre), ændrer sig løbende. Det skyldes, at virksomheder, som forhandler bekæmpelsesmidler, jævnligt lukker, og nye opstår. Kemikalieinspektionen kan derfor komme forgæves på kontrolbesøg. I dag kontrollerer Kemikalieinspektionen kun de virksomheder, de har kendskab til. De har ikke nødvendigvis det fulde kendskab til alle producenter, leverandører, forhandlere m.v., som sælger bekæmpelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse i Danmark. Kemikalieinspektionen kan således ikke udelukke, at der er virksomheder, som Kemikalieinspektionen ikke er bekendt med, og som derfor ikke udtages til kontrol.

Det foreslås med lovforslagets § 37 b, stk. 1, at miljøministeren fastsætter regler om, at den, der producerer, leverer, importerer, eksporterer, forhandler, oplagrer eller distribuerer bekæmpelsesmidler i Danmark til erhvervsmæssig anvendelse, skal afgive oplysninger om navn, adresse, CVR-nummer, type af virksomhed og oplysning om, hvorvidt virksomheden har bekæmpelsesmidler på lager samt hvis relevant virksomhedens P-nummer.

Med de afgivne oplysninger i hænde vil Miljøstyrelsen få et mere retvisende billede af den fulde population af virksomheder. På den måde opnår Miljøstyrelsen et administrativt redskab til at kende antallet af virksomheder og typen af virksomheder, som beskæftiger sig med salg af bekæmpelsesmidler til erhvervsmæssig brug. Herudover vil Danmark bedre kunne opfylde sin forpligtelse til at give meddelelse til Kommissionen efter pesticidforordningens artikel 68, da virksomhedernes afgivelse af navn vil kunne sikre en mere retvisende opgørelse over virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse i § 37 b, stk. 1, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om, at virksomhederne skal lade sig registrere og dermed afgive kontaktoplysninger vil gøre det muligt for Miljøstyrelsen at målrette information og vejledning til virksomhederne om både nuværende og kommende regler og oplysninger om de værktøjer, der kan gøre det nemmere at overholde reglerne. Vælger virksomheder tillige frivilligt at oplyse e-mailadresse på alle virksomhedernes afdelinger (P-numre), vil Miljøstyrelsen kunne fremsende information digitalt ikke kun til virksomhedernes hovedadresse (via CVR-nr.) men også til afdelinger. Afgivelsen af oplysninger om virksomheden vil tilvejebringe et mere fyldestgørende grundlag for kontrolindsatsen hos bl.a. forhandlere og bidrage til en dialogbaseret tilsynsudførelse. Det vil forbedre kontrolindsatsen og medvirke til at nedbringe overtrædelsesprocenten i forhold til ulovlige danske pesticider hos forhandlere, der sælger til erhvervsmæssig anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse om, at ministeren kan fastsætte regler om, at virksomheden afgiver oplysninger om, hvorvidt de har bekæmpelsesmidler på lager eller ej, vil ved sin udmøntning muliggøre, at Kemikalieinspektionen kan planlægge sit tilsyn og kontrol bedre både i hyppighed og længde hos de enkelte virksomheder.

Den foreslåede bemyndigelse til miljøministeren vedrører bekæmpelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse. Det er imidlertid Miljø- og Fødevarerministeriets hensigt, at bemyndigelseshjemlen i første omgang kun vil blive udnyttet til at fastsætte regler om plantebeskyttelsesmidler. Det kan imidlertid også blive relevant at udnytte den foreslåede bemyndigelse i lovforslagets § 37 b, stk. 1 til at fastsætte regler om, at virksomheder skal afgive oplysninger om biocidmidler. Pesticidsalget til private udgør mindre end 1 pct. af det samlede forbrug. Miljø- og Fødevarerministeriet vurderer derfor, at det er mest hensigtsmæssigt at fokusere registreringsordningen på virksomheder, som sælger pesticider til erhvervsmæssig anvendelse.

Det foreslås endvidere i lovforslagets § 37 b, stk. 2, at miljøministeren fastsætter regler om oprettelse og drift og brug af registre med oplysninger indhentet efter regler udstedt i medfør af stk. 1.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, som nærmere skal fastsætte kravene til registrering, herunder præcisere, hvem, hvornår og hvordan, der skal registreres. Det er desuden hensigten, at det i den kommende bekendtgørelse skal fastsættes, at registrering skal ske ved anvendelse af Miljøstyrelsens Autorisationssystem til brug af Bekæmpelsesmidler (MAB), som er et offentligt tilgængeligt elektronisk system, som tilgås med elektronisk ID. Det er hensigten, at miljøministeren i bekendtgørelsen vil fastsætte, at virksomhederne vil få mulighed for at registrere sig løbende, og at registrering skal ske hvert år. Efter første registrering vil der med de efterfølgende årlige registreringer være tale om genregistreringer, hvor virksomheden bekræfter eller retter allerede indtastede oplysninger og betaler det årlige gebyr for registreringen.

Det foreslås i lovforslagets § 37 b, stk. 3, at miljøministeren fastsætter regler om betaling af gebyr til dækning af udgifterne ved registeret oprettet efter stk. 2. Det er hensigten, at den foreslåede hjemmel vil blive udnyttet til at fastsætte et gebyr, som vil skulle dække Miljøstyrelsens udgifter forbundet med administration af registreringsordningen, som f.eks. arbejdstid til Miljøstyrelsens administration af ordningen, support og udgifter til it-konsulenter og driftsudgifter til Statens IT, samt videreudvikling af it-systemet MAB for at muliggøre registrering i systemet. Gebyret forventes at blive af beskeden størrelse og vil blive ens for alle virksomheder uanset omsætning m.v.

Det foreslås i kemikalielovens § 55, stk. 3, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at betaling af gebyrer i medfør af lovens regler og regler fastsat i medfør af loven skal ske digitalt. Det er hensigten, at den foreslåede hjemmel vil blive udnyttet til at fastsætte regler om, at betaling af det gebyr, som fastsættes i medfør af den foreslåede § 37 b, stk. 3, skal ske digitalt, og at dette skal ske ved brug af MAB. Hjemlen vil imidlertid fremadrettet også kunne udnyttes til at fastsætte regler om, at betaling af gebyr efter kemikalielovens øvrige regler og regler fastsat i medfør af loven skal ske digitalt.

Det foreslås i kemikalielovens § 59, stk. 4, at der indføres en henvisning til den foreslåede § 37 b for at etablere hjemmel til at pålægge sanktioner for manglende registrering i henhold til bestemmelsen. Det vurderes, at manglende afgivelse af oplysninger til brug for registeret skal sanktioneres. Sanktionen vil tage form af bøde, og straffen kan stige til fængsel i 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på menneskers eller husdyrs liv eller sundhed eller fremkaldt fare derfor, voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel, herunder ved besparelser, for den pågældende selv eller andre.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

3.7.2. Forbud mod import, salg og anvendelse af stoffer, blandinger og varer ved manglende oplysninger

3.7.2.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende bestemmelse § 48, stk. 4, i kemikalieloven, at tilsynsmyndigheden kan forbyde import, salg eller anvendelse af et stof, en blanding eller en vare eller påbyde producenten eller importøren inden for en bestemt frist at udføre eller lade udføre de nødvendige undersøgelser til dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de fastsatte krav, såfremt tilsynsmyndigheden ikke modtager oplysninger, der er nævnt i § 38 f, om sammensætningen af et stof, en blanding eller en vare.

Bestemmelsen finder derimod ikke anvendelse for oplysninger omfattet af kemikalielovens § 39. Kemikalielovens § 39 omfatter flere typer af oplysninger end § 38 f, idet den ikke kun omfatter de i § 38 f nævnte oplysninger, men også oplysninger om andre krav og forpligtelser, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold. For en nærmere beskrivelse af hvilke oplysningerne, der er omfattet af § 39, henvises til lovforslagets pkt. 3.2.

Endvidere har formuleringen af § 48, stk. 4, givet anledning til en indskrænkende fortolkning af, hvad der forstås ved »oplysninger, der er nævnt i § 38 f, om sammensætningen af et stof, en blanding eller en vare.«. Denne indskrænkende fortolkning medfører, at bestemmelsen ikke finder anvendelse ved alle oplysninger nævnt i § 38 f, men kun oplysninger, der specifikt relaterer sig til den stofmæssige, kemiske eller produktmæssige sammensætning, undertiden benævnt *sammensætningsoplysninger*. Det bemærkes endvidere, at den gældende ordlyd af § 48, stk. 4, blev indsat ved ændringen af kemikalieloven ved lov nr. 1373 af 20. december 2004. Ved denne lovændring blev hjemlen til at meddele forbud og påbud flyttet fra den daværende § 38 d (nu § 38 f) til den nuværende placering i § 48. Samtidig blev bestemmelsen omformuleret fra at vedrøre »oplysninger i stk. 1-3« til at vedrøre »oplysninger, der er nævnt i § 38 f, om sammensætningen af et stof, en blanding eller en vare«. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der var tale om en omformulering, jf. Folketingstidende 2004-05, A, L 61 som fremsat, pkt. 3.5.1.

For oplysninger omfattet af § 39 samt for de oplysninger omfattet af § 38 f, som ikke kan anses for sammensætningsoplysninger, er der således efter gældende ret ikke hjemmel til at meddele forbud eller påbud, når en producent, importør m.v. undlader at give sådanne oplysninger.

Det betyder, at tilsynsmyndigheden alene kan håndhæve overtrædelser ved at indgive politianmeldelse i henhold til kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 7. Det følger af denne bestemmelse, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at meddele oplysninger efter § 38 f, stk. 4, jf. stk. 1-3, eller § 39.

3.7.2.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved tilsyn med loven anmoder tilsynsmyndigheden ofte om en lang række oplysninger omfattet af § 38 f og 39 og ikke kun om de oplysninger omfattet af § 38 f, som kan anses for sammensætningsoplysninger. Dette kan f.eks. være oplysninger om økonomiske og regnskabsmæssige forhold. Sådanne oplysninger kan være nødvendige for at kontrollere, at fremstillingen, markedsføringen og anvendelsen af stoffer, blandinger og varer lever op til vilkår meddelt i en godkendelse, eller at klassificering og mærkning er i overensstemmelse med de fastsatte krav.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at det er uhensigtsmæssigt, at der efter den gældende bestemmelse i kemikalielovens § 48, stk. 4, kun kan meddeles forbud og påbud i tilfælde af manglende fremsendelse af de oplysninger omfattet af § 38 f, som kan anses for sammensætningsoplysninger, og ikke i ethvert tilfælde af manglende fremsendelse af oplysninger omfattet af § 38 f og § 39. For disse sidstnævnte tilfælde har tilsynsmyndigheden kun mulighed for at anvende straffebestemmelsen i kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 7, hvilket indebærer indgivelse af en politianmeldelse og iværksættelse af en straffesag.

Iværksættelse af en straffesag er en lang og ressourcekrævende proces for både tilsynsmyndigheden, politi og anklagemyndighed. Denne proces er endvidere mere indgribende for den ansvarlige end et forbud eller påbud. Derudover vil stoffet, blandingen eller varen under perioden for politiets behandling af anmeldelsen stadig kunne importeres, sælges eller anvendes, hvilket kan have negative konsekvenser for menneskers sundhed og miljøet.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at ændringen af kemikalieloven ved lov nr. 1373 af 20. december 2004 alene havde til hensigt at videreføre gældende ret, og at der ikke tilsigtedes en indskrænkning til kun at omfatte visse oplysninger omfattet af § 38 f, f.eks. til kun at omfatte såkaldte sammensætningsoplysninger. Eftersom formuleringen vedrørende sammensætning imidlertid har givet anledning til en sådan indskrænkende fortolkning i praksis, foreslås det, at denne formulering udgår af bestemmelsen.

Sammenfattende bør kemikalielovens § 48, stk. 4, vedrørende tilsynsmyndighedens mulighed for at meddele forbud og påbud ved manglende fremsendelse af oplysninger derfor udvides til at omfatte alle de oplysninger, som omfattes af §§ 38 f og 39. Dette indebærer, at der samtidig bør foretages en lovteknisk konsekvensrettelse, således at personkredsen i § 48, stk. 4 vil svare til personkredsen i §§ 38 f og 39.

Den foreslåede ændring af kemikalielovens § 48, stk. 4, vil medføre, at hjemlen til at meddele forbud og påbud ved manglende fremsendelse af oplysninger, som tilsynsmyndigheden har anmodet om, udvides til ikke kun at vedrøre sammensætningsoplysninger, men til at vedrøre alle de oplysninger, som omfattes af §§ 38 f og 39. Dermed vil tilsynsmyndigheden fremover ved manglende modtagelse af også disse oplysninger kunne forbyde import, salg eller anvendelse af stoffet, blandingen eller varen eller påbyde den erhvervsdrivende eller erhvervsmæssige bruger inden for en bestemt frist at udføre eller lade udføre de nødvendige undersøgelser til dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de fastsatte krav.

For nærmere om de oplysninger, som omfattes af § 38 f og § 39 efter gældende ret og efter den foreslåede ordning, henvises desuden til lovforslagets pkt. 3.2 og lovforslagets § 1, nr. 2, samt bemærkningerne hertil.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 1, nr. 3 og bemærkningerne hertil.

3.7.3. Offentliggørelse af overtrædelser

3.7.3.1. Gældende ret

Det følger af den gældende § 48 a, stk. 5, i kemikalieloven, at tilsynsmyndighed kan oplyse offentligheden om farerne ved et stof, en blanding af kemiske stoffer eller en vare, når det skønnes påkrævet. Der er ikke i kemikalieloven hjemmel til offentliggøre oplysninger om overtrædelser, som er fremkommet ved tilsynsmyndighedens tilsyn med overholdelse af kemikalielovgivningen.

I praksis benyttes kemikalielovens § 48 a, stk. 5, kun i de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden vurderer, at der er tale om stoffer, blandinger eller varer, der udgør en alvorlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet. Dette indebærer, at tilsynsmyndigheden alene offentliggør navne på stoffer, blandinger og andre varer og deres salgssteder, hvis et stof, blanding eller vare og deres anvendelse udgør en alvorlig risiko. Tilsynsmyndigheden offentliggør således ikke navne på stoffer, blandinger og andre varer eller salgssteder, hvor et stof, en blanding eller anden vare er ulovlig, men hvor der ikke samtidig foreligger en alvorlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet.

Som tilsynsmyndighed efter lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning, er Miljøstyrelsen efter § 22 forpligtet til, hvis det er nødvendigt, at oplyse offentligheden om produkter, der ikke er i overensstemmelse med regler i loven, regler fastsat i medfør af loven, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår produkter, der er omfattet af lovens anvendelsesområde, herunder om 1) relevante kendetegn til brug for identifikation af produktet, 2) risikoens art, hvor dette er relevant, 3) hvilke foranstaltninger der er truffet, og 4) hvordan offentligheden bør forholde sig.

Bekendtgørelse nr. 415 af 13. maj 2005 om aktiv formidling af miljøoplysninger, der gennemfører dele af direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (herefter miljøoplysningsdirektivet) fastlægger bl.a. en pligt for offentlige myndigheder til at ordne miljøoplysninger med henblik på aktiv og systematisk formidling, navnlig elektronisk, til offentligheden. Bekendtgørelsen indeholder endvidere minimumskrav for elektronisk formidling af miljøoplysninger til offentligheden, der bl.a. omfatter overvågningsdata af aktiviteter, men ikke resultater af tilsynsbesøg m.v. Formidlingsforpligtigelsen gælder med de begrænsninger, der følger af offentlighedsloven, forvaltningsloven, miljøoplysningsloven databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

3.7.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at en offentliggørelsesordning vil kunne bidrage til at give såvel virksomheder som forbrugere mulighed for i en række tilfælde at træffe mere kvalificerede valg om køb af stoffer, blandinger og andre varer, ligesom ordningen vil kunne bidrage til at skabe lige konkurrencevilkår for de erhvervsdrivende i almindelighed. Således vil den foreslåede offentliggørelsesordning medvirke til at styrke forbruger- og miljøbeskyttelsen samt den lige konkurrence ved at sikre at overtrædelse af lovgivningen kommer frem i lyset.

Den foreslåede bestemmelse i § 47 b, vil indføre en offentliggørelsesordning i kemikalieloven, som skal bidrage til en højere grad af beskyttelse af menneskers sundhed, miljøet og regelefterlevelse ved at sikre forbrugerne og virksomhederne, herunder virksomhedernes indkøbere, relevant og aktuel information om overtrædelser af kemikalieloven, regler fastsat i medfør af denne lov eller i regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde ved offentliggørelse af oplysninger om meddelte eller indgivne påbud, forbud og indskærpelser. De oplysninger, der påtænkes offentliggjort, er oplysninger om producenter, importører og forhandlere, herunder deres navne, og oplysninger om stoffer, blandinger og andre varer, som er i uoverensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller i regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde samt om overtrædelsens karakter. Bestemmelsen forudsættes rettet mod producenter, importører og forhandlere, der er omfattet af kemikalielovgivningen, idet hensigten er at skabe et sikkert marked for forbrugerne med høj regelefterlevelse.

Tilsynsmyndigheden vil med offentliggørelsesordningen få beføjelse til at offentliggøre oplysninger om påbud, forbud og indskærpelser, som er meddelt efter ved tilsyn med overholdelse af kemikalielovgivningen. Offentliggørelsesordningen har til formål at medvirke til at skabe et marked, der både er mere sikkert og i højere grad i overensstemmelse med reglerne, fordi der hurtigt kan oplyses om en konkret uoverensstemmelse til en bredere kreds af f.eks. brugere og distributører.

I den foreslåede offentliggørelsesordning vil der være behov for, at der sker offentliggørelse af oplysninger om overtrædelser på en sådan måde, at navne på fysiske eller juridiske personer fremgår eller kan udledes af det offentliggjorte. De stoffer, blandinger og varer, som er omfattet af kemikalieloven, kan være produceret og/eller importeret eller forhandlet af både enkeltmandsvirksomheder og andre virksomheder, der er etableret under andre selskabsformer. Offentliggørelsesordningen vil således i nogle tilfælde kunne omfatte personoplysninger, som er omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6, og behandlingen af oplysningerne vil således ske i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra e, idet offentliggørelsen vil ske som led i offentlig myndighedsudøvelse.

Under den foreslåede offentliggørelsesordning vil der forventeligt kunne blive offentliggjort oplysninger om den enkelte fysiske eller juridiske person, som vil kunne betragtes som værende særligt indgribende for den pågældende. Det følger af det almindelige forvaltningsretlige saglighedsprincip, at en myndighed ikke uden klar hjemmel eller (anden) saglig grund kan offentliggøre oplysninger om en fysisk eller juridisk person som må anses for belastende for den pågældende. Den foreslåede bestemmelse i § 47 b, vil i den forbindelse give tilsynsmyndigheden den fornødne hjemmel til at offentliggøre oplysninger om overtrædelser af loven, regler fastsat i medfør heraf og regler i EU-forordninger.

Det er en forudsætning for den foreslåede offentliggørelsesordning, at der ikke oplyses om forretningshemmeligheder i forbindelse med offentliggørelse af overtrædelser.

Det er som nævnt hensigten med den foreslåede offentliggørelsesordning, at den kan medvirke til at styrke forbruger- og miljøbeskyttelsen samt lige konkurrence ved at sikre at overtrædelse af lovgivningen kommer frem i lyset. Derfor vil de oplysninger, som tilsynsmyndighederne offentliggør, være de oplysninger, som kan sørge for, at forbrugeren og andre kan identificere ulovlige stoffer, blandinger og andre varer. Disse oplysninger kan være navn på stoffet, blandingen eller varen, billede af stoffet, blandingen eller varen, overtrædelsens art (f.eks. overtrædelse af bekendtgørelse nr. 947 af 20. juni 2020 om forbud mod ftalater i legetøj og småbørnsartikler) samt producenten, importøren eller forhandleren ved navns nævnelser. Det vil således ikke være nødvendigt at offentliggøre hele det bagvedliggende materiale til behandlingen af overtrædelser. Ligeledes er det vurderet, at nogle overtrædelser ikke vil blive offentliggjort. Det drejer sig særligt om sager af mindre væsentlig karakter. Endvidere vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at det ikke vil være nødvendigt at offentliggøre privatpersoners overtrædelser. Dette betyder, at f.eks. privates ulovlige anvendelse af stoffer, blandinger og andre varer ikke vil blive offentliggjort, herunder sager om privates indførsel af ulovlige stoffer, blandinger og andre varer til privat brug.

Når producenter, importører eller forhandlere overtræder kemikaliereguleringen, kan det have en betydelig negativ påvirkning for både menneskers sundhed og miljøbeskyttelsen, hvorfor der er væsentlige samfundsmæssige hensyn og interesser, som varetages ved etableringen af den foreslåede offentliggørelsesordning. På kemikalieområdet fastsættes der eksempelvis grænseværdier for indholdet af kemikalier samt forbud og andre former for restriktioner for indholdet af kemikalier i bl.a. forbrugerprodukter. Bag reguleringen ligger videnskabelige vurderinger, som viser, at overtrædelse af reguleringen kan have

negative følger for menneskers sundhed og miljøet. Derfor er det vigtigt, at tilsynet med kemikaliereguleringen er effektivt, og offentliggørelse af overtrædelser vil være et væsentligt bidrag hertil.

Med den nye bestemmelse i kemikalielovens § 47 b, foreslår Miljø- og Fødevareministeriet, at der etableres en hjemmel til offentliggørelse af oplysninger, herunder til offentliggørelse af almindelige personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, og personoplysninger vedrørende strafbare forhold og lovovertrædelser, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 10. Der vil på den baggrund eksempelvis kunne ske offentliggørelse af navnet på en enkeltmandsvirksomhed, der har overtrådt reglerne i loven, regler fastsat i medfør af loven eller EU-forordninger om de stoffer, blandinger og varer, der er omfattet af loven, når denne f.eks. har produceret, importeret eller solgt et stof, blanding eller anden vare.

Det følger af databeskyttelsesloven, at det er en forudsætning, at der skal ligge en særlig og klar lovhjemmel til grund for systematisk offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser m.v. i ikke-anonymiseret form.

Offentliggørelsen af personoplysninger vil være nødvendig for, at tilsynsmyndighederne kan udføre den foreslåede offentliggørelse af hensyn til folkesundheden og miljøbeskyttelsen, ligesom den foreslåede bestemmelse er specifik, idet den alene vedrører offentliggørelse inden for kemikalielovens område, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3. Idet der alene vil blive offentliggjort nødvendige personoplysninger, når betingelserne i den foreslåede bestemmelse er opfyldt, vurderer Miljø- og Fødevareministeriet ligeledes, at bestemmelsen er proportional, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3. Fordi der på kemikalieområdet for eksempel fastsættes grænseværdier for indholdet af kemikalier samt forbud og andre former for objektive restriktioner for indholdet af kemikalier i bl.a. forbrugerprodukter eller mærkningskrav, vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at ordningen giver passende garantier for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, jf. databeskyttelsesforordningen artikel 10. Tilsynsmyndigheden vil endvidere, inden der træffes afgørelse i en sag om overtrædelse af kemikalielovens regler, regler fastsat i medfør af denne lov eller i regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde have partshørt den, som afgørelsen retter sig imod, hvorefter parten får mulighed for at udtale sig i sagen, dette gælder dog ikke de situationer, hvor tilsynsmyndighederne har meddelt en indskærpelse uden partshøring, jf. § 48, stk. 1 i kemikalieloven, hvilket Miljø- og Fødevareministeriet ligeledes vurderer som en passende garanti for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder efter databeskyttelsesforordningen artikel 10.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1 nr. 4, og bemærkningerne hertil.

3.7.4. Beslaglæggelse

3.7.4.1. Gældende ret

Efter kemikalielovens § 48 b, stk. 1, kan tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden ved overtrædelse af kemikalieloven eller af regler fastsat i medfør af kemikalieloven under iagttagelse af reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 foretage beslaglæggelse af ulovlige stoffer, blandinger og andre varer med henblik på lovliggørelse eller destruktion, til sikring af bevismidler og til sikring af det offentlige krav på sagsomkostninger, konfiskation og bøde.

Derudover er der i kemikalielovens § 48 b, stk. 2 hjemmel til, at ulovlige stoffer, blandinger og andre

varer, som ingen har eller vedkender sig rådighed over, og hvorover ingen gør en ret gældende, kan tages i bevaring af tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden.

Efter kemikalielovens § 48 b, stk. 3-6 følger, at hvis ulovlige stoffer, blandinger og andre varer, som er beslaglagt eller taget i bevaring efter stk. 1 eller 2, ikke er blevet lovliggjort inden 4 måneder efter udløbet af den måned, hvor varerne er beslaglagt eller taget i bevaring, kan tilsynsmyndigheden uden yderligere varsel destruere de pågældende stoffer, blandinger og andre varer og disses emballager, hvis det skønnes nødvendigt for at forebygge fare for sundheden eller miljøet. Det samme gælder, hvis skyldige bødekra­v eller sagsomkostninger ikke er betalt inden udløbet af den frist, der er angivet i 1. pkt. Er der tale om stoffer, blandinger eller andre varer, hvor tilsynsmyndigheden vurderer, at lovliggørelse ikke vil kunne ske inden udløbet af den frist, der er angivet i 1. pkt., kan tilsynsmyndigheden destruere de pågældende stoffer, blandinger eller andre varer straks. Er ansøgning om godkendelse af bekæmpelsesmidler, der er beslaglagt efter stk. 1, ikke modtaget senest 10 dage efter beslaglæggelsen, kan tilsynsmyndigheden destruere dem straks. Hvis stoffer, blandinger og andre varer, som er beslaglagt efter stk. 1, er blevet lovliggjort og skyldige bødekra­v og sagsomkostninger er betalt, inden der er sket destruktion, jf. stk. 3 og 4, udleveres de til den, hos hvem de er beslaglagt, eller til en anden, som godtgør at være berettiget til dem. Dette gælder dog ikke nødvendige eksemplarer til bevissikring. Omkostninger i forbindelse med beslaglæggelse, bevaring og destruktion pålægges den for forholdet ansvarlige.

Kemikalielovens § 48 b finder også anvendelse i forbindelse med administration og kontrol af EU-forordninger vedrørende stoffer, blandinger og varer, som er omfattet af kemikalieloven, jf. kemikalielovens § 51 b, 1. pkt.

Det fremgår af forarbejderne til § 48 b, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 41 som fremsat, side 3, at det forventes, at beslaglæggelseshjemlen kun vil blive anvendt i ganske få situationer, f.eks. hvor tilsynsmyndigheden vurderer, at et påbud om korrekt bortskaffelse ikke er tilstrækkeligt. Endvidere fremgår det af disse forarbejder, at § 48 b er et håndhævelsesmiddel, der kun forventes at ville blive brugt undtagelsesvist, fordi tilsynsmyndigheden altid skal anvende det mindst indgribende håndhævelsesmiddel.

Set i lyset af de omtalte forarbejder vedrørende § 48 b tilstræber tilsynsmyndigheden i praksis at anvende andre, mindre indgribende håndhævelsesmidler end beslaglæggelse. Hermed forstås især hjemlen i kemikalielovens § 48, stk. 1 og 2, hvorefter tilsynsmyndigheden skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet er af underordnet betydning, og at tilsynsmyndigheden i sådanne situationer skal meddele den for forholdet ansvarlige, at det ulovlige forhold, herunder salg af stoffet, blandingen eller varen, skal bringes til ophør. I den forbindelse kan tilsynsmyndigheden derudover påbyde den ansvarlige straks eller inden for en nærmere angivet frist for egen regning at 1) give efterfølgende oplysning om faren ved stoffet, blandingen eller varen, og hvordan faren kan forebygges, 2) afhjælpe forhold, som er årsag til faren, 3) tilbagekalde stoffet, blandingen eller varen fra forhandlere eller brugere og 4) destruere stoffet, blandingen eller varen på forsvarlig vis. Det følger endvidere af stk. 3, at forhandlere og brugere af et stof, en blanding eller en vare, som tilbagekaldes efter stk. 2, nr. 3, har pligt til at aflevere stoffet, blandingen eller varen til den ansvarlige efter dennes anvisning.

Med henvisning til § 48 b, stk. 4, som er omtalt ovenfor, er der inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (biocidforordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse

af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (pesticidforordningen) endvidere visse særlige muligheder for lovliggørelse ved hjælp af ansøgning om godkendelse af bekæmpelsesmidler. Udenlandske plantebeskyttelsesmidler kan dog ikke lovliggøres, idet et plantebeskyttelsesmiddel kun må markedsføres, besiddes eller anvendes, hvis det er godkendt i Danmark.

I tilfælde af beslaglæggelse er det normalt tilsynsmyndigheden, som foretager beslaglæggelsen, men § 48 b, stk. 1, indeholder også mulighed for, at politiet foretager beslaglæggelsen på vegne af tilsynsmyndigheden. I praksis er det sjældent, at politiet foretager beslaglæggelsen på vegne af tilsynsmyndigheden, da det typisk kun er relevant, når tilsynsmyndigheden ikke tidsmæssigt kan nå frem og foretage beslaglæggelsen.

3.7.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Privates handel på onlinegrænseflader er stigende og har været det siden § 48 b blev indsat i kemikalieloven. Endvidere har COVID-19-epidemien givet anledning til en omfattende import af ulovlige biocidmidler i form af håndsprit både til private og erhvervsdrivende.

Eftersom beslaglæggelse i henhold til de oven for under pkt. 3.7.4.1 omtalte forarbejder kun bør anvendes undtagelsesvist, begrænser tilsynsmyndigheden som hovedregel håndhævelsen til meddelelse af påbud i medfør af kemikalielovens § 48, stk. 1 og 2. For bekæmpelsesmidler kan der desuden efter omstændighederne være hjemmel til lovliggørelse ved hjælp af ansøgning om godkendelse i henhold til reglerne herom. Meddelelsen af påbud har imidlertid vist sig at være et utilstrækkeligt håndhævelsesmiddel, idet der er risiko for, at påbuddet ikke efterleves, og at der derved vil være risiko for at et farlig stof, blanding eller anden vare stadig vil kunne udgøre en risiko uanset påbuddet. Med hensyn til lovliggørelse ved hjælp af ansøgning om godkendelse udgør dette en dyr, kompliceret og langvarig proces, som desuden kun kan anvendes i de særlige tilfælde, som følger af reglerne herom i pesticidforordningen og biocidforordningen. Ifølge tilsynsmyndigheden er der derfor i praksis en række tilfælde, hvor det ville være hensigtsmæssigt at anvende beslaglæggelse i videre omfang. Dette er især ved privatpersoners import af mindre mængder af ulovlige udenlandske produkter, som tages med over de danske grænser i forbindelse med en ferie, eller som indføres til Danmark ved køb over internettet. Af ulovlige produkter kan f.eks. nævnes fiskegrej med bly, ulovlige kosmetiske produkter, ulovlige kølemidler (HFC-gasser), ulovlige engangsbeholdere med kølemidler, biocidbekæmpelsesmidler mod insekter, der ikke er lovlige i Danmark, håndsprit, der er ulovlig pga. forkert mærkning, for lavt indhold af ethanol eller med indhold af farlig methanol, eller ulovlige plantebeskyttelsesmidler mv.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer på den baggrund, at der er behov for en ændring af bemærkningerne til kemikalielovens § 48 b, stk. 1, som medfører, at tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden fremover får mulighed for at anvende beslaglæggelse i videre omfang end som forudsat i de tidligere bemærkninger til bestemmelsen som omtalt ovenfor.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 48 b, stk. 1, ændres med henblik på at ændre bemærkningerne hertil, således at beslaglæggelse i henhold til bestemmelsen fremover ikke kun kan anvendes undtagelsesvist og i ganske få situationer, men derimod kan anvendes i alle de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden, i henhold til proportionalitetsprincippet, vurderer, at beslaglæggelse er den mest hensigtsmæssige reaktion på en overtrædelse, eksempelvis med henblik på destruktion, når der er tale om små mængder ulovlige stoffer, blandinger og andre varer. Der kan i den forbindelse bl.a. tages hensyn til farlighed af stoffet, blandingen eller varen, og om lovliggørelse af stoffet, blandingen eller varen f.eks. i form af ansøgning

og godkendelse er umulig eller økonomisk urealistisk. F.eks. kan destruktion kan være den mest hensigtsmæssige reaktion, hvis det vurderes, at stoffet, blandingen eller anden vare ellers risikerer at komme i de forkerte hænder.

Det er hensigten med den foreslåede ændring af § 48 b, stk. 1, at det skal bidrage til at skabe bedre muligheder for beslaglæggelse af ulovlige stoffer, blandinger eller andre varer, der i forbindelse med eksempelvis e-handel i stigende grad kommer ind over de danske grænser. Dette skal bidrage til at sikre, at forbrugerne, husdyr og miljøet ikke udsættes for risici fra stoffer, blandinger eller andre varer, der ikke lever op til reglerne.

Det bemærkes i den forbindelse, at der ud over den foreslåede ændring af § 48 b, stk. 1, ikke i øvrigt tilsigtes nogen ændringer af gældende ret. Således gælder det fortsat, at beslaglæggelse fortsat vil kunne ske med henblik på lovliggørelse eller destruktion, til sikring af bevismidler og til sikring af det offentlige krav på sagsomkostninger, konfiskation og bøde. Endvidere finder reglerne i retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse og edition anvendelse i samme omfang som efter gældende ret. Dog skal det præciseres, at mistankekravet i retsplejelovens § 802 bl.a. betyder, at beslaglæggelse kan ske på baggrund af en rimeligt begrundet mistanke, idet dette har givet anledning til fortolkningstvivl i praksis.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 6, bemærkningerne hertil.

3.7.5. Prøveeksemplarer fra E-handel

3.7.5.1. Gældende ret

Efter kemikalielovens § 49, stk. 1, har tilsynsmyndighederne eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter denne lov eller regler udstedt med hjemmel i loven. Tilsynsmyndigheden har herunder adgang til at foretage undersøgelser, fotografere, kopiere eller medtage dokumenter og medtage andre genstande uden vederlag, herunder eksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer, der er reguleret i medfør af loven. Kvittering for medtagne genstande skal udleveres. Producenten eller importøren af en udtaget produkt- eller vareprøve er forpligtet til at godtgøre en forhandler prøvens fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af kvitteringen.

Tilsynsmyndigheden har i medfør af kemikalielovens § 49, stk. 1 alene beføjelse til at udtage produktprøver i forbindelse med den i bestemmelsen nævnte undersøgelse af et fysisk butikslokale. Det betyder samtidigt, at beføjelsen er begrænset til de produkter, der findes i dette butikslokale.

3.7.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I dag findes der mange virksomheder, som slet ikke er etableret ved en fysisk butik og alene sælger produkter via en hjemmeside. Endvidere findes der mange virksomheder, som sælger produkter både fra en fysisk butik og via en hjemmeside. I sidstnævnte tilfælde kan der sommetider være forskel på de produkter, der kan findes i den fysiske butik henholdsvis på hjemmesiden.

Ved tilsyn med kemikalieloven forekommer der situationer, hvor tilsynsmyndigheden har behov for at kunne udtage prøver af produkter, som ikke findes i et fysisk butikslokale, men som f.eks. alene sælges online via en hjemmeside, via postordre eller lignende. Kemikalieloven indeholder ikke hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan udtage prøver af produkter, som alene sælges via en onlinegrænseflade.

Den foreslåede bestemmelse i kemikalielovens § 49, stk. 3, vil give tilsynsmyndigheden beføjelse til at kunne anmode enhver producent, importør og forhandler, som sælger stoffer, blandinger og andre varer via en onlinegrænseflade, om for egen regning at fremsende prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer, til brug for tilsynsmyndighedernes varetagelse af tilsynsopgaver eller andre opgaver efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov eller i EU-forordninger.

Tilsynsmyndigheden vil efter den foreslåede bestemmelse kunne få fremsendt prøver af produkter, som ikke findes i et fysisk butikslokale, men som f.eks. alene sælges online via en hjemmeside, via postordre eller lignende. Dette vil være relevant over for virksomheder, som ikke er etableret ved en fysisk butik og udelukkende sælger produkter via en hjemmeside, men også over for virksomheder, som sælger produkter både fra en fysisk butik og via en hjemmeside, såfremt der er forskel på de produkter, der kan findes i den fysiske butik henholdsvis på hjemmesiden.

Producenten, importøren eller forhandleren vil selv skulle dække omkostningerne i forbindelse med fremsendelse af prøveeksemplaret. Når tilsynsmyndigheden har modtaget prøveeksemplaret, vil tilsynsmyndigheden skulle sende en kvittering for det fremsendte prøveeksemplar til afsenderen af prøveeksemplaret. Producenten eller importøren af de fremsendte prøveeksemplarer vil være forpligtet til at godtgøre en forhandler de fremsendte prøvers fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af kvitteringen fra tilsynsmyndigheden.

Den foreslåede bestemmelse har til formål både at sikre effektiv kontrol af produkter samtidig med at sikre lige konkurrence mellem fysiske butikker og butikker med salg via onlinegrænseflader.

Vurderingen af, om det er nødvendigt at få adgang til at udtage prøveeksemplarer, vil afhænge af det konkrete stof, blanding og anden vare, der skal testes, og hvor vigtigt det er, at det er tilsynsmyndigheden selv, der udvælger stoffet, blandingen og varen. Hvis det vurderes ikke at være nødvendigt, at myndigheden selv udvælger stofferne, blandingerne og varerne, vil den kunne bede om, at der tilsendes et eller flere eksemplarer af et givet stof, blanding og anden vare til myndigheden.

Forslaget skal læses i sammenhæng med det under § 1, nr. 6, foreslåede § 49, stk. 4, hvorefter det foreslås, at tilsynsmyndighederne vil kunne erhverve produktprøver, herunder under skjult identitet. For nærmere om den foreslåede bestemmelse i § 49, stk. 3, og sammenhængen med det foreslåede § 49, stk. 4, henvises til lovforslagets § 1 nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 5, at der indføres en henvisning til den foreslåede § 49, stk. 3, 1. pkt., for at etablere hjemmel til at pålægge sanktioner for manglende efterlevelse af tilsynsmyndighedens anmodning. Det vurderes, at manglende efterlevelse af anmodning fra tilsynsmyndighederne til enhver producent, importør eller forhandler, som sælger stoffer, blandinger eller andre varer via en onlinegrænseflade, om for egen regning at fremsende prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer til brug for tilsynsmyndighedernes varetagelse af tilsynsopgaver eller andre opgaver efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal sanktioneres. Sanktionen vil tage form af bøde, og straffen

kan stige til fængsel i 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på menneskers eller husdyrs liv eller sundhed eller fremkaldt fare derfor, voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel, herunder ved besparelser, for den pågældende selv eller andre.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.3.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at indebære væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget forventes i begrænset omfang at have konsekvenser for sagsmængden hos politiet, anklagemyndigheden og domstolene. Lovforslaget vurderes på det foreliggende grundlag således ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for Justitsministeriets område af betydning. Eventuelle merudgifter til politiet, anklagemyndigheden og domstolene afholdes i udgangspunktet inden for Justitsministeriets eksisterende økonomiske ramme.

Markedsovervågningsforordningen medfører en række nye opgaver til Miljøstyrelsen. Herudover er der gennem de seneste år vedtaget en lang række nye begrænsninger af kemikalier i bl.a. REACH, kosmetik og legetøjslovgivningerne, som kontrolleres og håndhæves. Disse opgaver vil for Miljøstyrelsen tilsammen medføre omkostninger på 7,35 mio. kr. årligt fra 2021. Finansieringen indgår for så vidt angår kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven i den tværgående prioritering af sager i finanslovsforslaget for 2021 fsva. 7,1 mio. kr. Det vurderes, at Miljøstyrelsens omkostninger ved tilsynet vedrørende maskinstøjsdirektivet og nonroad-forordningen for 0,25 mio. kr. årligt kunne holdes inden for Miljøstyrelsens egen ramme.

For så vidt angår gødningsloven forventes lovforslaget at medføre omkostninger i forhold de nye tilsyns- og håndhævelsesbeføjelser, som lovforslaget giver hjemmel til. Udgifter til tilsynet og administrationen heraf er på nuværende tidspunkt gebyrfinansieret. Gebyrerne er reguleret i bekendtgørelse om betaling for kontrol med gødning og jordforbedringsmidler m.v., jf. bekendtgørelse nr. 657 af 31. maj 2018. Denne bekendtgørelse har hjemmel i § 9 i lov om gødning og jordforbedringsmidler, jf. lovbekendtgørelser nr. 16 af 4. januar 2017. Der betales et anmeldelsesgebyr, et årligt grundgebyr samt et mængdegebyr.

Det vurderes, at området fortsat skal gebyrfinansieres fuldt ud.

Det forventes, at der som følge af de nye beføjelser vil blive truffet op til 25 yderligere afgørelser om håndhævelse efter gødningsloven om året. En del af disse afgørelser må forventes påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Det vurderes på baggrund af dette, at lovforslaget vil medføre, at Nævnenes Hus vil have merudgifter på 0,1 mio. kr. årligt til Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af de pågældende klagesager.

Tilsynsmyndigheden får endvidere yderligere beføjelser til at udføre allerede eksisterende opgaver. Det drejer sig om lovforslagets § 1, nr. 3 om etablering af en offentliggørelsesordning, nr. 4 om beføjelsen

til at meddele forbud mod salg, import og anvendelse af stoffer, blandinger og andre varer, nr. 5 om en præcisering af beslaglæggelsesbestemmelsen samt nr. 6 om beføjelsen til at anmode om prøveeksemplarer. Der forventes alene yderligere omkostninger ved den foreslåede offentliggørelsesordning. Det er Miljøstyrelsens vurdering, at offentliggørelserne vil kræve 0,5 årsværk om året. Dette er estimeret ud fra et ekstra tidsforbrug på 2 timer pr. sag til arbejdet med offentliggørelse af 370 sager årligt, herunder til dialog med virksomhederne og aktindsigtsanmodninger fra virksomhederne som følge af kravet om offentliggørelse. Det vurderes at omkostningen fsva. 2021 kan holdes inden for Miljøstyrelsens egen ramme.

Der er ikke nogle direkte økonomiske konsekvenser for det offentlige forbundet med bemyndigelsen til at indføre registreringsordningen. Der vil imidlertid ved udmøntning af bemyndigelsen i kemikalieloven i en bekendtgørelse være nogle omkostninger for det offentlige, da registreringsordningen vil kræve en videreudvikling af Miljøstyrelsens autorisationssystem til brug af bekæmpelsesmidler (MAB). It-systemet MAB skal uanset dette lovforslag videreudvikles for at imødekomme, at Miljøstyrelsens tilladelser efter § 29 i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen nr. 910 af 15. juni 2020 overgår til digital kommunikation. Denne bekendtgørelsesændring forventes at træde i kraft 1. januar 2021.

Miljøstyrelsen vil i samme ombæring videreudvikle MAB til at akkommodere registreringsordningen. De samlede omkostninger til videreudvikling af MAB til at opfylde behovet for en registreringsordning estimeres til ca. 300.000 kr. til udvikling hos underleverandør og ca. 160 timers ressourceforbrug internt til udvidelsen fordelt over årene 2020-2021. Disse omkostninger dækkes af MAB- gebyret. Herudover skønnes det at ville medføre en øget administrativ omkostning i Miljøstyrelsen på ca. 70 timer årligt svarende til ca. 50.000 kr. fra 2022 og i årene fremover til administration af registreringsordningen, herunder drift og vedligehold af MAB ordningen. Disse omkostninger vil ligeledes blive dækket via MAB-gebyret.

Miljøstyrelsens Kemikalieinspektion fører tilsyn med forhandlerne. Kontrollen udføres på nuværende tidspunkt i forhold til kendte forhandlere, som i 2019 udgjorde ca. 220 forhandlere af plantebeskyttelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse. Det skønnes, at ca. 275 virksomheder vil kunne blive omfattet af registreringsordningen og således også af Kemikalieinspektionens kontrol. Stigningen i antallet af virksomheder, der skal føres kontrol med, vil medføre en merudgift til tilsyn og opfølgning på kontrollen i størrelsesorden 225.000 kr. årligt fra 2022 og frem.

Lovforslaget har herudover ikke implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Det er hensigten at skabe så enkle og klare regler med en ensartet administration på tværs af reglerne på Miljø- og Fødevareministeriets område. Forslaget følger dermed princip 1 om enkle og klare regler.

Lovforslaget vedrører ændringer af henholdsvis kemikalieloven, gødningsloven og miljøbeskyttelsesloven. Alle tre love indeholder allerede beføjelser til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation til og fra tilsynsmyndigheden, jf. således kemikalielovens § 55, gødningslovens § 9 a, og miljøbeskyttelseslovens § 79 b, skt. 1, nr. 11. I forhold til den foreslåede registreringsordning vurderes det ligeledes, at lovforslaget understøtter digital kommunikation, idet det foreslås, at Miljøministeren bemyndiges til at fastlægge regler om en registreringsordning ved brug af en digital løsning udviklet til formålet. Den fore-

slåede bestemmelse om registreringsordning i kemikalieloven understøtter endvidere genbrug af offentlig infrastruktur, idet Miljø- og Fødevareministeriet vil benytte den eksisterende portal for udveksling af data på miljøområdet og udvide den til også at understøtte den ønskede registreringsordning. Forslaget følger dermed princip 2 om digital kommunikation og princip 6 om anvendelse af offentlig it-infrastruktur.

Tilsynsmyndighedens afgørelser for så vidt angår alle tre love vil omhandle produkters overensstemmelse, hvorfor afgørelserne i udgangspunktet vil bero på et fagprofessionelt skøn. Reglerne er teknologineutrale, og der er ved reglernes udformning ikke noget til hinder for, at der på sigt tilrettelægges en mere digitalt tilgang med tilsyn af produkterne, hvor dette vurderes hensigtsmæssigt. Den foreslåede registreringsordning understøtter brugen af objektive kriterier i administrationen af lovgivningen. Dette kommer til udtryk ved, at de digitale registreringer vil blive struktureret ved brug af objektive kriterier. Fordelen ved at strukturere registreringerne er, at det er muligt at foretage maskinel afgrænsning og udtræk fra systemet. Forslaget understøtter dermed princip 3 om automatisk sagsbehandling.

Lovforslaget benytter de samme begreber og regler på tværs af de af lovene og regler fastsat i medfør af lovene omfattede produktområder. Forslaget følger dermed princip 4 om sammenhæng på tværs.

Det forventes, at personoplysninger vil blive behandlet i forbindelse med den foreslåede bestemmelse i kemikalieloven § 48, stk. 5, som indfører en offentliggørelsesordning. Det vurderes, at personoplysninger alene vil være i form af oplysninger fra enkeltmandsvirksomheder. Behandlingen af oplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen. Forslaget følger dermed princip 5 om tryk og sikker datahåndtering.

Lovforslaget efterlever princip 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur i forbindelse med den del af lovforslaget, der indsætter registreringsordningen, idet det understøtter genbrug af offentlig infrastruktur, og Miljø- og Fødevareministeriet vil benytte den eksisterende portal for udveksling af data på miljøområdet og udvide den til også at understøtte den ønskede registreringsordning.

Tilsynet med reglerne er en risikobaseret kontrol, hvorefter det forventes, at kontrollen kan rettes derhen, hvor regelefterlevelsen er mindst. Forslaget følger dermed princip 7 om forebyggelse af snyd og fejl.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De erhvervsadministrative konsekvenser af lovforslaget vil hovedsageligt ramme virksomheder (herunder udenlandske virksomheder), der har handlet i strid med lovgivningen. Det drejer sig f.eks. om ejere af onlinegrænseflader, der via hjemmesider markedsfører produkter i Danmark i strid med reglerne i harmoniseringslovgivningen.

Det er i al væsentlighed udbydere af informationstjenester, der vil kunne opleve erhvervsadministrative konsekvenser af lovforslaget, uden det skyldes, at de har handlet i strid med loven. Dette skyldes, at disse udbydere vil skulle udmønte en afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade, herunder også i tilfælde, hvor blokeringen skyldes gentagne overtrædelser fra ejeren af onlinegrænsefladen. Disse konsekvenser vurderes dog at være yderst begrænsede.

For så vidt angår gødningsloven forventes lovforslaget at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet i forhold til de nye tilsyns- og håndhævelsesbeføjelser, som lovforslaget medfører.

Det forventes, jf. pkt. 4 om økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige, at området fortsat vil skulle gebyrfinansieres.

Loven vil ikke i sig selv have nogle direkte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da der er tale om en bemyndigelse til at indføre registreringsordningen. Der vil imidlertid ved udmøntning i en bekendtgørelse af ministerens bemyndigelse til at fastsætte gebyr for registrering i kemikalieloven være konsekvenser for erhvervslivet i og med, at de vil blive forpligtet til at betale gebyr for registreringen.

Miljøstyrelsen skønner, at ca. 275 virksomheder vil være omfattet af registreringsordningen. Virksomheder omfattet af registreringsordningen vil komme til at betale et beløb i gebyr for registreringen, der skal dække udgifter forbundet med MAB. På nuværende tidspunkt er MAB-gebyret på 46 kr./år. Miljøstyrelsen har i efteråret 2020 genberegnet gebyrbudgettet for MAB. Denne genberegning har medført en revidering af gebyrbudgettet som medfører en justering i gebyrstørrelsen. Miljøstyrelsen oplyser, at genberegningen af gebyrbudgettet for MAB medfører, at MAB-gebyret fra 1. januar 2021 vil være på 85 kr./år. Med registreringsordningen forventes de ca. 275 virksomheder samlet at skulle betale omkring 23.375 kr. årligt i MAB-gebyrer. For de 275 virksomheder, som bliver omfattet af registreringsordningen, er kravet om betaling af gebyr nyt.

Det forventes, at en registrering i MAB vil tage omkring 15 minutter. Timelønnen for en medarbejder i virksomheden vurderes at være 739 kr./time. Dermed er den administrative byrde for virksomheden omkring 185 kr. pr. registrering. Dette svarer til administrative omkostninger for de omfattede virksomheder på ca. 50.875 kr./år.

En udmøntning af den foreslåede bemyndigelse til at fastlægge regler om en registreringsordning vil kræve en videreudvikling af Miljøstyrelsens Autorisationssystem for brug af Bekæmpelsesmidler (MAB). Omkostningerne forbundet hermed samt løbende drift opgøres til ca. 55.000 kr. i 2020, 200.988 kr. i 2021, 120.400 kr. i 2022, 118.300 kr. i 2023, 116.200 kr. i 2024, 114.100 kr. i 2025, 91.263 kr. i 2026 og 70.000 kr. årligt herefter. Disse omkostninger vil blive dækket via MAB-gebyrer. Omkostningerne til videreudvikling af MAB, med henblik på at inkludere virksomheder, der skal registreres via MAB, samt drift af MAB, deles ud på alle personer og virksomheder, der anvender MAB. Der er i dag omkring 26.000 betalere i MAB på diverse andre ordninger. Der vil derfor være nogle indirekte økonomiske omkostninger for erhvervet, der anvender MAB-systemet, der betales over MAB-gebyret.

Gebyret, der betales for at anvende MAB, vil være det samme uanset om det skal betales for en registrering, en autorisation efter autorisationsbekendtgørelsens regler eller en tilladelse efter bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsens § 29, som pr. 1. januar 2021 skal erhverves gennem MAB. Beslutningen om at etablere en fælles gebyrtakst – hhv. for registrerings-, tilladelses- og autorisationsordningen – sker med afsæt i, at de omfattede betaleres andel af systemet, hhv. købere og brugere af sprøjtemidler samt forhandlere og distributører m.v., vurderes ensartet, og at gebyret på den måde betragtes omkostningsægte. Dertil vil omkostningerne til videreudvikling af MAB-systemet forbundet med indførsel af registreringsordningen kun have en marginal økonomisk påvirkning for de ca. 26.000 øvrige betalere. Modsat bidrager virksomhederne, der er omfattet af registreringsordningen, til at betale for funktioner, som ikke direkte har betydning for deres registrering. Derfor mener Miljøstyrelsen ikke, at der er nogen brugere af MAB-systemet, som vil blive særligt økonomisk belastet af denne ændring.

Samlet set betyder det erhvervsøkonomiske konsekvenser på omkring 55.000 kr. i 2020, 275.238 kr. i

2021, 194.650 kr. i 2022, 192.550 kr. i 2023, 190.450 kr. i 2024, 188.350 kr. i 2025, 165.513 kr. i 2026 og 144.250 kr. årligt herefter.

Det forventes ikke, at lovforslaget medfører væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser. Konsekvenserne vil derfor ikke blive kvantificeret nærmere.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at de 5 principper for agil erhvervsrettet regulering finder anvendelse på den del af lovforslaget, der drejer sig om udmøntningen af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse om en registreringsordning.

I forhold til princip 2 om teknologineutral regulering og princip 3 om mere enkel og formålsbestemt regulering bemærkes det, at MAB allerede i dag anvendes i vid udstrækning til de omfattede virksomheders kommunikation med Miljøstyrelsen.

I forhold til agil erhvervsrettet regulering princip 4 om helhedstænkende regulering bemærkes det, at registreringsmodellen vil blive tænkt sammen med den tilladelse, som de omfattede virksomheder, også vil skulle søge igennem MAB. Dette vil sikre, at der virksomhederne ikke skal lave dobbeltarbejde.

I forhold til agil erhvervsrettet regulering princip 5 om at sikre brugervenlig digitalisering bemærkes det, at det foreslås, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at registreringen skal ske ved anvendelse af bestemte it-systemer eller ved anden digital underretning til Miljø- og Fødevareministeriet. Herudover foreslås det i loven, at miljøministeren som en del af bemyndigelsen kan fastsætte nærmere regler om, hvem der er omfattet af pligten til at registrere sig samt tidspunktet og hyppigheden for registrering. Det er hensigten, at miljøministeren vil fastsætte regler om, at registrering skal ske årligt. Efter første registrering vil der med de efterfølgende årlige registreringer være tale om genregistreringer, hvor virksomheden bekræfter eller retter allerede indtastede oplysninger og betaler det årlige gebyr for registreringen. Herudover vil registreringsmodellen som nævnt blive tænkt sammen med den tilladelse, som nogle af de omfattede virksomheder i forvejen allerede vil skulle søge igennem it-systemet MAB, hvilket vil sikre, at de omfattede virksomheder ikke skal lave dobbeltarbejde.

Lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgere.

7. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klima- og miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 1, skal medlemsstaterne tillægge deres markedsovervågningsmyndigheder de markedsovervågnings-, undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser, der er nødvendige for anvendelsen af markedsovervågningsforordningen og for anvendelsen af de forordninger og direktiver, der fremgår af markedsovervågningsforordningens bilag I.

I markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, er angivet en række beføjelser, som medlemsstaterne som minimum skal tillægge deres markedsovervågningsmyndighed.

Med lovforslaget foreslås fastsat de nødvendige minimumsbeføjelser for så vidt angår de EU-retsakter fra markedsovervågningsforordningens bilag I, der er gennemført eller fastsat supplerende regler til i kemikalieloven, miljøbeskyttelsesloven og gødningsloven.

Det drejer bl.a. sig om følgende retsakter: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter, EU-Tidende 2012, L 167, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF, EU-Tidende 2006, L 396, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006, EU-Tidende 2008, L 353, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter, EU-Tidende 2009, L 342, side 59, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr, EU-Tidende 2011, L 174, side 88, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628/EU af 14. september 2016 om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikke-vejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, EU-tidende 2000, L 269, s. 34, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-tidende 2012, L 197, s. 38, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF af 8. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjmission i miljøet fra maskiner til udendørs brug, EU-tidende 2000, L 162, s. 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, EU-tidende 1994, L 365, s. 10, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-tidende 2006, L 266, s. 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket, EU-Tidende 2010, nr. L 27, s. 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2003/2003/EF af 13. oktober 2003 om gødninger, EU-tidende 2003, L 304, s. 1.

Med lovforslaget tillægges tilsynsmyndighederne på de enkelte lovområder de beføjelser, der er påkrævet efter markedsovervågningsforordningens artikel 14.

For kemikalielovens og gødningslovens vedkommende foreslås fastsat de håndhævelsesbeføjelser, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, for alle produkter omfattet af de to loves anvendelsesområde. Både kemikalieloven og gødningsloven regulerer i et mindre omfang produkter, der ikke er omfattet af harmoniseringslovgivningen i markedsovervågningsforordningens bilag I, og som der derfor ikke skal fastsættes håndhævelsesbeføjelser for efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4. Der vil derfor ske en såkaldt overimplementering, der indebærer en mere enkel administration af

reglerne, hvor virksomheder og tilsynsmyndigheder ikke skal differentiere mellem de enkelte produkter omfattet af et lovområde.

For miljøbeskyttelseslovens vedkommende foreslås fastsat bemyndigelsesbestemmelser, så ministeren kan fastsætte de nærmere regler i de respektive bekendtgørelser, som implementerer de omfattede direktiver og forordninger.

Efter lovforslagets § 1, nr. 8, og § 3, nr. 1, kan ejere af onlinegrænseflader også i tilfælde, hvor der ikke foreligger en alvorlig risiko, meddeles påbud om at ændre eller fjerne indhold fra onlinegrænsefladen. Dette er en mere vidtgående beføjelse, end hvad der er påkrævet efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1. Med den foreslåede formulering tilstræbes en afgrænsning af muligheden for at påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der svarer til afgrænsningen i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning. Endvidere indebærer denne overimplementering, at der ikke er forskellige gradueringer i forhold til, hvornår tilsynsmyndigheden kan meddele påbud.

Efter lovforslagets § 1, nr. 8, og § 3, nr. 1, kan der ske blokering af en onlinegrænseflade, også i tilfælde, hvor der via onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med regler i kemikalieloven, gødningsloven og regler udstedt i medfør af disse love, eller i EU-forordninger omfattet af lovenes anvendelsesområde. Efter lovforslagets § 2, nr. 2, kan der ske blokering af en onlinegrænseflade, hvor der meddeles påbud efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 79 e, stk. 2, og hvor der gentagne gange er meddelt påbud efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 79 e, stk. 2. Muligheden for at blokere onlinegrænseflader ved gentagne overtrædelser følger ikke af de beføjelser, som medlemsstaterne skal tillægge deres markedsovervågningsmyndigheder, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2. Med bestemmelsen tilstræbes en afgrænsning af muligheden for at blokere hjemmesider, der svarer til afgrænsningen i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning.

Markedsovervågningsforordningen finder anvendelse fra den 16. juli 2021. Af hensyn til beslutningen om, at erhvervsrettet lovgivning som udgangspunkt skal træde i kraft den 1. januar eller den 1. juli, foreslås det, at lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2021. Lovens § 1, nr. 8, træder i kraft 1. januar 2021.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 20. august 2020 til den 18. september 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

A-Apoteket, Advokatsamfundet, Agri Nord, Aldi Denmark, Allison A/S, Alttox A/S, Apotekernes A/S, Arbejdstilsynet, Astma-Allergi Danmark, Australian Bodycare, AV Brancheforening, BabySam A/S, Bang & Olufsen - miljø og kvalitet, BASF A/S, Bekæmpelsesmiddelrådets medlemmer, Bella Vista A/S, Biogas Danmark, Biosthetique A/S, Bornholms Landbrug, Brancheforeningen SPT, Branchen ForbrugerElektronik, Brancheudvalget for Frø, Brenntag Nordic, Buddy Legetøj, Bureau Veritas, Bureau Veritas HSE Denmark, Bæredygtigt Landbrug, Børnerådet, Cederroth A/S, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (CO - Industri), Centrovice, Colgate-Palmolive A/S, Coloplast A/S, Coolshop, Coop Danmark A/S, Coop Trading, Cosmobell Danmark A/S, Coss ApS, Cutline I/S, Dagrofa, DAK-OFA, DAKOFO, DANAK, DanGødning, Danmark Biavlerforening, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Landbounqdom, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Psoriasisforening, Danmarks

Sportsfiskerforbund, Dansk Affaldsforening, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Gartneri, Dansk Industri (DI), Dansk Kosmetologforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Planteværn, Dansk Producentansvars System, Dansk Skovforening, Dansk Supermarked, Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Biavlernes Landsforening, Danske Halmleverandører, Danske Helsekostforeningers Brancheforening, Danske Juletræer, Danske Kartoffler, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske minkavlere, Danske Regioner, Danske Sortsejere, Danske Svineproducenter, Danske Vandløb, Danske Vandværker, DANVA, Datalogisk, De Samvirkende Købmænd, De Samvirkende Købmænd i Danmark /v. Claus Nielsen, De Økonomiske Råd, Den Danske Dommerforening, Den Danske Landinspektørforening, Derma Pharm A/S, deSign frisørerne a.m.b.a., Det Danske Fjerkræråd, Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, Det Natur- og Biovidenskabelige Fakultet (Københavns Universitet), Det Økologiske Råd, DHI, Diafarm A/S, Digitalstyrelsen, Djursland Landboforening, Drivkraft Danmark, Dronningavlerforeningen af 1921, DTU Aqua, DTU Elektro, Institut for Elektro-teknologi, DTU Miljø, Dyrenes Beskyttelse, E. Sæther A/S, Elektronikpanelet, Elizabeth Arden A/S, Emballageindustrien, Emineral, EnJoy Makeup, ErhvervsBiavlerne, Estée Lauder Cosmetics A/S, Eurofins Danmark, Fagligt Fælles Forbund 3F, Ferskvandsfiskeriforeningen, Finans Danmark, Flying Tiger, Forbrugerlaboratoriet, Forbrugerrådet Tænk, Forbrugerrådet TÆNK Kemi, Force Technology, Foreningen af Danske Handelsmøller, Foreningen af Fabrikker og Importører af Elektriske Belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af Fabrikker og Importører af Elektriske Husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af miljø, plan og naturmedarbejdere i det offentlige (Envina), Foreningen for Biodynamisk Jordbrug, Foreningen for Reduceret jordbearbejdning i Danmark, Fotobranchens leverandørforening, Frie bønder – levende land, Friluftsrådet, Frøsektionen, Fællesrådet for Formnings- og Hobbymaterialer, Færch Hudpleje & Klinik Support A/S, G&G Danmark, GN Netcom, GN Netcom A/S, Greenpeace, Danmark, GTS (Godkendt Teknologisk Service), Hairtech ApS, Haldor Topsøe A/S, HedeDanmark A/S, Hedeselskabet, Helios DK, Helsam A/S, Henkel Danmark A/S, Hygade, Icrofs, Institut for Fødevarer- og Ressourceøkonomi (Københavns Universitet), Institut for Plante- og Miljøvidenskab (Københavns Universitet), IT-Branchen, Johnson & Johnson, K. V. Tjellesen, Kemi & Life Science, Kimberley-Clark, KL, Kolding-Herreds Landbrugsforening, Kosmetik & Hygiejne Branchen, Kosmolet A/S, Kære Børn, L'Oreal Danmark A/S, Landbo Limfjord, LandboForeningen Midtjylland, LandboNord, LandboSyd, LandboThy, Landbrug & Fødevarer, Landbrugsrådgivning Syd, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen for Dansk Fåreavl, Landsforeningen for Gylleramte, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsorganisationen i Danmark (LO), Legekæden, Legetøjsbranchen LEG, LEGO, Lemvigegnens Landboforening, LHN, Matas A/S, Medex, Mellisa Naturkosmetik ApS, Miljømærkning Danmark, Miljøservice, Minihorn ApS, Motto A/S, Mærkevareleverandørerne, Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug (Aarhus Universitet), Nationalt Center for Miljø og Energi (Aarhus Universitet), NF Plus, Nikostine ApS, Niras, NOAH, Nomeco, Normal, Odsherreds Landboforening, Orbicon, Oriflame International ApS, Patriotisk Selskab, Penol A/S, Persano Cosmetics A/S, Pharma Scandia, Pierre Fabre Dermo-Cosmétique Nordic A/S, Plantning og Landskab, Landsforeningen, Plastic Change, Plastindustrien, PVC Informationsrådet, Rambøll Danmark, Reitan Distribution, René Kordon A/S, Riemann & Co A/S, Rigsombudsmanden i Grønland, Rådet for Grøn Omstilling, Rådgivningscenter Nord, SAGRO, Salonsupport.dk A/S, Sammenslutningen af Danske Erhvervsbiavlere, Sammenslutningen af Danske Småøer, Schytt Safety, Science and Technology (Aarhus Universitet), SEGES, SEGES Svineproduktion, Shangri-La Kosmetik A/S, Skov og Landskab (Københavns Universitet), Skovdyrkerne, Småskovsforeningen Danmark, Spildevandsteknisk forening, Statens og Kommunernes Indkøbsservice, SvineRådgivningen, Sønderjysk Landboforening, Sønderstrup Sæbefabrik A/S, Søstrene Grene, Terma A/S, Tjellesen Max Jenne A/S, TÜV Nord Danmark ApS, UNilever Danmark A/S, Urtekram, Velas (tidligere LMO), Verdens Skove, Vestjysk Landboforening,

Videncenter for Allergi, VKH (Dansk Industri), Vkst, WISH, WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Ønskebørn og Østdansk Landboforening.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	For så vidt angår suppleringsloven vil lovforslaget for Miljøstyrelsen tilsammen medføre en række ikke finansierede opgaver på 7,35 mio. kr. årligt fra 2021. Heri indgår omkostninger til kontrol og tilsyn med begrænsninger af kemikalier i kemikalieregulering. For så vidt angår gødningsloven, vurderes det, at der ikke vil være øgede omkostninger for Landbrugsstyrelsen, da kontrollen er gebyrfinansieret. Der vurderes at være meromkostninger for Miljø- og Fødevarerklagenævnet svarende til 0,1 mio. kr. årligt.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	For så vidt angår kemikalieloven vurderes det, at der ikke er nogen implementeringskonsekvenser. For så vidt angår miljøbeskyttelsesloven vurderes det, at der ikke er nogen implementeringskonsekvenser. For så vidt angår gødningsloven, vurderes det, at der ikke er nogen implementeringskonsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Begrænsede merudgifter. Lovforslaget vurderes ikke at ville medføre økonomiske konsekvenser på over 10 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Begrænsede merudgifter. Erhvervsstyrelsen vurderer, at

		lovforslaget ikke vil medføre administrative konsekvenser på over 4. mio. kr., som ikke vil blive kvantificeret nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Det er vurderet, at registreringsordningen i kemikalieloven er i overensstemmelse med EU-retten. Herudover indeholder lovforslaget ikke EU-retlige aspekter. Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	Ja X	Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Kemikalieloven indeholder i dag ikke hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at den, der producerer, leverer, importerer, eksporterer, forhandler, oplagrer eller distribuerer bekæmpelsesmidler i Danmark til erhvervmæssig anvendelse, skal afgive oplysninger om navn, adresse, CVR-nummer, type af virksomhed og oplysning om, hvorvidt virksomheden har bekæmpelsesmidler på lager samt hvis relevant virksomhedens P-nummer.

Miljøstyrelsen håndhæver kemikalieloven og regler fastsat i medfør af loven gennem påbud og indskærper, når der konstateres overtrædelser. Der henvises til pkt. 3.7.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det at indsætte en ny bestemmelse i kemikalielovens § 37 b, stk. 1, hvorefter miljøministeren fastsætter regler om, at den, der producerer, leverer, importerer, eksporterer, forhandler, oplagrer eller distribuerer bekæmpelsesmidler i Danmark til erhvervmæssig anvendelse, skal afgive oplysninger om navn, adresse, CVR-nummer, type af virksomhed og oplysning om, hvorvidt virksomheden har bekæmpelsesmidler på lager samt hvis relevant virksomhedens P-nummer.

Ved erhvervsmæssig anvendelse forstås brug af pesticider og biocider af en professionel bruger, det vil sige enhver person, herunder sprøjteførere, teknikere, arbejdsgivere og selvstændige i både landbrugssektoren og andre sektorer.

Forhandlere skal forstås som e-forhandlere, engroshandlere og detailhandlere. Producenter, importører, leverandører, distributører og lagerholdere forstås som virksomheder, som foretager pakning, om-pakning, om-hældning og om-etikettering af professionelle bekæmpelsesmidler samt lagerhoteller, hvor der opbevares professionelle bekæmpelsesmidler, samt andre relevante virksomheder i alle salgsled, herunder ethvert salgssted, der forhandler bekæmpelsesmidler. Det er kun plantebeskyttelsesmidler, der har en dansk godkendelse, som må forhandles i Danmark. Den foreslåede registreringsordning vil derfor kun omfatte virksomheder, som har en adresse i Danmark og et CVR- eller P-nummer.

Formålet med registreringsordningen er hovedsageligt at give Kemikalieinspektionen et bedre grundlag for målrettet kontrol. Eftersom inspektionen ikke vil have mulighed for at kontrollere udenlandske virksomheder, som ikke har en dansk adresse, afgrænses registreringspligten til virksomheder med dansk adresse. Det er således også kun e-handelsvirksomheder med adresse i Danmark, som vil blive omfattet af registreringsordningen.

Det er hensigten, at der vil blive udstedt en bekendtgørelse i medfør af den foreslåede bestemmelse. Bekendtgørelsen vil skulle afgrænse, hvilke bekæmpelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse, som registreringspligten vil vedrøre. Det er Miljø- og Fødevareministeriets intention, at registreringsforpligtelsen i første omgang vil skulle vedrøre plantebeskyttelsesmidler. Det kan imidlertid også blive relevant, at den foreslåede bemyndigelse i lovforslaget vil blive anvendt til at fastsætte regler om registrering af visse biocider.

Følgelig vil bekendtgørelsen kun fastsætte regler om, at de omfattede virksomheder skal afgive oplysninger om, hvorvidt de har plantebeskyttelsesmidler på lager. Det kan imidlertid også blive relevant, at den foreslåede hjemmel i lovforslaget vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at de omfattede virksomheder skal afgive oplysninger om, hvorvidt de har andre typer af bekæmpelsesmidler på lager. Virksomhederne vil med den foreslåede hjemmel ikke blive forpligtet til at oplyse nærmere om typen eller omfanget af et eventuelt lager af bekæmpelsesmidler. Hjemlen vil udelukkende blive udnyttet til at forpligte virksomhederne til at oplyse, hvorvidt de har plantebeskyttelsesmidler på lager eller ej.

Med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det at indsætte en ny bestemmelse i kemikalielovens § 37 b, stk. 2, hvorefter miljøministeren fastsætter regler om oprettelse, drift og brug af registre med oplysninger indhentet efter regler udstedt i medfør af stk. 1.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, som nærmere skal fastsætte kravene til registrering, herunder præcisere, hvem, hvornår og hvordan, der skal registreres. Det er endvidere hensigten, at denne bekendtgørelse skal fastsætte, at registrering skal ske ved anvendelse af Miljøstyrelsens autorisationssystem til brug af bekæmpelsesmidler (MAB), som er et offentligt tilgængeligt elektronisk system, som tilgås med elektronisk ID. Det er hensigten, at miljøministeren i bekendtgørelsen vil fastsætte, at virksomhederne vil få mulighed for at registrere sig løbende, og at registrering skal ske hvert år. Efter første registrering vil der med de efterfølgende årlige registreringer være tale om genregistreringer, hvor virksomheden bekræfter eller retter allerede indtastede oplysninger og betaler det årlige gebyr for registreringen.

Det er hensigten, at registrering skal ske ved angivelse af CVR-nummer. Hvis virksomheden har aktiviteter på flere adresser, skal registrering ske ved angivelse af P-nummer for den underliggende juridiske enhed, f.eks. salgssted eller distributionsled. Gebyret, der skal erlægges efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 37 b, stk. 3, vil i så fald også blive betalt pr. P-nummer.

Med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det at indsætte en bestemmelse i kemikalielovens § 37 b, stk. 3, hvorefter miljøministeren fastsætter regler om betaling af gebyr til dækning af udgifterne ved registret oprettet efter stk. 2.

Hjemmelen skal forstås således, at den også giver adgang til at fastsætte regler om fritagelse for, at oplysningerne skal registreres digitalt.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, som nærmere skal fastsætte gebyrets størrelse, hvorledes og hvornår samt af hvem, det skal betales. Gebyret vil skulle dække Miljøstyrelsens udgifter forbundet med administration af registreringsordningen, som f.eks. arbejdstid til Miljøstyrelsens administration af ordningen, support og udgifter til it-konsulenter og driftsudgifter til Statens IT, samt videreudvikling af it-systemet MAB for at muliggøre registrering i systemet.

Det vil fremgå af bekendtgørelsen, at gebyrsatsen reguleres årligt pr. 1. januar på grundlag af det seneste offentliggjorte pris- og lønindeks i Økonomisk-Administrativ Vejledning fra Finansministeriet. Den aktuelle gebyrsats offentliggøres på Miljøstyrelsens hjemmeside.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Til nr. 2

Det følger af den gældende bestemmelse i kemikalielovens § 39, 1. pkt., at ud over de i § 38 f nævnte oplysninger m.v. skal enhver producent, importør, forhandler eller erhvervsmæssig bruger af et stof eller en blanding efter anmodning fra ministeren eller tilsynsmyndighederne, jf. § 47, give de oplysninger om stoffet eller blandingen, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for myndighedernes administration eller kontrol af loven, af regler fastsat i medfør af loven og af EU-forordninger vedrørende de af loven omfattede stoffer og blandinger. Det følger af bestemmelsens 2. pkt., at det samme gælder for producenter, importører, forhandlere og erhvervsmæssige brugere af varer, der er omfattet af loven eller af forordninger som nævnt i 1. pkt.

Oplysningspligten i § 39 rækker videre end oplysningspligten i § 38 f, idet den for det første ikke kun finder anvendelse på producenter og importører, men også på forhandlere og erhvervsmæssige brugere, og for det andet ikke kun omfatter oplysningerne nævnt i § 38 f, men også kan vedrøre oplysninger om overholdelsen af en lang række andre krav og forpligtelser. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 39 i kemikalieloven, at enhver erhvervsdrivende og erhvervsmæssig bruger efter anmodning fra miljøministeren eller tilsynsmyndighederne skal give alle oplysninger om stoffer, blandinger eller andre varer, herunder om tekniske, økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som skønnes nødvendige for myndighedernes administration eller kontrol af loven,

af regler fastsat i medfør af loven og af EU-forordninger vedrørende de af loven omfattede stoffer, blandinger og andre varer.

Det betyder, at der efter den foreslåede bestemmelse fremover også vil kunne anmodes om alle de oplysninger, som markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c kræver, at tilsynsmyndigheden skal kunne indhente, dvs. bl.a. oplysninger om indlejret software, detaljer om distributionsnettet, oplysninger om mængder af andre produktmodeller, og om oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted. Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 14 og formålet hermed. Dette indebærer bl.a., at oplysningsbegrebet skal fortolkes bredt, og at begrebet erhvervsdrivende forstås på samme måde som defineret i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 13, og således ikke kan begrænses til kun at omfatte enhver producent, importør, forhandler eller erhvervsmæssig bruger.

Implementeringen af oplysningsbegrebet i markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c, vil medføre, at henvisningen til de i § 38 f nævnte oplysninger ikke længere er relevant. Denne henvisning er derfor ikke medtaget i den foreslåede nyaffattelse af § 39.

Den foreslåede nyaffattelse af § 39 vil dog fortsat indeholde begrebet erhvervsmæssige brugere. Dette skyldes, at dette begreb har et særligt anvendelsesområde inden for de gældende regler om bekæmpelsesmidler, jf. bekendtgørelse nr. 910 af 15. juni 2020 om bekæmpelsesmidler og bekendtgørelse nr. 1025 af 26. juni 2020 om brug af kemiske stoffer og blandinger i bekæmpelsesmidler. Begrebet erhvervsmæssige brugere skal forstås på samme måde som begrebet professionel bruger som defineret i artikel 3, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, hvilket vil sige enhver person, der anvender pesticider i forbindelse med sine erhvervsmæssige aktiviteter, herunder sprøjteførere, teknikere, arbejdsgivere og selvstændige i både landbrugssektoren og andre sektorer.

Det bemærkes endvidere, at markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c også er implementeret ved § 15, stk. 1, i lov om produkter og markedsovervågning og foreslås implementeret ved den foreslåede § 11, stk. 3, i gødningsloven. Fortolkningen af den foreslåede nyaffattelse af § 39 bør derfor overordnet set følge fortolkningen af disse andre bestemmelser, dog under hensyn til de fagspecifikke forhold i de forskellige lovgivningerne. Formuleringen af den foreslåede nyaffattelse af § 39 har til hensigt at afspejle dette.

Vurderingen af, hvilke oplysninger der vil blive indhentet i forbindelse med et tilsyn, vil altid bero på en proportionalitetsvurdering og karakteren af den dokumentation, der kan kræves, vil variere fra sag til sag. De oplysninger, tilsynsmyndigheden vil kunne kræve, skal være relevante for tilsynet og være tilgængelige for virksomheden. Der er således ikke tale om, at tilsynsmyndigheden kan kræve, at en erhvervsdrivende foretager nye test, som efterfølgende dokumenteres over for myndighederne.

De regler, som forventes fastsat med hjemmel i den foreslåede § 39, vil være afgrænset af det almindelige forbud mod selvinkriminering, som det blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 og retssikkerhedslovens § 10. Har tilsynsmyndigheden konkret mistanke om, at det af oplysningerne vil fremgå, at den pågældende har begået noget strafbart, kan det således ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde må sagen overlades til politiets efterforskning.

Det forudsættes endvidere, at oplysninger ikke kan nægtes udleveret under henvisning til, at oplysningerne har karakter af forretningshemmeligheder eller lignende.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Til nr. 3

Det følger af den gældende § 48 a, stk. 5, i kemikalieloven, at tilsynsmyndighed kan oplyse offentligheden om farerne ved et stof, en blanding af kemiske stoffer eller en vare, når det skønnes påkrævet. Der er ikke i kemikalieloven hjemmel til offentliggøre oplysninger om overtrædelser, som er fremkommet ved tilsynsmyndighedens tilsyn med overholdelse af kemikalielovgivningen.

I praksis benyttes kemikalielovens § 48 a, stk. 5, kun i de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden vurderer, at der er tale om stoffer, blandinger eller varer, der udgør en alvorlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet. Dette indebærer, at tilsynsmyndigheden alene offentliggør navne på stoffer, blandinger og andre varer og deres salgssteder, hvis et stof, blanding eller vare og deres anvendelse udgør en alvorlig risiko. Tilsynsmyndigheden offentliggør således ikke navne på stoffer, blandinger og andre varer eller salgssteder, hvor et stof, en blanding eller anden vare er ulovlig, men hvor der ikke samtidig foreligger en alvorlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 47 b, hvorefter der indføres hjemmel til, at tilsynsmyndigheden vil kunne offentliggøre oplysninger om påbud, forbud og indskærpelser, som er meddelt ved tilsynet med overholdelse af kemikalielovgivningen, herunder oplysninger om producenter, importører og forhandlere med nævnelse af navne på fysiske og juridiske personer og oplysninger om stoffer, blandinger og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde. Således vil tilsynsmyndigheden få hjemmel til at offentliggøre oplysninger om de overtrædelser, som tilsynsmyndigheden finder ved dens kontrol med overholdelsen af loven, og regler fastsat i medfør af loven og EU-forordninger, jf. § 51 b i kemikalieloven.

Bestemmelsen forudsættes alene rettet mod producenter, importører og forhandlere, der er omfattet af kemikalielovgivningen. Det vil herefter være muligt at offentliggøre oplysninger om påbud, forbud og indskærpelser. Det gælder bl.a. oplysninger om indskærpelser, som er meddelt i medfør af kemikalielovens § 48, stk. 2, 1. pkt. Forslaget indeholder endvidere hjemmel til at offentliggøre oplysninger om afgørelser udstedt i medfør af kemikalielovens § 48, stk. 2, nr. 1-4, herunder påbud om tilbagekaldelse af stoffet, blandingen eller varen fra forhandlere eller brugere. Det vil i medfør af forslaget også være muligt at offentliggøre oplysninger i relation til afgørelser om forbud mod import, salg eller anvendelse af stoffet, blandingen eller varen udstedt af tilsynsmyndigheden i medfør af lovens § 48, stk. 4, 1. led, eller forbud udstedt i medfør af § 30, når det findes nødvendigt for at sikre, at stoffer eller blandinger ikke indebærer fare for sundheden eller medfører skade på miljøet.

Formålet med den foreslåede offentliggørelsesordning er at bidrage til en høj forbrugerbeskyttelse og regelefterlevelse ved at sikre forbrugerne og virksomhederne, herunder virksomhedernes indkøbere, relevant og aktuel information om meddelte forbud, påbud og indskærpelser. Således vil offentliggørel-

sesordningen omfatte oplysninger om overtrædelser, hvor stoffer, blandinger og andre varer allerede er markedsførte.

For at opnå dette vil det være nødvendigt at offentliggøre navnene på fysiske og juridiske personer, som har overtrådt reglerne i loven. Den foreslåede offentliggørelsesordning giver forbrugere og virksomheder mulighed for løbende at kunne orientere sig i resultaterne af tilsynsmyndighedens tilsyn og kontrol med stoffer, blandinger og varer. Forbrugere og virksomheder vil få bedre mulighed for at træffe deres valg på et oplyst grundlag og derved kunne undgå ulovlige stoffer, blandinger og andre varer. Med offentliggørelsesordningen opnås således en styrkelse af forbrugernes sikkerhed og miljøbeskyttelsen. Offentliggørelse af overtrædelser vurderes samtidig at øge opmærksomheden på, at tilsyn finder sted, hvilket kan være medvirkende til at styrke den samlede effekt af tilsynet på området.

Det forudsættes, at tilsynsmyndigheden foretager en proportionalitetsvurdering før offentliggørelse af oplysninger om overtrædelser. I udgangspunktet vil det ikke være nødvendigt at offentliggøre oplysninger om overtrædelser, hvis tilsynsmyndigheden vurderer, at en overtrædelse er af mindre væsentlig karakter. Et eksempel på overtrædelser af mindre væsentlig karakter kan være overtrædelser grundet mærkningsfejl, som er af underordnet betydning, og som er håndhævet med en indskærpelse. I vurderingen af, om en overtrædelse er omfattet af offentliggørelsesordningen, vil tilsynsmyndighederne kunne lægge vægt på overtrædelsens art og stoffets eller blandingens farlighed, og om stoffet eller stofferne som sådan i blandinger eller i andre varer er farlige efter klassificeringsreglerne. Som udgangspunkt offentliggøres oplysninger om forhold, hvor overtrædelsen omfatter overskridelser af grænseværdier for tilstedeværelse af farlige stoffer i blandinger eller andre varer. F.eks. vil en overtrædelse af en begrænsning med en grænseværdi i REACH-forordningens bilag XVII af et farligt stof i en blanding eller en anden vare være omfattet af ordningen. Det kan indgå i vurderingen, om der er tale om en minimal overskridelse af grænseværdien inden for usikkerheden, f.eks. analysemetodens usikkerhed, eller om der er begrundet tvivl om, hvorvidt prøven er repræsentativ.

Det er hensigten, at det er Miljøstyrelsens Kemikalieinspektion, som varetager den største del af tilsynet med overholdelse af kemikalielovgivningen, der vil forestå offentliggørelse af overtrædelser fra tilsynet med reglerne. Tilsynsmyndigheden orienterer de berørte om, at der kan ske offentliggørelse af oplysninger om overtrædelser. Dette kan ske i forbindelse med partshøring om sagens materielle spørgsmål eller som orientering i de tilfælde, hvor det ikke oplyses i forbindelse med en partshøring. Orientering af de berørte sker før offentliggørelse, medmindre dette ikke er praktisk muligt, hvorefter orienteringen skal ske i hvert fald samtidigt med offentliggørelsen.

Det er hensigten, at offentliggørelsen af overtrædelser vil ske på Miljøstyrelsens hjemmeside. Derved opbygges en enkelt kanal, hvor forbrugere og andre interesserede vil kunne følge med i de offentliggjorte overtrædelser. Derudover vil der desuden kunne ske offentliggørelse på flere andre måder for at nå de relevante modtagere f.eks. via sociale medier, tv, aviser, relevante fagblade eller andre medier. Det vil afhænge af de konkrete omstændigheder, hvilken offentliggørelsesform tilsynsmyndigheden finder mest hensigtsmæssig.

Oplysningerne vil være tilgængelige på Miljøstyrelsens hjemmeside i maksimalt 2 år. Hvis det konkret vurderes, at oplysningerne bør slettes inden 2-års fristen, kan tilsynsmyndigheden fjerne oplysningerne inden de 2 år er nået. Personoplysninger, der inden for denne 2-års frist viser sig urigtige eller vildledende, vil i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen blive slettet eller berigtiget, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5 og artikel 16.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter kemikalielovens § 48, stk. 4, kan tilsynsmyndigheden forbyde import, salg eller anvendelse af stoffet, blandingen eller varen eller påbyde producenten eller importøren inden for en bestemt frist at udføre eller lade udføre de nødvendige undersøgelser til dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de fastsatte krav, såfremt tilsynsmyndigheden ikke modtager oplysninger, der er nævnt i § 38 f, om sammensætningen af et stof, en blanding eller en vare.

Efter gældende ret anvendes en indskrænkende fortolkning af, hvad der forstås ved »oplysninger, der er nævnt i § 38 f, om sammensætningen af et stof, en blanding eller en vare.«. Denne indskrænkende fortolkning medfører, at bestemmelsen ikke finder anvendelse ved alle oplysninger nævnt i § 38 f, men kun oplysninger, der specifikt relaterer sig til den stofmæssige, kemiske eller produktmæssige sammensætning, undertiden benævnt *sammensætningsoplysninger*. Bestemmelsen finder ikke anvendelse for oplysninger omfattet af kemikalielovens § 39. Dette betyder, at der kun kan meddeles forbud og påbud i tilfælde af manglende fremsendelse af de oplysninger omfattet af § 38 f, som kan anses for sammensætningsoplysninger, og ikke i ethvert tilfælde af manglende fremsendelse af oplysninger omfattet af § 38 f og § 39. Det betyder endvidere, at tilsynsmyndigheden alene kan håndhæve overtrædelser ved at indgive politianmeldelse i henhold til kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 7. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.7.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I praksis anmoder tilsynsmyndigheden ofte om en lang række oplysninger omfattet af § 38 f og 39 og ikke kun om de oplysninger omfattet af § 38 f, som kan anses for sammensætningsoplysninger, f.eks. om økonomiske og regnskabsmæssige forhold. Sådanne oplysninger kan være nødvendige for at kontrollere, at fremstillingen, markedsføringen og anvendelsen af stoffer, blandinger og varer lever op til vilkår meddelt i en godkendelse, eller at klassificering og mærkning er i overensstemmelse med de fastsatte krav.

Det følger derfor af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 48, stk. 4, at såfremt tilsynsmyndigheden ikke modtager oplysninger, der er nævnt i § 38 f og § 39, kan tilsynsmyndigheden forbyde import, salg eller anvendelse af stoffet, blandingen eller varen eller påbyde den erhvervsdrivende eller erhvervs-mæssige bruger inden for en bestemt frist at udføre eller lade udføre de nødvendige undersøgelser til dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de fastsatte krav.

Med forslaget indsættes en henvisning til oplysninger nævnt i § 39, således at også manglende efterkommelse af anmodninger om oplysninger efter kemikalielovens § 39 (og ikke kun anmodninger efter kemikalielovens § 38 f) skal kunne resultere i forbud og påbud. Samtidig foreslås det, at henvisningen til sammensætningsoplysninger udgår, dvs. »om sammensætningen af et stof, en blanding eller en vare«, således at der fremover ikke længere anlægges en indskrænkende fortolkning af hvilke oplysninger, som kan resultere i forbud og påbud, men at fortolkningen af kemikalielovens § 48, stk. 4 derimod omfatter alle de oplysninger, som tilsynsmyndigheden kan anmode om efter kemikalielovens §§ 38 f og 39.

I en lang række tilfælde har tilsynsmyndigheden hidtil kun haft mulighed for at indgive politianmeldelse efter kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 7. Den foreslåede ændring af § 48, stk. 4, vil bevirke, at tilsynsmyndigheden fremover kan anvende forbud eller påbud i alle de tilfælde, hvor tilsynsmyndighederne ikke

modtager de oplysninger, som tilsynsmyndigheden har anmodet, også de tilfælde, hvor politianmeldelse tidligere var eneste mulige håndhævelsesmiddel.

Endvidere foreslås en lovteknisk konsekvensrettelse, som vil medføre, at personkredsen i § 48, stk. 4 vil svare til personkredsen i §§ 38 f og 39.

Der henvises til pkt. 3.7.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af hvilke oplysninger, der omfattes af § 38 f og § 39.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af kemikalielovens § 48 b, stk. 1, at tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden ved overtrædelse af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov under iagttagelse af reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74, kan foretage beslaglæggelse af ulovlige stoffer, blandinger og andre varer med henblik på lovliggørelse eller destruktion, til sikring af bevismidler og til sikring af det offentliges krav på sagsomkostninger, konfiskation og bøder. Eftersom beslaglæggelse i henhold til de oven for under pkt. 3.7.4.1 omtalte forarbejder kun bør anvendes undtagelsesvist, begrænser tilsynsmyndigheden som hovedregel håndhævelsen til udstedelse af påbud i medfør af kemikalielovens § 48, stk. 1 og 2. For bekæmpelsesmidler kan der desuden efter omstændighederne være hjemmel til lovliggørelse ved hjælp af ansøgning om godkendelse i henhold til reglerne herom. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.7.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Meddelelsen af påbud har vist sig at være et utilstrækkeligt håndhævelsesmiddel, idet der er risiko for, at påbuddet ikke efterleves, og at der derved vil være risiko for at et farlig stof, blanding eller anden vare stadig vil kunne udgøre en risiko uanset påbuddet. Med hensyn til lovliggørelse ved hjælp af ansøgning om godkendelse udgør dette en dyr, kompliceret og langvarig proces, som desuden kun kan anvendes i de særlige tilfælde, som følger af reglerne herom i pesticidforordningen og biocidforordningen.

Den foreslåede ændring af § 48 b, stk. 1, vil medføre, at »foretage beslaglæggelse af« ændres til: »beslaglægge« i bestemmelsen.

Der er alene tale om en sproglig ændring af lovteksten, som har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive, at tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden bør kunne anvende beslaglæggelse i videre omfang end efter praksis i dag.

Ændringen indebærer, at beslaglæggelse i henhold til bestemmelsen fremover ikke kun kan anvendes undtagelsesvist og i ganske få situationer, men derimod kan anvendes i alle de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden ud fra en proportionalitetsvurdering finder, at beslaglæggelse er den mest hensigtsmæssige reaktion på en overtrædelse, eksempelvis med henblik på destruktion, når der f.eks. er tale om små mængder ulovlige stoffer, blandinger og andre varer. Dette er især ved privatpersoners import af mindre mængder af ulovlige udenlandske produkter, som tages med over de danske grænser i forbindelse med en ferie,

eller som indføres til Danmark ved køb over internettet. Af ulovlige produkter kan f.eks. nævnes fiskegrej med bly, ulovlige kosmetiske produkter, ulovlige kølemidler (HFC-gasser), ulovlige engangsbeholdere med kølemidler, biocidbekæmpelsesmidler mod insekter, der ikke er lovligt i Danmark, håndsprit, der er ulovlig pga. forkert mærkning, for lavt indhold af ethanol eller med indhold af farlig methanol, eller ulovlige plantebeskyttelsesmidler mv.

Der kan i den forbindelse bl.a. tages hensyn til farlighed af stoffet, blandingen eller varen, og om lovliggørelse af stoffet, blandingen eller varen f.eks. i form af ansøgning og godkendelse er umulig eller økonomisk urealistisk. F.eks. kan destruktion være den mest hensigtsmæssige reaktion, hvis det vurderes, at stoffet, blandingen eller anden vare ellers risikerer at komme i de forkerte hænder.

Det bemærkes i den forbindelse, at der med den foreslåede ændring ikke i øvrigt tilsigtes nogen ændringer af gældende ret.

Bestemmelsen vil således fortsat finde anvendelse ved overtrædelse af EU-forordninger vedrørende de af loven omfattede stoffer, blandinger og varer, jf. kemikalielovens § 51 b.

Endvidere finder reglerne i retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse og edition anvendelse i samme omfang som hidtil, herunder mistankekravet i retsplejelovens § 802, som bl.a. betyder, at beslaglæggelse kan ske på baggrund af en rimeligt begrundet mistanke.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter kemikalielovens § 49, stk. 1, har tilsynsmyndighederne eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter denne lov eller regler udstedt med hjemmel i loven. Tilsynsmyndigheden har herunder adgang til at foretage undersøgelser, fotografere, kopiere eller medtage dokumenter og medtage andre genstande uden vederlag, herunder eksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer, der er reguleret i medfør af loven. Kvittering for medtagne genstande skal udleveres. Producenten eller importøren af en udtaget produkt- eller vareprøve er forpligtet til at godtgøre en forhandler prøvens fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af kvitteringen.

Tilsynsmyndigheden har i medfør af kemikalielovens § 49, stk. 1 alene beføjelse til at udtage produktprøver i forbindelse med den i bestemmelsen nævnte undersøgelse af et fysisk butikslokale. Det betyder samtidig, at beføjelsen er begrænset til de produkter, der findes i dette butikslokale.

Med den foreslåede bestemmelse i kemikalielovens § 49, stk. 3, foreslås det med 1. pkt., at enhver producent, importør eller forhandler, som sælger stoffer, blandinger eller andre varer via en onlinegrænseflade, skal efter anmodning fra tilsynsmyndighederne og for egen regning fremsende prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer til brug for tilsynsmyndighedernes varetagelse af tilsynsopgaver eller

andre opgaver efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov. Med 2. pkt. foreslås det, at tilsynsmyndighederne sender kvittering for fremsendte eksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer til afsenderen. Med 3. pkt. foreslås det, at producenten eller importøren af de fremsendte prøveeksemplarer er forpligtet til at godtgøre en forhandler de fremsendte prøvers fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af en kvittering.

Tilsynsmyndigheden vil efter den foreslåede bestemmelse kunne få fremsendt prøver af produkter, som ikke findes i et fysisk butikslokale, men som f.eks. alene sælges online via en hjemmeside, via postordre eller lignende. Dette vil være relevant over for virksomheder, som ikke er etableret ved en fysisk butik og udelukkende sælger produkter via en hjemmeside, men også over for virksomheder, som sælger produkter både fra en fysisk butik og via en hjemmeside, såfremt der er forskel på de produkter, der kan findes i den fysiske butik henholdsvis på hjemmesiden.

Ligesom for kemikalielovens § 49, stk. 1, gælder for tilsynsmyndighedens anmodninger efter den foreslåede § 49, stk. 3, at fremsendelse af prøveeksemplarer skal ske til brug for myndighedens opgaver, f.eks. til nærmere undersøgelse eller som bevis, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 41 som fremsat, side 20. Hvis formålet derimod er at fratage den pågældende rådigheden over ulovlige varer, vil beslaglæggelsesbestemmelsen i kemikalielovens § 48 b skulle anvendes.

Den foreslåede bestemmelse i § 49, stk. 3 har til formål både at sikre effektiv kontrol af produkter samtidig med at sikre lige konkurrence mellem fysiske butikker og butikker med salg via onlinegrænseflader. Tilsynsmyndigheden bør under hensyn hertil og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og de forvaltningsretlige grundsætninger foretage en konkret vurdering af, om der bør udtages prøver efter kemikalielovens § 49, stk. 1 eller efter den foreslåede § 49, stk. 3, såfremt virksomheden både er etableret ved en fysisk butik og en internetbutik.

Producenten, importøren eller forhandleren vil selv skulle dække omkostningerne i forbindelse med fremsendelse af prøveeksemplaret. Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at tilsynsmyndigheden vil få ejendomsretten til de udtagne stoffer, blandinger og andre varer. Herved adskiller den foreslåede § 49, stk. 3 sig fra den foreslåede § 49, stk. 4, hvorefter tilsynsmyndigheden erhverver produktprøver under skjult identitet og således selv betaler for prøverne.

Den erhvervsdrivende kan dog efter endt sagsbehandling få udleveret de fremsendte prøveeksemplarer, hvis den erhvervsdrivende måtte ønske dette, og hvis der ikke er noget til hinder for en udlevering. I vurderingen skal der bl.a. tages hensyn til, om stoffet, blandingen eller anden vare efter test er defekt eller farligt, eller om tilsynsmyndigheden er nødt til at beholde stoffet, blandingen eller anden vare af bevismæssige hensyn. Tilsynsmyndigheden udtager kun de stoffer, blandinger og andre varer, som er nødvendige for en effektiv kontrol. Det er ikke en forudsætning for, at et stof, blanding eller anden vare kan udtages, at tilsynsmyndigheden har en konkret mistanke om, at stoffet, blandingen eller anden vare ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Når tilsynsmyndigheden har modtaget prøveeksemplaret, vil tilsynsmyndigheden skulle sende en kvittering for det fremsendte prøveeksemplar til afsenderen af prøveeksemplaret. Producenten eller importøren af de fremsendte prøveeksemplarer vil være forpligtet til at godtgøre en forhandler de fremsendte prøvers fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af kvitteringen fra tilsynsmyndigheden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der findes ikke i kemikalieloven hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan udtage stoffer, blandinger og andre varer under skjult identitet. Endvidere har tilsynsmyndigheden ikke hjemmel til at erhverve produktprøver til at foretage reverse engineering.

Med den foreslåede bestemmelse i § 49, *stk. 4*, foreslås det, at tilsynsmyndigheden som led i kontrollen med overholdelse af reglerne i loven eller i regler fastsat i medfør af loven vil kunne erhverve stoffer, blandinger og andre varer omfattet af lovens anvendelsesområde, herunder ved brug af skjult identitet.

En lignende bestemmelse findes i § 12 i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning, der ligeledes fastsætter supplerende regler til markedsovervågningsforordningen. Den foreslåede § 49, *stk. 4*, indfører således de beføjelser for tilsynsmyndighederne, som kræves efter artikel 14, *stk. 4*, litra j, i markedsovervågningsforordningen og vil skulle fortolkes i overensstemmelse hermed.

Med bestemmelsen sikres det, at tilsynsmyndigheden får mulighed for at udtage stoffer, blandinger eller andre varer med henblik på at kunne vurdere, om disse er i overensstemmelse med reglerne.

Ved anvendelse af skjult identitet vil den tilsynsførende kunne agere som en almindelig kunde i butikken og vil således ikke påkalde sig særlig opmærksomhed. Skjult identitet kan således benyttes, når tilsynsmyndigheden udtager stoffer, blandinger eller andre varer fra fysiske butikker og fra onlinegrænseflader, herunder webbutikker. Myndigheden kan også foretage kontrol på de sociale medier eller internetfora, hvor brugere og forhandlere interagerer.

Når et stof, en blanding eller en anden vare er udtaget til kontrol under skjult identitet, vil sagsbehandlingen fortsætte på samme måde som ved stoffer, blandinger og varer udtaget, hvor den tilsynsførende har givet sig til kende ved udtagelsen.

Brugen af skjult identitet sker under ansvar af myndigheden, og det forudsættes, at anvendelsen ikke ansporer til ulovlige handlinger i sig selv.

Tilsynsmyndigheden vil skulle foretage en proportionalitetsafvejning, inden tilsynsmyndigheden gør brug af beføjelsen til at udtage produktteksemplarer under skjult identitet. Tilsynsmyndigheden må således ikke benytte skjult identitet, såfremt prøveeksemplaret på tilfredsstillende vis kan udtages efter bestemmelsens *stk. 1* eller *2*. Brug af skjult identitet vil almindeligvis kunne anvendes til at undgå, at prøveeksemplaret er et såkaldt golden sample, det vil sige produkter, der eksempelvis er produceret efter en særlig høj standard.

Anvendelsen af skjult identitet skal bidrage til at sikre, at kontrollen med webbutikker og fysiske butikker sidestilles. Flere stoffer, blandinger eller andre varer end tidligere sælges via nethandel, hvilket stiller højere krav til de beføjelser, som tilsynsmyndighederne kan anvende for at føre en effektiv kontrol. Der kan eksempelvis blive tale om at foretage overvågning af en hjemmesides indhold, hvor tilsynsmyndigheden anvender en IP-adresse, som ikke er registreret som tilhørende tilsynsmyndigheden eller myndighedens it-udbyder. Da der alene er tale om, at skjult identitet anvendes i forbindelse med udtagelse af stoffer, blandinger eller andre varer og ikke husundersøgelse, undersøgelse eller beslaglæggelse af breve eller andre papirer, beslaglæggelse af genstande, undersøgelse af personer eller lignende, vurderes det, at

anvendelse af skjult identitet ikke er omfattet af anvendelsesområdet for reglerne om tvangsindgreb, jf. lov om retssikkerhedssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter § 1. Det vurderes, at prøveudtagning af stoffer, blandinger eller andre varer næppe i sig selv vil kunne anses for at være en undersøgelse eller beslaglæggelse af en genstand efter § 1, stk. 2, nr. 2, i lov om retssikkerhedssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019.

Det er ikke hensigten, at en anden offentlig myndighed eller en offentlig eller privat virksomhed skal kunne bemyndiges til at bruge skjult identitet ved udtagning af stoffer, blandinger eller andre varer. Det er alene tilsynsmyndigheden, der skal have kompetencen til anvendelsen af skjult identitet. Bestemmelsen kan derfor ikke anvendes til at lade en anden offentlig myndighed eller en offentlig eller privat virksomhed udtage stoffer, blandinger eller andre varer ved brug af skjult identitet.

Kemikalielovens § 49, stk. 3 og 4 finder også anvendelse i forbindelse med administration og kontrol af EU-forordninger vedrørende stoffer, blandinger og varer, som er omfattet af kemikalieloven, jf. kemikalielovens § 51 b, 1. pkt.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Der findes ikke i kemikalieloven hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indholdet på onlinegrænseflader.

Det følger af den foreslåede § 50, 1. pkt., i kemikalieloven, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold fra en onlinegrænseflade, der henviser til et stof, en blanding eller en anden vare, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Den foreslåede bestemmelse i § 50 indfører således de beføjelser for tilsynsmyndigheden, som kræves efter artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, i markedsovervågningsforordningen. Efter denne bestemmelse skal markedsovervågningsmyndigheden tillægges beføjelse til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter, fra en onlinegrænseflade eller at påbyde, at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

Det fremgår bl.a. af betragtning 16 i markedsovervågningsforordningens præambel, at fjernelse af indhold vedrørende produkter, der ikke overholder de gældende regler, ikke bør berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel. Ligeledes fremgår det bl.a. af betragtning 41 i markedsovervågningsforordningens præambel, at i de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør markedsovervågningsmyndighederne kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og forholdsmæssigt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse en sådan

skade, herunder om nødvendigt ved at kræve fjernelse af indhold fra onlinegrænsefladen eller visning af en advarsel. Derudover fremgår det, at foranstaltningen bør træffes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2000/31/EF. På den baggrund følger det af artikel 2, stk. 4, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF.

Den foreslåede bestemmelse berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i lov nr. 227 af 22. april 2002 om tjenester i informationssamfundet, herunder visse aspekter af elektronisk handel (e-handelsloven), som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Bestemmelsen skal sikre, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejere af onlinegrænseflader at ændre den måde et stof, en blanding eller anden vare markedsføres eller helt at fjerne et stof, en blanding eller anden vare, der ikke lever op til reglerne f.eks. fra en webbutik. Bestemmelsen tænkes også anvendt af tilsynsmyndigheden til at få omtale af stoffer, blandinger eller andre varer fjernet fra f.eks. blogs eller i forbrugertests, ligesom det sikres, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejere at fjerne farlige stoffer, blandinger eller andre varer fra onlinegrænseflader, selv om det ikke er sælger, der ejer onlinegrænsefladen. Samtidig sikres det, at tilsynsmyndigheden kan påbyde, at en advarsel skal vises til slutbrugerne, når de benytter sig af grænsefladen f.eks. hvis et ulovligt stof, blanding eller vare har været solgt fra onlinegrænsefladen. I så fald vil kunderne modtage information om dette, når de besøger webbutikken eller handelsplatformen m.v.

Bestemmelsen går videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, idet den vil kunne anvendes i forbindelse med salg af stoffer, blandinger, og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, og således ikke alene stoffer, blandinger, og andre varer, der udgør en alvorlig risiko, som det fremgår af forordningen. Dermed tildeles tilsynsmyndigheden en beføjelse, som skal gøre det lettere at håndhæve reglerne online på samme vis, som det er tilfældet over for fysiske butikker.

Med den foreslåede bestemmelse tilstræbes endvidere en afgrænsning af muligheden for at påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der svarer til afgrænsningen i lov om produkter og markedsovervågning. Der henvises i den sammenhæng til bemærkningerne til § 22 i denne lov, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 179 som fremsat, side 78.

Termen onlinegrænseflade skal forstås, som denne er defineret i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 15. Ved onlinegrænseflade forstås således enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation, der drives af eller på vegne af en erhvervsdrivende, og som giver slutbrugere adgang til den erhvervsdrivendes produkter. Da der hele tiden sker udvikling inden for området, hvor nye digitale løsninger og produkter opstår, vil onlinegrænseflade dog også kunne forstås som omfattende disse.

Det følger af det foreslåede § 50, 2. pkt., at tilsynsmyndighedernes afgørelser efter 1. pkt. ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Forslaget er i overensstemmelse med den generelle ordning i kemikalieloven, hvorefter klageadgang for tilsynsafgørelser er afskåret af hensyn til tilsynets effektivitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I de gældende regler i kemikalieloven findes der ikke mulighed for at blokere adgangen til hjemmesider eller andre onlinegrænseflader på baggrund af ulovlige stoffer, blandinger eller andre varer.

Det fremgår af den foreslåede § 50 a, stk. 1, i kemikalieloven, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvis et påbud efter § 50 ikke er efterkommet, eller hvis der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af stoffer, blandinger eller andre varer, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Den foreslåede bestemmelse i § 50 a, stk. 1, indfører beføjelser, som kræves af artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, i markedsovervågningsforordningen. Efter bestemmelsen skal myndigheden tillægges beføjelse til – hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, og hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes – at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger, hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes.

Den foreslåede bestemmelse berører ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder ikke bestemmelsen i § 16 i e-handelsloven om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Tilsynsmyndigheden skal kunne bringe manglende overensstemmelse til ophør hurtigt og effektivt, når den erhvervsdrivende, der sælger et stof, en blanding eller anden vare, ikke samarbejder, skjuler sin identitet eller flytter inden for EU eller til et tredjeland for at undgå håndhævelse. I de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for slutbrugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør tilsynsmyndigheden kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og proportionalt, og såfremt der ikke er anden mulighed for at forhindre eller begrænse faren for brugerne. Efter artikel 3, nr. 20, i markedsovervågningsforordningen defineres et produkt, der udgør en alvorlig risiko, som et produkt, der udgør en risiko, og for hvilket, på grundlag af en risikovurdering og under hensyntagen til produktets normale og forventede anvendelse, en kombination af sandsynligheden for, at en fare forårsager skade, og skadens sværhedsgrad anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af risikoen ikke viser sig umiddelbart. Dette foreslås ligeledes at gælde for stoffer, blandinger og andre varer.

Når et påbud efter den foreslåede § 50 ikke efterkommes, bør tilsynsmyndigheden derfor kunne foranledige, at adgangen til en onlinegrænseflade blokeres i situationer, hvor produktet udgør en alvorlig risiko. Endvidere kan bestemmelsen anvendes, hvor der på en onlinegrænseflade gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko. Bestemmelsen kan anvendes over for webbutikker og handelsplatforme, der formidler et salg af produktet eller videreformidler kontakten mellem køber og sælger.

I relation til hjemmesider forstås der ved blokering en ordning, der er rettet mod danske internetudbydere med henblik på direkte DNS-blokering fra udbyderens side af en onlinegrænseflade med et stof, blanding eller anden vare, der udgør en alvorlig risiko. DNS-blokering medfører, at forsøg på at opnå adgang til blokerede onlinegrænseflader automatisk afvises af internetudbyderen. Det forudsættes, at afvisningen vil være ledsaget af en tekst, hvoraf det fremgår, at tilsynsmyndigheden har opnået rettens kendelse til

at blokere den pågældende onlinegrænseflade, og at eventuelle indsigelser kan rettes til tilsynsmyndigheden. For danske hjemmesider, der slutter på . dk, kan blokeringen foretages af webhostingudbyderen.

En afgørelse om blokering vil have betydning både for ejeren af onlinegrænsefladen, der ikke kan markedsføre sit stof, blanding eller anden vare, og for informationstjenesteudbyderen, der skal gennemføre den egentlige blokering. Hvis tilsynsmyndigheden ønsker at blokere en onlinegrænseflade, skal der træffes afgørelse om blokeringen overfor ejeren af onlinegrænsefladen. Det er informationstjenesteudbyderen der er nærmest til at blokere for adgangen til onlinegrænsefladen. Derfor påhviler det informationstjenesteudbyderen, at bistå tilsynsmyndigheden med at gennemføre kendelsen. For hjemmesider vil det typisk være en webhostingudbyder, hvis det er en dansk hjemmeside med et ". dk-domænenavn". For en udenlandsk hjemmeside vil det typisk være internetudbyderne, hvilket i så fald vil ske i form af en såkaldt DNS-blokering.

Kravet om, at der på onlinegrænsefladen sælges eller formidles salg af et stof, en blanding eller vare, der udgør en alvorlig risiko, indebærer, at der f.eks. sælges eller formidles et stof, en blanding eller vare, der udgør en alvorlig risiko. Det afgørende er således, at brugere kan få et fejlagtigt indtryk af, at et stof, en blanding eller vare ikke udgør en alvorlig risiko, hvis dette er tilfældet. Omtale af et farligt stof, blanding eller vare på en onlinegrænseflade kan dermed ikke i sig selv resultere i blokering af en onlinegrænseflade.

At der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg vil sige tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 2 år har begået mindst to lignende forseelser – altså tre i alt. Der behøver ikke nødvendigvis være tale om identiske forseelser. Det afgørende er derimod, at de er ensartede, og at der er tale om stoffer, blandinger og andre varer, der udgør en alvorlig risiko. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere forseelser har udløst en blokering af onlinegrænsefladen eller har været til pådømmelse i det strafferetlige system. Der er udelukkende tale om, at tilsynsmyndigheden gentagne gange har truffet afgørelse om, at den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig at udgøre en alvorlig risiko. Ved den tredje afgørelse om, at den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig at udgøre en alvorlig risiko, kan tilsynsmyndigheden samtidigt med at der er truffet afgørelse over for den erhvervsdrivende påbegynde blokering af den pågældende onlinegrænseflade. I gentagelsestilfælde vil tilsynsmyndigheden derfor ikke skulle afvente om påbuddet efterkommes, inden en blokering af onlinegrænseflade kan ske. I den forbindelse går bestemmelsen videre end markedsovervågningsforordningen artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

Ved vurderingen af, om der fra en onlinegrænseflade gentagne gange er solgt eller formidlet salg af ulovlige produkter, medtages ikke forseelser, der er begået før lovens ikrafttræden den 1. juli 2021. De situationer, hvor virksomheden selv tager kontakt til tilsynsmyndigheden og således af egen drift retter op på fejl, bør ikke indgå i vurderingen af gentagelse.

Det følger af det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, at afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens begæring.

Imødekommes tilsynsmyndighedens anmodning om blokering, skal kendelsen indeholde oplysning om, hvilken konkret onlinegrænseflade der kan blokeres. Kendelse om blokering træffes over for den informationssamfundstjenesteudbyder, der er nærmest til at blokere for adgangen til onlinegrænsefladen.

Retten vil kunne træffe afgørelse om blokeringens varighed. Blokeringen vil under alle omstændigheder kunne ophæves, når betingelserne i de foreslåede *stk. 4* eller *5* er til stede.

Kendelser om blokering kan kæres efter de almindelige betingelser i retsplejelovens kapitel 37.

Det følger af det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, at retten, inden den træffer afgørelse, så vidt muligt skal give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig.

Den ejer af en onlinegrænseflade, der rammes af indgrebet om blokering, vil således som part have mulighed for at komme med sine bemærkninger, inden kendelsen om blokering træffes over for onlinegrænsefladens ejer.

Det følger af det foreslåede *stk. 2, 3. pkt.*, at i kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Tilsynsmyndigheden forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. af ejeren (registranten) af den onlinegrænseflade, som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder onlinegrænsefladen ikke kontaktoplysninger, og kan disse oplysninger ikke umiddelbart fremskaffes på anden vis, kan underretning undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjælpsregler om underretning til personer i andre lande.

Det følger af det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, at det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå tilsynsmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*.

Det indebærer bl.a., at udbyderne skal iværksætte en blokering af adgangen til den onlinegrænseflade, som rettens kendelse vedrører.

Tilsynsmyndigheden vil efter den foreslåede bestemmelse i praksis videreformidle rettens kendelse til udbydere af informationssamfundstjenester, som derefter forestår den tekniske gennemførelse af en blokering.

Udbydere af informationssamfundstjeneste skal forstås i overensstemmelse med den definition, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 14. Definitionen omfatter alle fysiske og juridiske personer, som leverer tjenester, der er nødvendige for, at en modtager kan få adgang til f.eks. internettet og kan søge efter og give oplysninger på åbne netværk. Begrebet omfatter endvidere fysiske og juridiske personer, der stiller tjenesteydelser og produkter til rådighed både gratis eller mod betaling på f.eks. internettet. Der vil f.eks. være tale om internetleverandører, serverejere, webhostingudbydere, applikationsudbydere og erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser online.

En informationstjenesteudbyder kan f.eks. være en internetleverandør, serverejere, webhostingudbydere, applikationsudbydere og en erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser online.

Det er hensigten med bestemmelsen at omfatte internetudbydere, der udbyder internet til en bredere kreds af kunder. Det er dermed ikke hensigten at omfatte virksomheder, der udbyder internet til en begrænset eller lukket kreds af personer, herunder restauranter, hoteller, uddannelsesinstitutioner, boligforeninger eller lignende.

Det følger af det foreslåede stk. 3, 2. pkt., at tilsynsmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester administrative tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbydere at foretage.

Bestemmelsen vil kunne finde anvendelse over for udbydere af informationssamfundstjenester i tilfælde, hvor den pågældende udbyder, på trods af tilsynsmyndighedens fremvisning af rettens kendelse om blokering, ikke iværksætter en blokering af den berørte hjemmeside. Ved tilsynsmyndighedens kontrol af produkter, kan der i de tilfælde, hvor en kendelse ikke efterkommes, være behov for, at tilsynsmyndigheden kan anvende administrative tvangsbøder med henblik på, at kendelsen efterleves.

Det er afgørende for beskyttelsesniveauet af forbrugerne samt miljø og sundhed, at adgangen til online-grænsefladen, hvorfra der er adgang til produkter, som udgør en alvorlig risiko, minimeres og blokeres hurtigst muligt efter rettens kendelse. Muligheden for at pålægge administrative tvangsbøder anses som et effektivt middel til at sikre, at dette sker. Det er samtidig en grundlæggende forudsætning for tilsynsmyndighedens kontrolvirksomhed, at rettens kendelser efterkommes.

De administrative tvangsbøder vil skulle fastsættes som daglige bøder på 1.000,- kr., indtil den påtvungne handling efterkommes. Daglige tvangsbøder vil skulle gives for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og bøderne vil kunne forhøjes med skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat. Det almindelige proportionalitetsprincip medfører bl.a., at tvangsbøden ikke må stå i misforhold til konsekvenserne ved undladelsen, ligesom der ved fastsættelsen af tvangsbøden skal tages hensyn til den handlingspligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt, men bødestørrelsen forhøjelse vil i øvrigt bero på et konkret skøn.

De daglige administrative tvangsbøder vil kunne pålægges fra en given dato. Forudsætningen for at tilsynsmyndigheden kan pålægge daglige tvangsbøder vil være, at tilsynsmyndigheden mindst 14 kalenderdage forinden underretter den handlingspligtige om, at bøden vil blive pålagt fra den anførte dato. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden. De daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes med en uges skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat.

Når påbuddet efterkommes bortfalder pålagte, men ikke betalte eller ikke inddrevne, tvangsbøder.

Det følger af det foreslåede stk. 4, 1. pkt., at tilsynsmyndigheden skal påse, at et indgreb efter den foreslåede stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede.

Det forudsættes i stk. 4, at såfremt tilsynsmyndigheden bliver bekendt med, at grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden hurtigst muligt foranledige, at blokeringen fjernes. Ophævelsen kan ske på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod eller af tilsynsmyndigheden. Da blokering af en hjemmeside er et vidtgående indgreb, bør der være mulighed for hurtigt at ophæve blokeringen, når grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede.

Informationstjenesteudbydere vil skulle bistå tilsynsmyndigheden med at gennemføre en ophævelse af en blokering på samme vis, som når der pålægges en blokering.

Det foreslås i stk. 4, 2. pkt., at hvor grundlaget for blokering ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

For at processen med at ophæve blokeringen vil kunne forløbe så hurtigt som muligt og uden unødige procestrin, foreslås det at gøre det muligt for tilsynsmyndigheden at træffe afgørelse om, at blokeringen skal ophæves, det vil sige uden, at domstolene vil skulle afsige kendelse om ophævelsen. Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at tilsynsmyndigheden vil have en forpligtelse til at følge op og vurdere, om blokeringen skal opretholdes. Denne forpligtelse forudsættes ikke at omfatte en pligt til at følge op og vurdere den blokerede onlinegrænseflade oftere end hver sjette måned. Afgørelse om ophævelse vil skulle træffes, når det er godtgjort, at påbuddet er efterkommet, eller den erhvervsdrivende har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at der fra onlinegrænsefladen igen sælges eller formidles salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

Det følger af det foreslåede *stk. 5, 1. pkt.*, at hvis den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, fremsætter anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten.

I relation til hjemmesider vil det i praksis være registranten af hjemmesiden, der vil kunne fremsætte den nævnte anmodning.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes benyttet i de tilfælde, hvor indholdet på hjemmesiden er ændret væsentligt, men hvor tilsynsmyndigheden ikke anser denne ændring for at være af en sådan karakter, at blokeringen skal ophæves som følge af bestemmelsen i stk. 4. I disse situationer kan tilsynsmyndighederne få spørgsmålet indbragt for retten.

Det følger af det foreslåede *stk. 5, 2. pkt.*, at retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes.

Der indsættes således en hjemmel til løbende domstolskontrol.

Sagen vil skulle indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside. Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 5, 3. pkt.*, at tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.

Hvis retten træffer afgørelse om, at blokeringen ikke skal ophæves, kan ejeren af onlinegrænsefladen ikke forlange spørgsmålet indbragt for retten på ny, før der er forløbet 3 måneder. Bestemmelsen i stk. 4 skal dog fortsat overholdes i disse måneder. Det vil sige, at tilsynsmyndigheden har pligt til at træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen, hvis onlinegrænsefladen godtgør, at betingelserne for blokeringen ikke længere er til stede.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Kemikalieloven indeholder i dag ikke hjemmel til at kræve, at betaling af gebyr for det med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede nye register over producenter, leverandører, importører, eksportører, lagerholdere, distributører og forhandlere af bekæmpelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse skal ske digitalt.

Det foreslås derfor, at der i kemikalielovens § 55, stk. 3, indføres en hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at betaling af gebyrer i medfør af lovens regler og regler fastsat i medfør af loven skal ske digitalt.

Hjemmelen skal forstås således, at den også giver adgang til at fastsætte regler om fritagelse for, at betaling af gebyr skal ske digitalt. Det er hensigten, at den foreslåede hjemmel vil blive udnyttet til at fastsætte regler om, at betaling af det gebyr, som fastsættes i medfør af den foreslåede § 37 b, stk. 3, skal ske digitalt, og det skal ske ved brug af MAB. Hjemlen vil imidlertid fremadrettet også kunne udnyttes til at fastsætte regler om, at betaling af gebyr efter kemikalielovens øvrige regler skal ske digitalt.

Til nr. 9

Kemikalielovens § 59, stk. 1 fastsætter, at der medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, kan fastsættes straf af bøde, og at der endvidere kan fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i 2 år under omstændigheder, som beskrevet i stk. 2. De omstændigheder, som der henvises til i § 59, stk. 2 er, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på menneskers eller husdyrs liv eller sundhed eller fremkaldt fare derfor, voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel, herunder ved besparelser, for den pågældende selv eller andre.

Der er ikke i dag mulighed for at pålægge straf, såfremt en producent, importør eller forhandler, som sælger stoffer, blandinger eller andre varer, ikke efterkommer en anmodning fra tilsynsmyndighederne om for egen regning at fremsende prøveeksemplarer af stoffer, blandinger eller andre varer. Der er i dag heller ikke mulighed for at pålægge straf, hvis en erhvervsdrivende ikke efterkommer påbud om fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter fra en onlinegrænseflade eller påbud om, at indholdet på en onlinegrænseflade ændres.

For at sikre en høj efterlevelse af reglen som fastsættes i medfør af den foreslåede § 49, stk. 3, 1. pkt., samt reglen som fastsættes i medfør af § 50, vurderes det, at manglende overholdelse af disse regler skal kunne straffes.

Det foreslås derfor at ændre § 59, stk. 1, nr. 5, således at der i denne også henvises til § 49, stk. 3, 1. pkt., samt § 50, i kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 5, således at der, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, kan straffes med bøde for overtrædelse af bestemmelsen. Det betyder, at § 49, stk. 3, 1. pkt. samt § 50, kan straffes med bøde. Det betyder endvidere at straffen kan stige til fængsel i 2 år under de i bestemmelsen nærmere angivne omstændigheder.

Med den foreslåede tilføjelse af § 50, og § 49, stk. 3, 1. pkt., i § 59, stk. 1, nr. 5, er det således hensigten,

at der vil kunne pålægges straf i form af bøde i det tilfælde, hvor et påbud eller en anmodning efter § 49, stk. 3, og § 50 ikke er efterkommet. Derved vil det blive strafbelagt, at en producent, importør eller forhandler ikke følger tilsynsmyndighedens anmodning om at indsende prøveeksemplarer efter § 49, stk. 3, 1. pkt.

Der kan fastsættes straf for overtrædelser af bestemmelsen om påbud om fjernelse af indhold eller påbud om ændring af indhold på onlinegrænseflader, såfremt en ejer af en onlinegrænseflade ikke efterkommer et påbud efter § 50.

Det følger af lovens § 60, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til nr. 10

Med lov nr. 489 af 21. maj 2013 blev kemikalielovens § 50 ophævet. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at bestemmelsen i § 50 er videreført i lovens § 49, stk. 1, jf. Folketingstidende, tillæg A, L 41, som fremsat.

Som konsekvens af, at § 50 er ophævet foreslås det i § 59, stk. 1, nr. 8, at henvisningen til § 50 udgår. Der er således tale om en berigtigelse af strafbestemmelsen.

Til nr. 11

Kemikalielovens § 59, stk. 4 fastsætter, at der kan fastsættes straf af bøde, og at der endvidere kan fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i 2 år under omstændigheder som beskrevet i stk. 2 i regler og forskrifter, der udstedes i medfør af kemikalielovens § 4 a, § 7 a, § 7 b, § 10, stk. 4 og 5, § 10 a, § 15 c, § 22, stk. 2-4, § 22 a, § 22 b, § 22 c, § 23, § 24, stk. 4, § 26, § 27, § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 30 e, § 31, § 32, § 32 a, § 32 c, § 35, § 36, stk. 2, § 37, § 38 a, § 38 b, stk. 1-3, § 38 d, § 38 e, § 39, § 39 b, § 41, § 42, § 42 a, § 43, § 43 a og § 47 a, stk. 2. De omstændigheder, som der henvises til i § 59, stk. 2 er, hvis overtrædelserne er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelserne er voldt skade på menneskers eller husdyrs liv eller sundhed eller fremkaldt fare derfor, voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel, herunder ved besparelser, for den pågældende selv eller andre.

Det følger af den foreslåede ændring i § 59, stk. 4, at undladelse af at afgive oplysninger til brug for registret udstedt i medfør af den foreslåede § 37 b skal kunne strafbelægges i lighed med de øvrige pligter efter loven og regler udstedt i medfør heraf.

Det vurderes, at manglende afgivelse af oplysninger til brug for registeret skal sanktioneres. Sanktionen vil i så fald pålægges den, der producerer, leverer, importerer, eksporterer, forhandler, oplagrer eller distribuerer bekæmpelsesmidler i Danmark til erhvervsmæssig anvendelse. Sanktioneringen skal forstås sådan, at ikke kun fuldkommen undladelse af at afgive oplysninger udløser sanktion, men også undladelse af at afgive individuelle oplysninger, som fastsat i medfør af § 37 b kan udløse sanktion. Det kan f.eks. være undladelse af at angive relevante P-numre for virksomheden.

Sanktionen vil tage form af bøde, og straffen kan stige til fængsel i 2 år, hvis overtrædelserne er begået

forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på menneskers eller husdyrs liv eller sundhed eller fremkaldt fare derfor, voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel, herunder ved besparelser, for den pågældende selv eller andre.

Til § 2

Til nr. 1

Der findes ikke i miljøbeskyttelsesloven hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan pålægge en erhvervsdrivende at give adgang til indlejret software, jf. markedsovervågningsforordningen artikel 14, stk. 4, litra a, pålægge erhvervsdrivende at levere relevante oplysninger om forsyningskæden, jf. artikel 14, stk. 4, litra b, pålægge erhvervsdrivende at fremlægge de relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger har relation til undersøgelsens genstand, jf. artikel 14, stk. 4, litra c. Det samme gælder for at erhverve produktprøver, herunder under en skjult identitet til at kontrollere disse prøver og foretage reverse engineering (proces, hvor man undersøger et produkt for at finde ud af, hvordan det fungerer og er sat sammen med henblik på at fastslå, om det lever op til gældende regler) på dem med henblik på at identificere manglende overensstemmelse og indhente dokumentation, jf. artikel 14, stk. 4, litra j. Endvidere er der i miljøbeskyttelsesloven ikke, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, beføjelse til at påbyde fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter, fra en onlinegrænseflade eller at påbyde, at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade, jf. artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1. Endelig er der i de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven ikke mulighed for at blokere adgangen til hjemmesider eller andre onlinegrænseflader, hvor der gentagne gange er sket et salg eller formidlet salg af produkter, som ikke er i overensstemmelse med loven, regler fastsat i medfør af loven eller forordninger omfattet af lovens anvendelsesområde.

Som følge af, at markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b, c og j, pålægger EU-medlemsstaterne at fastsætte nationale regler om markedsovervågningsmyndighedernes beføjelser, foreslås det i § 79 e, stk. 1, at miljøministeren i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser, bemyndiges til at fastsætte regler om tilsynsmyndighedernes tilsynsforpligtelser og -beføjelser.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren dermed vil kunne fastsætte nærmere regler om, at tilsynsmyndighederne vil kunne udøve tilsynsforpligtelser og -beføjelser, som følger af EU-retlige eller internationale forpligtelser på miljøbeskyttelseslovens område. Det gælder nuværende som fremtidige forpligtelser, herunder udvidelse af nuværende forpligtelser.

Det vil kunne dreje sig om forpligtelser og beføjelser, som ikke allerede er tillagt eller pålagt miljøministeren eller tilsynsmyndigheden efter miljøbeskyttelsesloven.

Det er aktuelt hensigten, at miljøministeren med den foreslåede hjemmel vil fastsætte regler, som vil supplere markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b, c og j, ved at fastsætte de nærmere regler i bekendtgørelse nr. 870 af 8. juli 2015 om import og salg samt eksport af batterier og akkumulatorer, bekendtgørelse nr. 766 af 30. maj 2020 om visse krav til emballager, bekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2016 om støj fra maskiner til brug i det fri, bekendtgørelse nr. 148 af 8. februar

2018 om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, bekendtgørelse nr. 1366 af 13. september 2020 om begrænsning af import, salg samt fremstilling til eksport inden for EU og til EFTA-lande af person- og varebiler m.v., der indeholder visse farlige stoffer, bekendtgørelse nr. 1100 af 31. oktober 2019 om regulering af støj- og luftemissioner fra fritidsfartøjer og personlige fartøjer og bekendtgørelse nr. 1019 af 1. oktober 2019 om henlæggelse til Miljøstyrelsen af opgaver og tilsyn vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628/EU af 14. september 2016 om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikke-vejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF og bekendtgørelse nr. 680 af 19. maj 2020 om det europæiske og det nordiske miljømærke.

Det følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c, at tilsynsmyndigheden som minimum skal tillægges beføjelser til at pålægge erhvervsdrivende at forelægge relevante dokumenter, tekniske specifikationer, data eller oplysninger om overensstemmelse og tekniske aspekter af produktet, herunder adgang til indlejret software i det omfang en sådan adgang er nødvendig for at vurdere produktets overensstemmelse med lovgivningen. Samtidig skal tilsynsmyndigheden have beføjelser til at pålægge erhvervsdrivende at levere oplysninger om forsyningskæden og distributionsnettet, om mængder af produkter på markedet og om andre produktmodeller, der har de samme tekniske egenskaber som det pågældende produkt, og oplysninger om ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger er nødvendige for sagen. Den foreslåede bemyndigelse vil give ministeren mulighed for at fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden vil kunne anmode om de ovenfor nævnte typer af oplysninger.

Konkret er det hensigten, at i de otte bekendtgørelser nævnt ovenfor, vil miljøministeren med hjemmel i den foreslåede bemyndigeshjemmel fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden kan pålægge den erhvervsdrivende at forelægge relevante dokumenter, tekniske specifikationer, data eller oplysninger om overensstemmelse og tekniske aspekter af produktet, herunder adgang til indlejret software.

Det er desuden hensigten, at der i de otte bekendtgørelser vil blive fastsat regler om, at den erhvervsdrivende skal levere relevante oplysninger om forsyningskæden, om de nærmere detaljer for distributionsnettet, om mængder af produkter på markedet og om andre produktmodeller, der har de samme tekniske egenskaber som det pågældende produkt, når det er relevant for overensstemmelse med de gældende krav i henhold til EU-harmoniseringslovgivningen.

Endvidere er det hensigten, at der i de otte bekendtgørelser vil blive fastsat regler om, at tilsynsmyndigheden kan pålægge erhvervsdrivende at fremlægge relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger har relation til undersøgelsens genstand.

Den konkrete benyttelse af bemyndigelsen i de otte bekendtgørelser vil fastsætte nationale regler som påkrævet i artikel 14, stk. 4, litra a, b og c, i markedsovervågningsforordningen for så vidt angår miljøbeskyttelseslovens område.

Vurderingen af, hvilke oplysninger der vil blive indhentet i forbindelse med et tilsyn, vil altid bero på en proportionalitetsvurdering og karakteren af den dokumentation, der kan kræves, vil variere fra sag til sag. De oplysninger, tilsynsmyndigheden vil kunne kræve, skal være relevante for tilsynet og være tilgængelige for virksomheden. Der er således ikke tale om, at tilsynsmyndigheden kan kræve, at en erhvervsdrivende foretager nye test, som efterfølgende dokumenteres over for myndighederne.

De regler, som forventes fastsat med hjemmel i den foreslåede § 79 e, vil være afgrænset af det almindelige forbud mod selvinkriminering, som det blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 og retssikkerhedslovens § 10. Har tilsynsmyndigheden konkret mistanke om, at det af oplysningerne vil fremgå, at den pågældende har begået noget strafbart, kan det således ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde må sagen overlades til politiets efterforskning.

Det forudsættes endvidere, at oplysninger ikke kan nægtes udleveret under henvisning til, at oplysningerne har karakter af forretningshemmeligheder eller lignende.

Det er endvidere hensigten, at der med den foreslåede bestemmelse vil blive fastsat regler om, at tilsynsmyndigheden, som led i kontrollen med overholdelse af reglerne, vil kunne udtage ethvert produkt, som er omfattet af miljøbeskyttelseslovens anvendelsesområde og følger af en EU-retlig eller international forpligtigelse, herunder ved brug af en skjult identitet. Ved udtagelsen af et produkt vil tilsynsmyndigheden kunne kontrollere disse prøver og foretage reverse engineering på dem med henblik på at identificere manglende overensstemmelse med reglerne og indhente dokumentation. Ved udnyttelsen af den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om udtagelse af produkter og reverse engineering i de otte bekendtgørelser vil der blive fastsat nationale regler som påkrævet i markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra j, for så vidt angår miljøbeskyttelseslovens område.

Med skjult identitet forstås situationer, hvor en tilsynsmyndighed køber et produkt uden at give sig til kende eller identificere sig som tilsynsmyndigheden i forbindelse med købet. Tilsynsmyndigheden kan skjule sin identitet på forskellige måder. Det kan eksempelvis ske ved at foretage køb af produkter i en medarbejders navn, ved brug af et særligt kreditkort til formålet, ved opgivelse af en anden mailadresse end tilsynsmyndighedens sædvanlige eller ved at få sendt produktet til en anden adresse end tilsynsmyndighedens officielle postadresse. Der kan også være tale om en kombination af flere forskellige tiltag. Formålet er, at tilsynsmyndigheden i købsituationen ligestilles med enhver anden aftager af det pågældende produkt.

Ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse i § 79 e, stk. 1, til at erhverve produkter under skjult identitet forventes fastsat regler om en ordning, hvor virksomheden eller forhandleren af produktet i umiddelbar forlængelse af erhvervelse af produktet orienteres om, at der indledes en tilsynssag, medmindre dette vil medføre, at formålet med erhvervelsen under skjult identitet forspildes, f.eks. fordi der foreligger en risiko for, at virksomheden eller forhandleren af produktet vil bortskaffe eventuelle ulovlige produkter, imens tilsynet udføres.

Erhvervelse af produkter vil endvidere kunne ske med henblik på reverse engineering, hvorved forstås en proces, hvor man undersøger et produkt for at finde ud af, hvordan det fungerer og er sat sammen med henblik på at fastslå, om det lever op til gældende regler.

Som følge af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, foreslås det i § 79 e, *stk.* 2, at miljøministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser, regler om at påbyde ejeren af en onlinegrænseflade, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med nærmere angivne regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller regler i forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde fra en onlinegrænseflade.

Ved udnyttelsen af bemyndigelsen og udmøntningen af de nærmere regler om at ændre eller fjerne indhold fra en onlinegrænseflade i de otte bekendtgørelser, som er omtalt ovenfor og i pkt. 3.1.1.2, vil der være fastsat nationale regler som påkrævet i markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, på miljøbeskyttelseslovens område.

Det er hensigten, at miljøministeren i de otte bekendtgørelser vil fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden tillægges beføjelse til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde den erhvervsdrivende at ændre eller fjerne indhold fra en onlinegrænseflade, der henviser til produkter, som udgør en alvorlig risiko, herunder at påbyde ejeren af en onlinegrænseflade af ændre indholdet således, at en advarsel til brugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

Det fremgår bl.a. af betragtning 16 i markedsovervågningsforordningens præambel, at fjernelse af indhold vedrørende produkter, der ikke overholder de gældende regler, ikke bør berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel. Ligeledes fremgår det bl.a. af betragtning 41 i markedsovervågningsforordningens præambel, at i de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør markedsovervågningsmyndighederne kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og forholdsmæssigt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse en sådan skade, herunder om nødvendigt ved at kræve fjernelse af indhold fra onlinegrænsefladen eller visning af en advarsel. Derudover fremgår det, at foranstaltningen bør træffes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2000/31/EF. På den baggrund følger det af artikel 2, stk. 4, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF.

Den foreslåede bestemmelse og udnyttelsen af bemyndigelsen berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Udmøntningen af den foreslåede bestemmelse i § 79 e, stk. 2, skal sikre, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejere af onlinegrænseflader at ændre den måde et produkt markedsføres eller helt at fjerne et produkt, der ikke lever op til reglerne, f.eks. fra en webbutik. Udmøntningen af bestemmelsen tænkes også anvendt af tilsynsmyndigheden til at få omtale af produktet fjernet fra f.eks. blogs eller i forbrugertests.

Det er ikke muligt at fastslå endeligt, hvad en onlinegrænseflade er, da der hele tiden sker udvikling inden for området. Umiddelbart er en onlinegrænseflade enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation, der giver brugere adgang til produkter eller indhold. I øjeblikket er det særligt hjemmesider og applikationer til mobiltelefoner, tablets og computere, der bliver brugt i denne sammenhæng. Dette formodes dog at ændre sig i takt med, at der kommer nye løsninger på markedet.

Det er hensigten, at opgaven som tilsynsmyndighed i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 67 og § 80, stk. 1, delegeres til Miljøstyrelsen. Det er tillige hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at afgørelser truffet af Miljøstyrelsen efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 79 e ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed, jf. miljøbeskyttelseslovens § 80, stk. 2, hvoraf det følger, at ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter § 80, stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

I forhold til straf for manglende overholdelse af regler fastsat i medfør af den foreslåede § 79 e henvises der til lovforslagets § 2, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Til nr. 2

I de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven findes der ikke mulighed for at blokere adgangen til hjemmesider eller andre onlinegrænseflader. Således er der ikke hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at påbyde, hvis en anmodning efter artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes, at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger, jf. artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

Som følge af, at markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, pålægger medlemsstaterne at fastsætte nationale regler om markedsovervågningsmyndighedernes beføjelser, foreslås det i § 90 a, stk. 1, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvor et påbud efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 79 e, stk. 2, ikke er efterkommet, eller hvor der meddeles påbud efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 79 e, stk. 2, og hvor der gentagne gange er meddelt lignende påbud efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 79 e, stk. 2.

Bestemmelsen supplerer delvist artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, i markedsovervågningsforordningen. Efter bestemmelsen skal tilsynsmyndigheden tillægges beføjelse til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, og hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes, at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger.

Det fremgår bl.a. af betragtning 16 i markedsovervågningsforordningens præambel, at fjernelse af indhold vedrørende produkter, der ikke overholder de gældende regler, eller, hvis dette ikke er muligt, begrænsning af adgangen til sådanne produkter, der tilbydes gennem deres tjenester, bør ikke berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel. Ligeledes fremgår det bl.a. af betragtning 41 i markedsovervågningsforordningens præambel, at når en anmodning om fjernelse af indhold eller visning af advarsel ikke imødekommes, bør den relevante myndighed have beføjelse til at påbyde, at leverandører af informationssamfundstjenester begrænser adgangen til onlinegrænsefladen, og derudover at foranstaltningen bør træffes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2000/31/EF. På den baggrund følger det af artikel 2, stk. 4, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF.

Den foreslåede bestemmelse og regler fastsat i medfør af bestemmelsen berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Tilsynsmyndigheden skal kunne bringe manglende overensstemmelse til ophør hurtigt og effektivt, når den erhvervsdrivende, der sælger et produkt, ikke samarbejder, skjuler sin identitet eller flytter inden for EU eller til et tredjeland for at undgå håndhævelse. I de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør tilsynsmyndigheden

kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og proportionalt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse faren for brugerne. Efter artikel 3, nr. 20, i markedsovervågningsforordningen defineres et produkt, der udgør en alvorlig risiko, som et produkt, der udgør en risiko, og for hvilket på grundlag af en risikovurdering og under hensyntagen til produktets normale og forventede anvendelse en kombination af sandsynligheden for, at en fare forårsager skade, og skadens sværhedsgrad anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af risikoen ikke viser sig umiddelbart.

Når et påbud efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 79 e, stk. 2, ikke efterkommes, bør tilsynsmyndigheden kunne foranledige, at adgangen til en onlinegrænseflade blokeres i situationer, hvor produktet udgør en alvorlig risiko. Bestemmelsen vil kunne anvendes over for erhvervsdrivendes webbutikker og handelsplatforme, der formidler et salg af produktet eller videreformidler kontakten mellem køber og sælger.

I relation til hjemmesider forstås der ved blokering en ordning, der er rettet mod danske internetudbydere med henblik på direkte DNS-blokering fra udbyderens side af en onlinegrænseflade med et produkt, der udgør en alvorlig risiko. DNS-blokering medfører, at forsøg på at opnå adgang til blokerede onlinegrænseflader automatisk afvises af internetudbyderen. Det forudsættes, at afvisningen vil være ledsaget af en tekst, hvoraf det fremgår, at tilsynsmyndigheden har opnået rettens kendelse til at blokere den pågældende onlinegrænseflade, og at eventuelle indsigelser kan rettes til tilsynsmyndigheden. For danske hjemmesider, der slutter på .dk, kan blokeringen foretages af webhostingudbyderen.

Kravet om, at der på onlinegrænsefladen sælges eller formidles salg af et stof, en blanding eller en anden vare, der udgør en alvorlig risiko, skal være opfyldt, før der kan ske en blokering af onlinegrænseflader. Omtale af et farligt stof, en blanding eller en vare på en onlinegrænseflade kan dermed ikke i sig selv resultere i blokering af en onlinegrænseflade.

At der gentagne gange er meddelt lignende påbud efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 79 e, stk. 2 vil sige tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste to år har modtaget mindst to lignende påbud – altså tre i alt. Der behøver ikke nødvendigvis være tale om identiske påbud rettet mod samme produkt eller produkttype. Det afgørende er derimod, at påbuddene er ensartede, og at der er tale om produkter, der udgør en alvorlig risiko. Efter artikel 3, nr. 20, i markedsovervågningsforordningen defineres et produkt, der udgør en alvorlig risiko, som et produkt, der udgør en risiko, og for hvilket – på grundlag af en risikovurdering og under hensyntagen til produktets normale og forventede anvendelse – en kombination af sandsynligheden for, at en fare forårsager skade, og skadens sværhedsgrad anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af risikoen ikke viser sig umiddelbart.

Det er ikke en forudsætning, at de tidligere påbud har udløst en blokering af onlinegrænsefladen eller har været til pådømmelse i det strafferetlige system. Der er udelukkende tale om, at tilsynsmyndigheden gentagne gange har meddelt påbud efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 79 e, stk. 2. Ved det tredje påbud om, at den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig at udgøre en alvorlig risiko, kan tilsynsmyndigheden samtidigt med at der er truffet afgørelse over for den erhvervsdrivende påbegynde blokering af den pågældende onlinegrænseflade. I gentagelsestilfælde vil tilsynsmyndigheden derfor ikke skulle afvente om påbuddet efterkommes, inden en blokering af onlinegrænseflade kan ske. I den forbindelse går bestemmelsen videre end markedsovervågningsforordningen artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at afgørelse efter *stk. 1* om blokering af en onlinegrænseflade vil skulle træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens anmodning.

Imødekommes tilsynsmyndighedens anmodning om blokering, skal kendelsen indeholde oplysning om, hvilken konkret onlinegrænseflade der kan blokeres. Kendelse om blokering træffes over for den informationssamfundstjenesteudbyder, der er nærmest til at blokere for adgangen til onlinegrænsefladen. For hjemmesider vil det typisk være en webhostingudbyder, hvis det er en dansk hjemmeside med et ".dk-domænenavn". For en udenlandsk hjemmeside vil det typisk være internetudbyderne, hvilket i så fald vil ske i form af en såkaldt DNS-blokering.

Retten vil kunne træffe afgørelse om blokeringens varighed. Blokeringen vil under alle omstændigheder kunne ophæves, når betingelserne i den foreslåede § 90 a, *stk. 4* eller *5*, er til stede. Kendelser om blokering vil kunne kæres efter de almindelige betingelser i retsplejelovens kapitel 37.

I *stk. 2, 2. pkt.*, foreslås det, at retten, inden den træffer afgørelse, så vidt muligt skal give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig.

Indehaveren af onlinegrænseflade, der rammes af indgrebet om blokering, vil således som part have mulighed for at komme med sine bemærkninger, inden kendelsen om blokering træffes over for onlinegrænsefladens udbyder.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at i kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Tilsynsmyndigheden forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. af ejeren (registranten) af den onlinegrænseflade, som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder onlinegrænsefladen ikke kontaktoplysninger, og vil tilsynsmyndigheden ikke umiddelbart kunne fremskaffe disse oplysninger på anden vis, vil underretning kunne undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjælpsregler om underretning til personer i andre lande.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå tilsynsmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter § 90 a, *stk. 2*.

Det vil bl.a. indebære, at udbyderne vil skulle iværksætte en blokering af adgangen til den onlinegrænseflade, som rettens kendelse vedrører.

Tilsynsmyndigheden vil i praksis videreformidle rettens kendelse til udbydere af informationssamfundstjenester, som derefter forestår den tekniske gennemførelse af en blokering. Med udbydere af informationssamfundstjenester forstås enhver fysisk eller juridisk person, som leverer en informationssamfundstjeneste. Definitionen omfatter alle fysiske og juridiske personer, som leverer tjenester, der er nødvendige for, at en modtager kan få adgang til f.eks. internettet og kan søge efter og give oplysninger på åbne netværk. Begrebet omfatter endvidere fysiske og juridiske personer, der stiller tjenesteydelser og produkter til rådighed både gratis eller mod betaling på f.eks. internettet. Der vil f.eks. være tale om internetleverandører, serverejere, webhostingudbydere, applikationsudbydere og erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser online.

Det er hensigten med bestemmelsen at omfatte internetudbydere, der udbyder internet til en bredere kreds af kunder. Det er dermed ikke hensigten at omfatte virksomheder, der udbyder internet til en begrænset eller lukket kreds af personer, herunder restaurationer, hoteller, uddannelsesinstitutioner, boligforeninger eller lignende.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at tilsynsmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvunge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Det er hensigten, at der på baggrund af den foreslåede bemyndigelse i *stk. 3, 2. pkt.*, kan udstedes administrative tvangsbøder over for udbydere af informationssamfundstjenester i tilfælde, hvor den pågældende udbyder på trods af tilsynsmyndighedens fremvisning af rettens kendelse om blokering ikke iværksætter en blokering af den berørte hjemmeside.

Det er afgørende for beskyttelsesniveauet af forbrugerne samt miljø og sundhed, at adgangen til online-grænsefladen, hvorfra der er adgang til produkter, som udgør en alvorlig risiko, minimeres og blokeres hurtigst muligt efter rettens kendelse. Tilsynsmyndighedens mulighed for at pålægge administrative tvangsbøder anses som et effektivt middel til at sikre, at dette sker. Det er samtidig en grundlæggende forudsætning for tilsynsmyndighedens kontrolvirksomhed, at rettens kendelser efterkommes.

De administrative tvangsbøder vil skulle fastsættes som daglige bøder på 1.000,- kr., indtil den påtvungne handling efterkommes. Daglige tvangsbøder vil skulle gives for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og bøderne vil kunne forhøjes med skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat. Det almindelige proportionalitetsprincip medfører bl.a., at tvangsbøden ikke må stå i misforhold til konsekvenserne ved undladelsen af at følge kendelsen, ligesom der ved fastsættelsen af tvangsbøden skal tages hensyn til den handlingspligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt, men tvangsbødens forhøjelse vil i øvrigt bero på et konkret skøn.

De daglige administrative tvangsbøder vil kunne pålægges fra en given dato. Forudsætningen for at tilsynsmyndigheden kan pålægge daglige tvangsbøder vil være, at tilsynsmyndigheden mindst 14 kalenderdage forinden underretter den handlingspligtige om, at bøden vil blive pålagt fra den anførte dato. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden. De daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes med en uges skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat.

Når påbuddet efterkommes bortfalder pålagte tvangsbøder, som endnu ikke er betalte eller inddrevet.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at tilsynsmyndigheden skal påse, at et indgreb efter den foreslåede bestemmelse i § 90 a, stk. 1, ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede.

Det forudsættes i *stk. 4, 1. pkt.*, at såfremt tilsynsmyndigheden skulle blive bekendt med, at grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden hurtigst muligt foranledige, at blokeringen fjernes.

Ophævelsen vil kunne ske på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod eller af tilsynsmyndigheden. Da blokering af en hjemmeside er et vidtgående indgreb, bør der være mulighed for hurtigt at ophæve blokeringen, når grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede.

Det foreslås i stk. 4, 2. *pkt.*, at hvor grundlaget for blokering ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

For at processen med at ophæve blokeringen vil kunne forløbe så hurtigt som muligt og uden unødige procestrin, foreslås det at gøre det muligt for tilsynsmyndigheden at træffe afgørelse om, at blokeringen skal ophæves, det vil sige uden, at domstolene vil skulle afsige kendelse om ophævelsen. Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at tilsynsmyndigheden vil have en forpligtelse til at følge op og vurdere, om blokeringen skal opretholdes. Denne forpligtelse forudsættes ikke at omfatte en pligt til at følge op og vurdere den blokerede onlinegrænseflade oftere end hver sjette måned. Afgørelse om ophævelse vil skulle træffes, når det er godtgjort, at påbuddet er efterkommet, eller den erhvervsdrivende har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at der fra onlinegrænsefladen igen sælges eller formidles salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

I *stk. 5, 1. pkt.* foreslås det, at fremsætter den, som indgrebet efter § 90 a, stk. 1, retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af § 90 a, stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten.

I relation til hjemmesider vil det i praksis være en registrant, der vil kunne fremsætte den nævnte anmodning. Den foreslåede bestemmelse forudsættes benyttet i de tilfælde, hvor indholdet på hjemmesiden er ændret væsentligt, men hvor tilsynsmyndigheden ikke anser denne ændring for at være af en sådan art, at blokeringen skal ophæves som følge af bestemmelsen i § 90 a, stk. 4. I disse situationer kan ejeren af onlinegrænsefladerne få spørgsmålet indbragt for retten.

Det foreslås i stk. 5, 2. *pkt.*, at retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes.

Der indsættes således en hjemmel til løbende domstolskontrol. Sagen vil skulle indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside. Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom.

Det foreslås i stk. 5, 3. *pkt.*, at tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet tre måneder fra kendelsens afsigelse.

Hvis retten træffer afgørelse om, at blokeringen ikke skal ophæves, vil ejeren af onlinegrænsefladen eller anden person ikke kunne forlange spørgsmålet indbragt for retten på ny, før der er forløbet tre måneder. Bestemmelsen i § 90 a, stk. 4, vil dog fortsat skulle overholdes i disse måneder. Det vil sige, at tilsynsmyndigheden har pligt til at træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen, hvis ejeren af onlinegrænsefladen godtgør, at betingelserne for blokeringen ikke længere er til stede. Tilsynsmyndigheden vil desuden have en pligt til at ophæve blokeringen, hvis betingelserne til blokering i øvrigt ikke længere er tilstede.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Til nr. 3

Der er i dag ikke mulighed for at straffe manglende efterlevelse, hvor tilsynsmyndigheden har pålagt en erhvervsdrivende at give adgang til indlejret software, pålagt en erhvervsdrivende at efterkomme udlevering af relevante oplysninger om forsyningskæden, pålagt en erhvervsdrivende at fremlægge de relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger har relation til undersøgelsens genstand. Ligeledes er der heller ikke mulighed for at pålægge straf, hvis en erhvervsdrivende ikke efterkommer påbud om fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter, fra en onlinegrænseflade eller påbud om at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, at i regler og forskrifter, der udstedes i medfør af miljøbeskyttelseslovens §§ 7-10, §§ 12-16, § 17, stk. 3, § 18, § 19, stk. 5, § 19 a, § 27, stk. 3, § 31, stk. 3, § 32 a, stk. 2 og 3, § 35, § 35 a, § 35 b, § 35 c, § 37 b, stk. 2, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2, § 39 c, § 44, § 45, stk. 2, 4, 5 og 7, § 45 b, § 45 d, § 46 a, stk. 2, § 46 b, § 47, stk. 2, § 48, § 50 a, stk. 3, § 50 c, § 50 d, § 51, § 53, § 53 c, stk. 3, § 55 c, stk. 2, § 56, stk. 3, § 72 a, stk. 3, § 79 d, § 89, stk. 2, og § 89 a, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 2.

For at sikre en høj efterlevelse af de regler som fastsættes i medfør af den foreslåede § 79 e, vurderes det, at manglende overholdelse af disse regler skal kunne straffes.

Det foreslås med tilføjelsen af § 79 e i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, 1. pkt., at der i regler og forskrifter, der udstedes i medfør af den foreslåede § 79 e, kan fastsættes straf i form af bøde.

Med den foreslåede ændring af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, kan der fastsættes regler, hvor det gøres strafbelagt at overtræde tilsynsmyndighedens afgørelser, som er truffet med hjemmel i regler udstedt efter den foreslåede bestemmelse i § 79 e.

Med den foreslåede tilføjelse af § 79 e i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, er det således hensigten, at der vil blive fastsat regler om bødestraf i de tilfælde, hvor et påbud eller en anmodning fastsat i medfør af § 79 e, stk. 1, ikke er efterkommet. Det forventes konkret at omhandle de tilfælde, hvor der f.eks. ikke er givet adgang til indlejret software, er leveret relevante oplysninger om forsyningskæden eller er fremlagt oplysninger om ejerskab af websted, som dette ellers er blevet påbudt eller anmodet om.

Det er ligeledes hensigten at strafbelægge manglende efterkommelse af påbud, som er fastsat i medfør af det foreslåede § 79 e, stk. 2, om fjernelse eller ændring af indhold fra en onlinegrænseflade.

Der vil typisk være tale om afgørelser om forbud, påbud eller midlertidigt forbud.

Bødeniveauet foreslås at følge det almindelig niveau, der ved overtrædelser af miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør af loven i førstegangstilfælde i almindelighed bør være på minimum 5.000 kr. og 10.000 kr. i gentagelsestilfælde, jf. lov nr. 173 af 12. marts 2008 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love, og ifølge bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2007-08, tillæg A, side 22.

Straffastsættelsen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens samlede

omstændigheder. Det angivne bødeniveau vil derfor kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

Hvor der er behov for, at det forhold, der fører til straffesagen, bringes til ophør, kan der ved dom fastsættes tvangsbøder efter retsplejelovens § 997, stk. 3, der hjemler fortløbende bøder som tvangsmiddel til at opfylde en forpligtelse over for det offentlige. Formålet med tvangsbøder er således lovliggørelse og ikke straf. Dette er særligt relevant, f.eks. hvor et meddelt påbud eller forbud efter dette lovforslag eller regler fastsat i medfør heraf som følge af, at et produkt kan være til fare for brugernes sikkerhed eller sundhed, ikke er blevet efterkommet. Tvangsbøder kan også være relevante, hvor der eksempelvis er tale om, at brugeren føres bag lyset og ikke får den ydelse, der er betalt for, eller at der opnås konkurrencefordele, hvis forholdet opretholdes.

Tvangsbøder bortfalder ved opfyldelsen af forpligtigelsen. Såfremt idømte tvangsbøder ikke fører til ophør af forholdet, kan sagen indbringes for retten på ny med påstand om forhøjelse af de idømte tvangsbøder.

Til § 3

Til nr. 1

Der findes ikke i gødningsloven hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indholdet på onlinegrænseflader.

Det foreslås i § 6 a, at ministeren for landbrug, fiskeri og ligestilling kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Med bestemmelsen tillægges ministeren for landbrug, fiskeri og ligestilling de beføjelser, der er påkrævet efter artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, i markedsovervågningsforordningen. Efter denne bestemmelse skal markedsovervågningsmyndigheden tillægges beføjelse til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter, fra en onlinegrænseflade eller at påbyde, at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

Det fremgår bl.a. af betragtning 16 i markedsovervågningsforordningens præambel, at fjernelse af indhold vedrørende produkter, der ikke overholder de gældende regler, ikke bør berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel. Ligeledes fremgår det bl.a. af betragtning 41 i markedsovervågningsforordningens præambel, at i de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør markedsovervågningsmyndighederne kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og forholdsmæssigt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse en sådan skade, herunder om nødvendigt ved at kræve fjernelse af indhold fra onlinegrænsefladen eller visning af en advarsel. Derudover fremgår det, at foranstaltningen bør træffes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2000/31/EF. På den baggrund følger det af artikel 2, stk. 4, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF.

Den foreslåede bestemmelse berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at ministeren for landbrug, fiskeri og ligestilling, kan påbyde ejere af onlinegrænseflader at ændre den måde et produkt markedsføres eller helt at fjerne et produkt, der ikke lever op til reglerne, f.eks. fra en webbutik. Bestemmelsen tænkes også anvendt til at få omtale af produktet fjernet fra f.eks. blogs eller i forbrugertests, ligesom det sikres, at ministeren kan påbyde ejere at fjerne farlige produkter, selv om det ikke er sælger, der ejer onlinegrænsefladen. Samtidig sikres det, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan påbyde, at en advarsel skal vises til brugerne, når de benytter sig af grænsefladen f.eks. hvis et ulovligt produkt har været solgt fra onlinegrænsefladen. I så fald vil kunderne modtage information om dette, når de besøger webbutikken eller platformen.

Bestemmelsen går videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, idet den kan anvendes i forbindelse med salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, og således ikke alene produkter, der udgør en alvorlig risiko, som det fremgår af forordning-en. Dermed tildeles tilsynsmyndigheden en beføjelse, som skal gøre det lettere at håndhæve reglerne online på samme vis, som det i øvrigt er tilfældet efter loven.

Med den foreslåede bestemmelse tilstræbes endvidere en afgrænsning af muligheden for at påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der svarer til afgrænsningen i lov om produkter og markedsovervågning. Der henvises i den sammenhæng til bemærkningerne til § 22 i denne lov, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 179 som fremsat, side 78.

Termen onlinegrænseflade skal forstås, som denne er defineret i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 15. Ved onlinegrænseflade forstås således enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation, der drives af eller på vegne af en erhvervsdriv-ende, og som giver slutbrugere adgang til den erhvervsdriv-endes produkter. Da der hele tiden sker udvikling inden for området, hvor nye digitale løsninger og produkter opstår, vil onlinegrænseflade dog også kunne forstås som omfattende disse.

Kompetencen til at meddele påbud efter den foreslåede § 6 a i gødningsloven forventes delegeret til Landbrugsstyrelsen, og styrelsens afgørelser efter bestemmelsen vil kunne påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, jf. lovens § 10 a, stk. 1.

I lov og gødning og jordforbedringsmidler m.v., jf. lovbekendtgørelser nr.16 af 4. januar 2017, findes der ikke mulighed for at blokere adgangen til hjemmesider eller andre onlinegrænseflader på baggrund af farlige eller uoverensstemmende produkter.

Det foreslås derfor i § 6 b, stk. 1, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvis et påbud efter § 6 a ikke er efterkommet, eller hvis der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Med bestemmelsen tillægges ministeren for landbrug, fiskeri og ligestilling de beføjelser, der er påkrævet

efter artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, i markedsovervågningsforordningen. Efter denne bestemmelse, skal markedsovervågningsmyndigheden tillægges beføjelsen til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde, at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger, hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes.

Som det er tilfældet for den foreslåede § 6 a, berører den foreslåede § 6 b, stk. 1, ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling skal som led i sine tilsyns- og kontrolopgaver efter gødningsloven kunne bringe manglende overensstemmelse med loven, regler fastsat i medfør af loven og forordninger omfattet af lovens anvendelsesområde til ophør hurtigt og effektivt, når den erhvervsdrivende, der sælger eller formidler et produkt, ikke samarbejder, skjuler sin identitet eller flytter inden til et andet land inden for EU eller til et tredjeland for at undgå håndhævelse. I de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør tilsynsmyndigheden kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og proportionalt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse faren for brugerne.

Efter artikel 3, nr. 20, i markedsovervågningsforordningen defineres et produkt, der udgør en alvorlig risiko, som et produkt, der udgør en risiko, og for hvilket – på grundlag af en risikovurdering og under hensyntagen til produktets normale og forventede anvendelse – en kombination af sandsynligheden for, at en fare forårsager skade, og skadens sværhedsgrad anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af risikoen ikke viser sig umiddelbart.

Når et påbud efter den foreslåede § 6 a ikke efterkommes, bør ministeren derfor kunne foranledige, at adgangen til en onlinegrænseflade blokeres i situationer, hvor produktet udgør en alvorlig risiko. Endvidere kan bestemmelsen anvendes, hvor der på en onlinegrænseflade gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko. Bestemmelsen kan anvendes over for webbutikker og handelsplatforme, der formidler et salg af produktet eller videreformidler kontakten mellem køber og sælger.

I relation til hjemmesider forstås der ved blokering en ordning, der er rettet mod danske internetudbydere med henblik på direkte DNS-blokering fra udbyderens side af en onlinegrænseflade med et produkt, der udgør en alvorlig risiko. DNS-blokering medfører, at forsøg på at opnå adgang til blokerede onlinegrænseflader automatisk afvises af internetudbyderen. Det forudsættes, at afvisningen vil være ledsaget af en tekst, hvoraf det fremgår, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling har opnået rettens kendelse til at blokere den pågældende onlinegrænseflade, og at eventuelle indsigelser kan rettes til tilsynsmyndigheden. For danske hjemmesider, der slutter på .dk, kan blokeringen foretages af webhostingudbyderen.

En afgørelse om blokering vil have betydning både for ejeren af onlinegrænsefladen, der ikke kan markedsføre sit produkt, og over for informationstjenesteudbyderen, der skal gennemføre den egentlige blokering. Hvis ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling ønsker at blokere en onlinegrænseflade, skal der træffes afgørelse om blokeringen overfor ejeren af onlinegrænsefladen. Det er informationstjenesteudbyderen der er nærmest til at blokere for adgangen til onlinegrænsefladen. Derfor påhviler det informationstjenesteudbyderen, at bistå tilsynsmyndigheden med at gennemføre kendelsen. For hjemmesider vil det typisk være en webhostingudbyder, hvis det er en dansk hjemmeside med et ".dk"-domæne-

navn". For en udenlandsk hjemmeside vil det typisk være internetudbyderne, hvilket i så fald vil ske i form af en såkaldt DNS-blokering.

Kravet om, at der på onlinegrænsefladen sælges eller formidles salg af et produkt, der udgør en alvorlig risiko, indebærer, at der f.eks. sælges eller formidles et produkt, der udgør en alvorlig risiko. Det afgørende er således, at brugere kan få et fejlagtigt indtryk af, at et produkt ikke udgør en alvorlig risiko, hvis dette er tilfældet. Omtale af et farligt produkt på en onlinegrænseflade kan dermed ikke som det eneste resultere i blokering af en onlinegrænseflade.

At der fra onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg vil sige tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste to år har begået mindst to lignende forseelser – altså tre i alt. Der behøver ikke nødvendigvis være tale om identiske forseelser. Det afgørende er derimod, at de er ensartede, og at der er tale om produkter, der udgør en alvorlig risiko. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere forseelser har udløst en blokering af onlinegrænsefladen eller har været til pådømmelse i det strafferetlige system. Der er udelukkende tale om, at tilsynsmyndigheden gentagne gange har truffet afgørelse om, at den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig at udgøre en alvorlig risiko. I den forbindelse går bestemmelsen videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

Ved vurderingen af, om der fra en onlinegrænseflade gentagne gange er solgt eller formidlet salg af ulovlige produkter, medtages ikke forseelser, der er begået før lovens ikrafttræden den 1. juli 2021.

De situationer, hvor virksomheden selv tager kontakt til tilsynsmyndigheden og således af egen drift retter op på fejl, bør ikke indgå i vurderingen af gentagelse. Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at afgørelse efter *stk. 1* om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter begæring fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling.

Imødekommes tilsynsmyndighedens anmodning om blokering, skal kendelsen indeholde oplysning om, hvilken konkret onlinegrænseflade der kan blokeres. Kendelse om blokering træffes over for den informationssamfundstjenesteudbyder, der er nærmest til at blokere for adgangen til onlinegrænsefladen. For hjemmesider vil det typisk være en webhostingudbyder, hvis det er en dansk hjemmeside med et ".dk-domænenavn". For en udenlandsk hjemmeside vil det typisk være internetudbyderne, hvilket i så fald vil ske i form af en såkaldt DNS-blokering.

Retten kan træffe afgørelse om blokeringens varighed. Blokeringen kan under alle omstændigheder ophæves, når betingelserne i de foreslåede *stk. 4* eller *5*, er til stede.

Kendelser om blokering kan kæres efter de almindelige betingelser i retsplejelovens kapitel 37.

I *stk. 2, 2. pkt.*, foreslås det, at retten, inden den træffer afgørelse, så vidt muligt skal give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig.

Den onlinegrænseflade, der rammes af indgrebet om blokering, vil således som part have mulighed for at komme med sine bemærkninger, inden kendelsen om blokering træffes over for onlinegrænsefladens udbyder.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at der i kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. af ejeren (registranten) af den onlinegrænseflade, som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder onlinegrænsefladen ikke kontaktoplysninger, og kan disse oplysninger ikke umiddelbart fremskaffes på anden vis, kan underretning undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjælpsregler om underretning til personer i andre lande.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at udbydere af informationssamfundstjenester skal bistå ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling ved gennemførelsen af kendelser efter *stk. 2*.

Det indebærer bl.a., at udbyderne skal iværksætte en blokering af adgangen til den onlinegrænseflade, som rettens kendelse vedrører.

Ministeren vil i praksis videreformidle rettens kendelse til udbydere af informationssamfundstjenester, som derefter forestår den tekniske gennemførelse af en blokering.

Udbydere af informationssamfundstjeneste skal forstås i overensstemmelse med den definition, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 14. Med udbydere af informationssamfundstjenester forstås således en udbyder af en tjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535. Det drejer sig om udbydere af enhver tjeneste i informationssamfundet, dvs. enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager. Der henvises endvidere til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535, artikel 1, stk. 1, litra b, hvor informationstjenestebegrebet er yderligere defineret.

En informationstjenesteudbyder kan f.eks. være en internetleverandør, serverejer, webhostingudbyder, applikationsudbyder og en erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser online.

Det er hensigten med bestemmelsen at omfatte internetudbydere, der udbyder internet til en bredere kreds af kunder. Det er dermed ikke hensigten at omfatte virksomheder, der udbyder internet til en begrænset eller lukket kreds af personer, herunder restaurationer, hoteller, uddannelsesinstitutioner, boligforeninger eller lignende.

Det følger af den foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, at ministeren kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester administrative tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbydere at foretage.

Bestemmelsen vil kunne finde anvendelse over for udbydere af informationssamfundstjenester i tilfælde, hvor den pågældende udbyder – på trods af tilsynsmyndighedens fremvisning af rettens kendelse om blokering – ikke iværksætter en blokering af den berørte hjemmeside. Ved tilsynsmyndighedens kontrol af produkter, kan der i de tilfælde, hvor en kendelse ikke efterkommes, være behov for, at tilsynsmyndigheden kan anvende administrative tvangsbøder med henblik på, at kendelsen efterleves.

Det er afgørende for beskyttelsesniveauet af forbrugerne samt miljø og sundhed, at adgangen til onlinegrænsefladen, hvorfra der er adgang til produkter, som udgør en alvorlig risiko, minimeres og blokeres

hurtigst muligt efter rettens kendelse. Muligheden for at pålægge administrative tvangsbøder anses som et effektivt middel til at sikre, at dette sker. Det er samtidig en grundlæggende forudsætning for tilsynsmyndighedens kontrolvirksomhed, at rettens kendelser efterkommes.

De administrative tvangsbøder vil skulle fastsættes som daglige bøder på 1.000,- kr., indtil den påtvungne handling efterkommes. Daglige tvangsbøder vil skulle gives for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og bøderne vil kunne forhøjes med skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat. Det almindelige proportionalitetsprincip medfører bl.a., at tvangsbøden ikke må stå i misforhold til undladelsen, ligesom der ved fastsættelsen af tvangsbøden skal tages hensyn til den handlingspligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt, men bødestørrelsens forhøjelse vil i øvrigt bero på et konkret skøn.

De daglige administrative tvangsbøder vil kunne pålægges fra en given dato. Forudsætningen for at tilsynsmyndigheden kan pålægge daglige tvangsbøder vil være, at tilsynsmyndigheden mindst 14 kalenderdage forinden underretter den handlingspligtige om, at bøden vil blive pålagt fra den anførte dato. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden. De daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes med en uges skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat.

Når påbuddet efterkommes bortfalder pålagte, men ikke betalte eller inddrevne tvangsbøder.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling skal påse, at et indgreb efter *stk. 1* ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede.

Det forudsættes i *stk. 4*, at såfremt ministeren bliver bekendt med, at grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede, skal ministeren hurtigst muligt foranledige, at blokeringen fjernes. Ophævelsen kan ske på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod eller af ministeren. Da blokering af en hjemmeside er et vidtgående indgreb, bør der være mulighed for hurtigt at ophæve blokeringen, når grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede.

Informationstjenesteudbydere vil skulle bistå ministeren med at gennemføre en ophævelse af en blokering på samme vis, som når der pålægges en blokering.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at hvis grundlaget for blokering ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

For at processen med at ophæve blokeringen kan forløbe så hurtigt som muligt og uden unødige procestrin, foreslås det at gøre det muligt for ministeren som tilsynsmyndighed at træffe afgørelse om, at blokeringen skal hæves, det vil sige uden, at domstolene vil skulle træffe kendelse om ophævelsen. Ministeren vil således have en forpligtelse til at følge op og vurdere, om blokeringen skal opretholdes. Denne forpligtelse omfatter ikke en pligt til at følge op og vurdere den blokerede onlinegrænseflade oftere end hver sjette måned.

Afgørelse om ophævelse vil skulle træffes, når det er godtgjort, at påbuddet er efterkommet, eller den

erhvervsdrivende har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at der fra onlinegrænsefladen igen sælges eller formidles salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

I *stk. 5, 1. pkt.*, foreslås det, at hvis den som indgrebet efter *stk. 1* retter sig mod, fremsætter anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal ministeren, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af *stk. 4*, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten.

I relation til hjemmesider vil det i praksis være en registrant, der vil kunne fremsætte den nævnte anmodning.

Hjemlen forudsættes benyttet i de tilfælde, hvor indholdet på hjemmesiden er ændret væsentligt, men hvor ministeren ikke anser denne ændring for at være af en sådan art, at blokeringen skal ophæves som følge af bestemmelsen i *stk. 4*. I disse situationer kan den, som blokeringen retter sig mod, få spørgsmålet indbragt for retten.

For at undgå, at en ejer af en onlinegrænseflade gentagne gange anmoder om ophævelse af en blokering, med deraf følgende mulige domstolsprøvelse, foreslås det med bestemmelsen, at der først efter 3 måneder efter ejeren har fået meddelt en afgørelse om enten blokering eller om afslag på ophævelse af en blokering kan fremsætte en fornyet anmodning.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes.

Der indsættes således en hjemmel til løbende domstolskontrol.

Sagen vil skulle indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside. Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom.

Det foreslås i *stk. 5, 3. pkt.*, at tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.

Hvis retten træffer afgørelse om, at blokeringen ikke skal ophæves, kan ejeren af onlinegrænsefladen ikke forlange spørgsmålet indbragt for retten på ny, før der er forløbet 3 måneder. Bestemmelsen i *stk. 4* skal dog fortsat overholdes i disse måneder. Det vil derfor sige, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling har pligt til at træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen, hvis det godtgøres, at betingelserne for blokeringen ikke længere er til stede.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Til nr. 2

Efter gødningslovens § 7 kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætte regler om tilsyn og kontrol med overholdelsen af loven eller de i medfør heraf fastsatte regler eller Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven.

Det foreslås som bestemmelsens 2. pkt. tilføjet, at ministeren endvidere kan fastsætte regler om erhvervelse af produktprøver som led i kontrollen, herunder ved brug af skjult identitet. Formålet med tilføjjelsen er bemyndige ministeren til at fastsætte de regler, der er nødvendige for at gennemføre markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra j.

Bestemmelsen skal sikre, at der som en del af bemyndigelsen i gødningslovens § 7 kan fastsættes regler om, at ministeren kan erhverve produkter under skjult identitet. Bestemmelsen tiltænkes at skulle anvendes som et supplement i kontrollen af gødningsprodukter og jordforbedringsmidler.

Med skjult identitet forstås situationer, hvor en tilsynsmyndighed køber et produkt uden at give sig til kende eller identificere sig som tilsynsmyndigheden i forbindelse med købet. Tilsynsmyndigheden kan skjule sin identitet på forskellige måder. Det kan eksempelvis ske ved at foretage køb af produkter i en medarbejders navn, ved brug af et særligt kreditkort til formålet, ved opgivelse af en anden mailadresse end tilsynsmyndighedens sædvanlige eller ved at få sendt produktet til en anden adresse end tilsynsmyndighedens officielle postadresse. Der kan også være tale om en kombination af flere forskellige tiltag. Formålet er, at tilsynsmyndigheden i købsituationen ligestilles med enhver anden aftager af det pågældende produkt.

For så vidt angår anvendelsen af skjult identitet, er der et tungtvejende hensyn til, at Landbrugsstyrelsen kan føre en effektiv kontrol og sørge for, at der ikke findes handelsplatforme, hvor salg af farlige produkter foregår, uden styrelsen kan gribe ind.

Da der alene er tale om, at skjult identitet anvendes i forbindelse med udtagelser af produkter og ikke husundersøgelse, undersøgelse eller prøvetagning, kopiering og indhentning af skriftligt materiale m.v. efter § 11, stk. 1 og 3, i gødningsloven, vurderes det, at anvendelse af skjult identitet ikke er omfattet af anvendelsesområdet for reglerne om tvangsindgreb, jf. § 1 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Det vurderes, at prøveudtagning af produkter næppe i sig selv vil kunne anses for at være en undersøgelse eller beslaglæggelse af en genstand efter § 1, stk. 2, nr. 2, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Landbrugsstyrelsen vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse kun erhverve de produkter, som er nødvendige for en effektiv kontrol. Det er samtidig ikke en forudsætning for, at et produkt kan erhverves, at styrelsen har en konkret mistanke om, at produktet ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Erhvervelse af produkter kan ske både fra offentligt tilgængelige lokaliteter eller fra webbutikker.

Ved udnyttelse af beføjelsen til at erhverve produkter under skjult identitet forventes en ordning, hvor virksomheden eller forhandleren af produktet i umiddelbar forlængelse af erhvervelse af produktet orienteres om, at der indledes en kontrolsag. Dette skal alene ske i det omfang, at orienteringen ikke medfører, at formålet med erhvervelsen forspildes, f.eks. fordi virksomheden eller forhandleren af produktet bortskaffer eventuelle ulovlige produkter, imens kontrollen udføres.

Erhvervelse af produkter efter den foreslåede bestemmelse vil endvidere kunne ske med henblik på reverse engineering. Ved reverse engineering forstås en proces, hvor man undersøger et produkt for at finde ud af, hvordan det fungerer og er sat sammen med henblik på at fastslå, om det lever op til gældende regler.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Til nr. 3

Efter gødningslovens § 11, stk. 3, skal den, der er omfattet af reglerne i gødningsloven, af regler fastsat i medfør af loven eller af bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven, efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til kontrollens gennemførelse, samt vederlagsfrit yde ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fornøden bistand ved kontrol, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form.

Kredsen af personer, der med hjemmel i gødningslovens § 11, stk. 3, efter anmodning fra ministeren skal give oplysninger, også omfatter erhvervsdrivende, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, som disse er defineret i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 13. Efter markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 13, defineres erhvervsdrivende som ”fabrikanten, de bemyndigede repræsentant, importøren, distributøren, udbyderen af distributionstjenester eller enhver anden fysisk eller juridiske person, der har forpligtelser i forbindelse med fremstillingen af produkter, tilgængeliggørelsen på markedet eller ibrugtagningen af dem i overensstemmelse med den relevante EU-harmoniseringslovgivning”. Med hjemmel i gødningslovens § 11, stk. 3, kan der pålægges erhvervsdrivende, som disse er defineret i forordningens artikel 3, nr. 13, at levere de oplysninger, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra b. Det drejer sig om relevante oplysninger om forsyningskæden, om de nærmere detaljer for distributionsnettet, om mængder af produkter på markedet og om andre produktmodeller, der har de samme tekniske egenskaber som det pågældende produkt, når det er relevant for overensstemmelse med de gældende krav i henhold til EU-harmoniseringslovgivningen.

Der kan endvidere med hjemmel i § 11, stk. 3, i overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra c, også pålægges erhvervsdrivende at fremlægge relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger har relation til undersøgelsens genstand.

Det foreslås i § 11, *stk. 3*, tilføjet, at den, der er omfattet af bestemmelsen efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling, eller den, ministeren bemyndiger hertil, ud over oplysninger om økonomiske og regnskabsmæssige forhold også vil skulle give alle oplysninger om *tekniske* forhold, som er påkrævet af hensyn til kontrollens gennemførelse. Det foreslås med bestemmelsen ligeledes tilføjet, at den, der er omfattet af bestemmelsen, vederlagsfrit vil skulle yde ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fornøden bistand ved kontrol, kopiering, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt og *elektronisk* materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form.

De foreslåede tilføjelser til bestemmelsen indebærer, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling tilføjes de beføjelser, der er påkrævet efter artikel 14, stk. 4, litra a, i markedsovervågningsforordningen.

Formålet med den gældende bestemmelse er at sikre, at Landbrugsstyrelsen kan få adgang til de oplysninger, der er nødvendige i kontroløjemed. Den gældende § 11, stk. 3, rummer allerede mulighed for at pålægge erhvervsdrivende at forelægge oplysninger til brug for kontrollen. Landbrugsstyrelsen vurderer,

at muligheden i den gældende bestemmelse for at pålægge erhvervsdrivende at forelægge oplysninger til brug for kontrollen også rummer mulighed for at pålægge den erhvervsdrivende at forelægge oplysninger om tekniske forhold samt at udlevere elektronisk materiale. Den foreslåede bestemmelse har derfor til formål at tilføje, at der med hjemmel i bestemmelsen skal kunne pålægges den erhvervsdrivende at forelægge de oplysninger, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a. Det drejer sig om relevante dokumenter, tekniske specifikationer, data eller oplysninger om overensstemmelse og tekniske aspekter af produktet, herunder adgang til indlejret software.

Oplysningspligten er af væsentlig betydning for, at Landbrugsstyrelsen kan udføre en effektiv kontrol. Vurderingen af, hvilke oplysninger der vil blive indhentet i forbindelse med en kontrol, vil altid bero på en proportionalitetsvurdering, og karakteren af den dokumentation, der kan kræves, vil variere fra sag til sag. De oplysninger, som Landbrugsstyrelsen vil kunne kræve, skal være relevante for det, kontrollen skal belyse og være tilgængelige for virksomheden. Der er således ikke tale om, at tilsynsmyndigheden kan kræve, at en erhvervsdrivende foretager nye test, som efterfølgende dokumenteres over for myndighederne.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod at udsætte andre for selvinkriminering, som det blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 og § 10 i retssikkerhedsloven. Er der konkret mistanke om, at det af oplysningerne vil fremgå, at den pågældende har begået noget strafbart, kan det således ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde må sagen overlades til politiets efterforskning.

Det forudsættes endvidere, at oplysninger ikke kan nægtes udleveret under henvisning til, at oplysningerne har karakter af forretningshemmeligheder eller lignende.

Behandlingen af personoplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder reglerne om oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Til nr. 4

Efter gødningslovens § 13, stk. 1, nr. 1, straffes med bøde den, der overtræder forbud eller undlader at efterkomme et påbud meddelt efter § 5, stk. 1, eller § 6, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås indsat en ny § 6 a i gødningsloven, hvorefter ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

For at sikre efterlevelse af de påbud, der meddeles efter den foreslåede § 6 a, foreslås lovens § 13, stk. 1, *nr. 1*, ændret, så også den, der undlader at efterkomme påbud efter § 6 a, kan straffes med bøde.

Til § 4

Det foreslås, at loven skal træde i kraft 1. juli 2021. Lovens § 1, nr. 8, træder i kraft 1. januar 2021, da den pågældende hjemmel til at miljøministeren kan fastsætte regler om, at betaling af gebyrer i

medfør af lovens regler og regler fastsat i medfør af loven skal ske digitalt, skal udnyttes til at fastsætte bestemmelser herom i en bekendtgørelse, der udstedes med ikrafttrædelse 1. januar.

Til § 5

Kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. kemikalielovens § 70 og miljøbeskyttelseslovens § 118.

Gødningsloven, jf. dennes § 16, gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de afvigelser, de særlige grønlandske forhold tilsiger. Anordningshjemlen er ikke udnyttet.

Det er hensigten, at de ændringer, der foreslås til kemikalieloven, miljøbeskyttelsesloven og gødningsloven skal have samme territoriale anvendelsesområde, som er gældende for de tre hovedlove.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 26. januar 2017, som ændret ved lov nr. 806 af 09. juni 2020, foretages følgende ændringer:

§ 37. ---

1. Efter § 37 a indsættes efter overskriften før § 38:

»§ 37 b. Miljøministeren fastsætter regler om, at den, der producerer, leverer, importerer, eksporterer, forhandler, oplager eller distribuerer bekæmpelsesmidler i Danmark til erhvervmæssig anvendelse, skal afgive oplysninger om navn, adresse, CVR-nummer, type af virksomhed og oplysning om, hvorvidt virksomheden har bekæmpelsesmidler på lager samt hvis relevant virksomhedens P-nummer.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om oprettelse, drift og brug af registre med oplysninger indhentet efter regler udstedt i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om betaling af gebyr til dækning af udgifterne ved registre oprettet efter regler udstedt i medfør af stk. 2.«

§ 39.

Ud over de i § 38 f nævnte oplysninger m.v. skal enhver producent, importør, forhandler eller erhvervmæssig bruger af et stof eller en blanding efter anmodning fra ministeren eller tilsynsmyndighederne, jf. § 47, give de oplysninger om stoffet eller blandingen, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for myndighedernes administration eller kontrol af loven, af regler fastsat i medfør af loven og af EU-forordninger vedrørende de af loven omfattede stoffer og blandinger. Det samme gælder for producenter, importører, forhandlere og erhvervmæssige brugere af varer, der er omfattet af loven eller af forordninger som nævnt i 1. pkt.

2. § 39 affattes således:

»§ 39. Enhver erhvervsdrivende og erhvervmæssig bruger skal efter anmodning fra miljøministeren eller tilsynsmyndighederne give alle oplysninger om stoffer, blandinger eller andre varer, herunder om tekniske, økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som skønnes nødvendige for myndighedernes administration eller kontrol af loven, af regler fastsat i medfør af loven og af EU-forordninger vedrørende de af loven omfattede stoffer, blandinger og andre varer.«

§ 47 a. ---

3. Efter § 47 a indsættes:

»§ 47 b. Tilsynsmyndigheden kan offentliggøre oplysninger om påbud, forbud og indskærper, som er meddelt eller indgivet i forbindelse med tilsynsvirksomheden, herunder oplysninger om producenter, importører eller forhandlere

med nævnelse af navne på fysiske og juridiske personer og oplysninger om stoffer, blandinger og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.«

§ 48. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Såfremt tilsynsmyndigheden ikke modtager oplysninger, der er nævnt i § 38 f, om sammensætningen af et stof, en blanding eller en vare, kan tilsynsmyndigheden forbyde import, salg eller anvendelse af stoffet, blandingen eller varen eller påbyde producenten eller importøren inden for en bestemt frist at udføre eller lade udføre de nødvendige undersøgelser til dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de fastsatte krav.

§ 48 b. Ved overtrædelse af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov kan tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden under iagttagelse af reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 foretage beslaglæggelse af ulovlige stoffer, blandinger og andre varer

1) med henblik på lovliggørelse eller destruktion,

2) til sikring af bevismidler og

3) til sikring af det offentliges krav på sagsomkostninger, konfiskation og bøde.

§ 49. ---

Stk. 2. ---

4. I § 48, *stk. 4*, indsættes efter »§ 38 f«: »og § 39« og efter »påbyde«: »den erhvervsdrivende eller erhvervsmæssige bruger« samt », om sammensætningen af et stof, en blanding eller en vare« og »producenten eller importøren« udgår.

5. I § 48 b, *stk. 1*, ændres »foretage beslaglæggelse af« til: »beslaglægge«

6. I § 49 indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Enhver producent, importør eller forhandler, som sælger stoffer, blandinger eller andre varer via en online-grænseflade, skal efter anmodning fra tilsynsmyndighederne og for egen regning fremsende prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer til brug for tilsynsmyndighedernes varetagelse af tilsynsopgaver eller andre opgaver efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov. Tilsynsmyndighederne sender kvittering for fremsendte eksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer til afsenderen. Producenten eller importøren af de fremsendte prøveeksemplarer er forpligtet til at godtgøre en forhandler de fremsendte prøvers fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af en kvittering.

Stk. 4. Tilsynsmyndighederne kan som led i kontrollen med overholdelse af reglerne i loven eller i regler fastsat i medfør af loven, erhverve prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer omfattet af lovens anvendelsesområde, herunder ved brug af skjult identitet.«

7. Efter § 49 indsættes:

»§ 50. Tilsynsmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til stoffer, blandinger og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

§ 50 a. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko i følgende tilfælde:

1) Hvis et påbud efter § 50 ikke er efterkommet.

2) Hvis der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af stoffer, blandinger og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller i regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens anmodning. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå tilsynsmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Tilsynsmyndigheden skal af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.»

§ 55. ---

Stk. 2-3. ---

8. I § 55 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at betaling af gebyrer i medfør af lovens regler skal ske digitalt.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 59. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 10, stk. 3, § 19, § 22, stk. 1, § 24, stk. 1 og 3, eller EU-forordninger vedrørende de af denne lov omfattede stoffer, blandinger og varer,
- 2) undlader at indgive eksportanmeldelse efter § 15 a, stk. 1, og § 15 b, stk. 1,
- 3) undlader at indgive meddelelse i henhold til § 25, stk. 2,
- 4) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse efter § 25, stk. 3,
- 5) undlader at efterkomme forbud, påbud eller anmodning efter § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 31, § 32 a eller § 48,
- 6) undlader at tilbyde undervisning og udstedelse af beviser efter § 38 b, stk. 7,
- 7) undlader at meddele oplysninger efter § 38 f, stk. 4, jf. stk. 1-3, eller § 39,
- 8) undlader at foretage undersøgelser som nævnt i § 40 eller § 41 eller undlader at afgive prøver efter § 50,
- 9) undlader at klassificere og mærke et stof i overensstemmelse med kravene i den liste, der udarbejdes i henhold til § 21,
- 10) modvirker adgang til en ejendom i strid med § 49 eller
- 11) ved uforsvarlig omgang med farlige stoffer eller blandinger udsætter menneskers eller husdyrs liv eller sundhed for fare eller forvolder ikke ubetydelig skade på miljøet.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af § 4 a, § 7 a, § 7 b, § 10, stk. 4 og 5, § 10 a, § 15 c, § 22, stk. 2-4, § 22 a, § 22 b, § 22 c, § 23, § 24, stk. 4, § 26, § 27, § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 30 e, § 31, § 32, § 32 a, § 32 c, § 35, § 36, stk. 2, § 37, § 38, § 38 a, § 38 b, stk. 1-3, § 38 d, § 38 e, § 39, § 39 b, § 41, § 41 a, § 42, § 42 a, § 43, § 43 a og § 47 a, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i 2 år under omstændigheder som beskrevet i stk. 2.

9. I § 59, stk. 1, nr. 5, ændres »eller § 48« til: », § 48, § 49, stk. 3, 1. pkt. eller § 50«.

10. I § 59, stk. 1, nr. 8, udgår »eller undlader at afgive prøver efter § 50«.

11. I § 59, stk. 4, 1. pkt. indsættes efter »§ 37,«: »§ 37 b,«.

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019, som ændret ved lov nr. 61 af 28. januar 2020, lov nr. 645 af 19. maj 2020, lov nr. 807 af 9. juni 2020 og lov nr. 808 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

§ 79 d. ---

1. Efter § 79 d indsættes:

»§ 79 e. Miljøministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser, regler om tilsynsmyndighedens tilsynsforpligtelser og -beføjelser.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser, regler om, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at ændre eller fjerne indhold på en onlinegrænseflade, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med nærmere angivne regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller regler i forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

§ 90. ---

2. Efter § 90 indsættes i *kapitel 10*:

»§ 90 a. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko i følgende tilfælde:

1) Hvor et påbud efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, ikke er efterkommet.

2) Hvor der meddeles påbud efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, og hvor der gentagne gange er meddelt lignende påbud efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2

Stk. 2. Afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade efter stk. 1, træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens anmodning. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå tilsynsmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden skal påse, at et indgreb efter stk. 1, ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Hvis grundlaget for blokering ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1, retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.»

§ 110. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af §§ 7-10, §§ 12-16, § 17, stk. 3, § 18, § 19, stk. 5, § 19 a, § 27, stk. 3, § 31, stk. 3, § 32 a, stk. 2 og 3, § 35, § 35 a, § 35 b, §

3. I § 110, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »§ 79 d,«: »§ 79 e.«

35 c, § 37 b, stk. 2, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2, § 39 c, § 44, § 45, stk. 2, 4, 5 og 7, § 45 b, § 45 d, § 46 a, stk. 2, § 46 b, § 47, stk. 2, § 48, § 50 a, stk. 3, § 50 c, § 50 d, § 51, § 53, § 53 c, stk. 3, § 55 c, stk. 2, § 56, stk. 3, § 72 a, stk. 3, § 79 d, § 89, stk. 2, og § 89 a, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.
Stk. 4-11. ---

§ 6. ---

§ 3

I lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v., jf. lovbekendtgørelse 16 af 4. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

§ 6 b. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvis et påbud efter § 6 a ikke er efterkommet, eller hvis der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter begæring fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå ministeren ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Ministeren kan pålægge udbydere af informations-samfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Stk. 4. Ministeren skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Hvis grundlaget for blokering ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal ministeren, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt

indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.»

§ 7. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol med overholdelsen af denne lov eller de i medfør heraf fastsatte regler eller Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov.

2. I § 7 indsættes som 2. pkt.:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om erhvervelse af produktprøver som led i kontrollen, herunder ved brug af skjult identitet.«

§ 11. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den, der er omfattet af reglerne i denne lov, af regler fastsat i medfør af denne lov eller af bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov, skal efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, give alle oplysninger, herunder økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til kontrollens gennemførelse, samt vederlagsfrit yde ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fornøden bistand ved kontrol, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form.

3. I § 11, *stk. 3* indsættes efter »herunder om«: »tekniske,« og efter »skriftligt«: »og elektronisk«.

§ 13. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

1) overtræder forbud eller undlader at efterkomme et påbud meddelt efter § 5, *stk. 1*, eller § 6, eller

2) undlader at afgive oplysninger eller stille bistand til rådighed efter § 11, *stk. 3*.

Stk. 2-3. ---

4. I § 13, *stk. 1. nr. 1*, ændres »eller § 6« til »§ 6 eller § 6 a«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2021, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 8, træder i kraft den 1. januar 2021.

§ 5

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. § 3 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.